ORDINATIONES PRAEPOSITORVM GENERALIVM,

Communes toti Societati;

Auctoritate Septimæ Congregationis Generalis contractæ.

ROMÆ,

In Collegio Romano eiuſdem Societatis.

Anno Domini. M. DC. XVII.

SVPERIORVM PERMISSV.

NAPOLI

SVPERIORIBVS SOCIETATIS.

CVM optarent iamdudum pleræque Prouinciæ, idque nuper à Septima Congregatione poſtulaſſent, vt Ordinationibus Generalium, Inſtructionibuſque breuiorem in formam, commodioremque ordinem redactis, Noſtrorum in his legendis la-

bor, tædiumque leuaretur; communibus illarum votis, vt ſatisfaceret Congregatio, delectis è cœtu ſuo de more aliquot Patribus, totum hoc negotium diligenter commendauit. Illi ergo primum quidem antiquas Ordinationes ita contraxerunt, vt & breuiſſimæ nunc ſint, & ſenſum tamen integrum, apertúmque retineant. Inſtructionum autem tum Quintæ, tum Sextæ Congregationis quia duo genera erant, vtraſque diſtinguendas cenſuerunt. Atque eas quidem, quæ perpetuæ legis vim habere videbantur, integras Ordinationibus ſubijciendas; ijs exceptis, quæ de tertio probationis anno diuerſis temporibus perſcriptæ, aliam methodum, ordinemque, in quem nunc digeſtæ ſunt, neceſſario poſtulabant. ex reliquis verò

ea duntaxat excerpenda, Ordinationibuſque ipſis, aut Regulis inſerenda iudicarunt, quæ certi quippiam eodem modo ſtatuerent: ita vt his ſepoſitis, Inſtructiones illæ de cetero ſeorſim ab alijs excuſæ, ad directionem tantummodo Superiorum, pro re nata, & eorum opportunitate legendæ ſeruarentur, ſicut Induſtriæ, & Epiſtolæ Generalium. Quorum Patrum iudicium, operamque cum in omnibus approbaſſet Congregatio: Sic nimirum, vt Ordinationes ad hanc formam redactæ, vim non nouam, ſed eam ipſam, quam antea, in poſterum obtineant: atque id iam ſupereſſet, vt ſingula in hunc modum recognita, & probata cum Prouincijs communicarentur; hac laboris parte, quæ mihi præcipuè demandata eſt,

ita perfunctus ſum, vt editionem qua fieri potuit diliigentia maturarem, caueremque ne muneris gratiam, quod reipſa expeti ſentiebam, diuturna minui expectatione permitterem. Romæ 29. Ianuarij. M. DC. XVI.

Bernardus de Angelis Secretarius Societatis Ieſu.

IN-

INDEX ORDINATIONVM

Præpoſitorum Generalium, quæ hoc libro continentur.

CONTRACTÆ, ET EXCERPTÆ.

Cap. I. QVæ ad Prouinciales præcipue ſpectant. *pag.* 9
II. Quæ ad Superiores locales. 19
III. De tertio anno Probationis. Pro Prouincialibus. 27
Pro Inſtructore. 31
Pro ijs, qui tertium annum agunt probationis. 39
IV. Monita generalia, quæ ad religioſam Noſtrorum directionem ſpectant. 45

INTEGRÆ.

V. De Caſibus reſeruatis in Societate. pag. 55
VI. Pro Superioribus, & Confeſſarijs Societatis. 61
VII. De promouendis ad Ordines ſacros. 68

VIII. De Libris Ordinationum. 70
IX. De viſitandis Prouincialibus. 75
X. Pro Conſultoribus capita ſcribendi. pag. 80
XI. De Confeſſarijs Principum. 84
XII. De dimittendis. 94
XIII. De iunioribus Scholaſticis. 105
XIV. De ijs, qui in prædijs, vacationum tempore morantur. 109
XV. De manifeſtatione delicti. 111
XVI. De acceptandis Collegijs. 120
XVII. De aptis ad gubernandum. 127
XVIII. De promouendis ad gradus Societatis. 141
XIX. De Catalogis, qui tertio quoque anno in Vrbem mitti debent. 171
XX. De contractibus celebrandis. 177
XXI. De modo qui ſeruari debet, cum ſodalitates B. Virginis ad primariam Romanam aggregari petunt. 184

ORDINATIONES PRAEPOSITORVM GENERALIVM,

Communes toti Societati,

Auctoritate Congregationis Septimæ, contractæ.

CAPVT I.

Pro Prouincialibus.

1 NOuitiis tum in prima probatione, tum ſexto quoque menſe præter literas Apoſtolicas Iulii III. de quibus fit mentio in Reg. 13. Magiſtri, oſtendatur etiam Bulla Pii V. de Apoſtatis, & Conſtitutio Gregorij XIV. Quæ Nouitijs, & Tertiarijs legenda.

Gre-

Gregorij item XIII. quæ incipit, Aſcendente Domino, parte illa omiſſa, quæ agit de impugnatione Inſtituti. Similiter etiam eos, qui vota ſimplicia, vel ſolemnia edituri ſunt, aut tertium annum, acturi, eaſdem Bullas legere oportebit.

Claudius.

Deſerentes Societatē quando vota renouent.

2 Qui poſt emiſſa vota Societatem ſine licentia deſerunt, poſt reditum eadem cum alijs, præmiſſa ſatisfactione, renouare debent. Qui autem cum licentia votis ſoluti abierint, poſt reditum ea non emittent ante biennium, ſicut & ceteri Nouitij. Quod tamen attinet ad probationes, poterit Prouincialis habita ratione perſonarum, ſatisfactioniſque diſpenſare. *Claudius.*

Sepulchrorum inſignia.

3 Principum virorum ſepulchra, aut titulos, & inſignia in Eccleſijs noſtris extare non expedit. Quare ſi quis tale aliquid petierit, ad Præpoſitum Generalem referatur, vt decernat quid permitti conueniat. Cenotaphia tamen ad dies aliquot, vel etiam menſes, apponi ſolita non prohibentur. *Claudius.*

Abire in patriam.

4 Profectionem in patriam Noſtris Prouinciales abſque cauſa vrgente, & quæ moram non patiatur, non permittant ſine licētia Generalis: ad quem

ſaltem

ſaltem poſtea referent, ſi neceſſitas coegerit; ſignificabuntque quantum ad tempus eam conceſſerint. Omnibus autem ſocios adiungent, qui futuri ſint ædificationi. *Claudius*.

5 Hiſtoriam cuiuſque Collegij, & Domus Societatis Romam mitti oportet: qua breuiter explicetur, quo tempore, qua occaſione, quibus modis exordium ſumpſerit: quos item reditus, ac bona ab initio, ac quæ deinde incrementa, & per quos acceperit: quot, & quas lectiones, quæve alia onera & obligationes habeat; quem numerum perſonarum alat, vel alere poſſit, ceteraque huiuſmodi. Cuius quidem hiſtoriæ retineri in Collegijs debet exēplum, vt ſi quando de futuris incrementis redituum, cenſuum, aut onerum proſequenda erit narratio, á fine præcedentium inchoetur. Perſcribenda autem erunt omnia in papyro eiuſdem magnitudinis cum Romana, & marginis olim præſcriptæ. Qua itidem forma tum vota noſtrorum cum in Vrbem mittentur, tum acta Congregationum Prouincialium deſcribi oportebit. *Claudius*.

Hiſtoria Collegiorum.

Qua forma ſit hiſtoria tum vota ſcribenda, & acta Congregationum.

6 Qui in Superiores eliguntur, antequam Superioris officium ineant, ſeſe

Noui Superiores ad Spiritualia Exercitia.

ad

ad dies aliquot ſpiritualibus Exercitijs recolligant. *Claudius.*

Confeſſarii Conſultores non ſint.

7 Confeſſarij noſtrorum, quoad fieri poterit, Conſultores non ſint: quod ſi quando fuerint, caueant Superiores, ne dum de perſonis agitur, eos quicquam interrogent. *Claudius.*

Noui Sacerdotes, &c.

8 Recens promoti Sacerdotes, per duos ſaltem annos, vt ordinarij operarij in miniſterijs cum proximis non occupentur: atque intra hoc biennium, & poſt illud, antequam ad mulierum confeſſiones exponantur, virorum confeſſionibus audiendis exerceantur.

Claudius.

Viſitationes mulierum.

9 Ad reſecandas mulierum ſuperfluas viſitationes, quæ magna temporis ac ſpiritus iactura fieri ſolent; Prouincialis cum ſingula loca viſitat, diligenter an illi ſint exceſſus inueſtiget; ac præter eas, quibus ob dignitatem, vel merita in Societatem id officij genus negari ſine offenſione non poſſit, ceteras omnes huiuſmodi viſitationes prohibeat. *Claudius.*

Bonorum diſtributio.

10 Bonorum diſtributiones vt recte à noſtris, & cum ædificatione fiant, hæc in primis obſeruanda. Primo, Si qui bonis ſuis ſe abdicant, alij potius ea

dona-

donare velint, quam Societati, nec diſſuaderi, nec retrahi eos debere: neque opus eſſe, vt Generalis aſſenſum ad id requirant. Secundo, Si quid Societati largiri velint, Rector, qui Collegio ſuò applicari cupit, Prouincialem informet, hic vero Generalem, tum de bonorum valore, & Collegij illius neceſſitate, tum an alia ſint Collegia, quæ maiore inopia laborent, tum denique quo propendeat voluntas abdicantis, vt huic, vel illi Societatis loco addicantur. Tertio, Nulla cuiuſquam Noſtrorum legitima exigatur, aut applicetur, vel ea de re agatur priuſquam biennium probationis peregerit, votaque emiſerit. Quod ſi quis maturior erit ætate, cuius bona, vel à nullo dependeant, vel exigi & recuperari ſine offenſione, ac difficultate poſſint; referet ad Præpoſitum Generalem Prouincialis, vt videat, an permittenda illi ſit diſpoſitio ante biennium. Quarto, In huiuſmodi exactionibus, conuentionibuſque primum omnium attendatur, an is, qui diſponit, conſanguineos pauperes habeat; deinde pacis erga omnes, & ædificationis ratio potius habeatur, quam commodi vllius temporalis. Quod vt fiat, Prouincialis ipſe potius,

quoad fieri poteſt, per ſe hæc tractet, quam per Rectores, ac multo minus per Procuratores, qui applicationum illarum ſpem aliquam conceperunt. Quinto, Poſtquam quis in Societate quatuor integros annos vixit, dummodo ad annum viceſimum peruenerit, & in vocatione firmus, ac ſtabilis iudicetur, de rebus ſuis omnino diſponat, niſi patriæ leges diutius expectare cogant.

Claudius.

Conſultorum mutatio.

11 Vt mutari Superiores debent, ita etiam ſubinde aliqui Conſultores, ne per longiſsimi temporis ſpatium iidem ſemper hoc officio fungantur.

Claudius.

Sacerdotes nouitij celebrant cum vouẽt

12 Sacerdotes Nouitij quo primum die biennio elapſo vota emittunt, celebrare antiqua conſuetudine ſolent.

Claudius.

Quid ſcribendum cum Superiores mutandi ſunt.

13 Cum de Superioris alicuius mutatione agendum eſt, primum cauſam Præpoſito Generali exponat Prouincialis, cur liberandus quiſque videatur: Verbi gratia, quod diu gubernarit, quod minus ſatisfaciat, quod liberationem ipſe expetat. Deinde re prius cum Conſultoribus examinata, ſubijciat quis, cuique ſuccedere poſsit: nec vnum

ſed

ſed plures, & quis omnium aptiſsimus iudicetur. Quod ſi de his miſſæ alias in Vrbem informationes fuerint inter aptos ad gubernandum, id ipſum ſignificet. Sin minus, vel tum ſtatim mittat, vel primo quoque tempore. *Claudius.*

14 Collegia, quæ poſſunt alere duodecim ſcholares, nullas eleemoſynas admittere poſſunt, niſi leuis momenti, raro, & ab ijs, quorum timeatur offenſio, ſi non admittantur. Reliqua poſſunt. Sed ſi ab ijs mittantur, quorum filij ſcholas noſtras frequentant; & coniectura ſit (ſumpto iudicio ex circunſtantijs perſonarum, ac modi dandi, & loquendi) mitti pro compenſatione, vel intuitu miniſterij, admitti non debent, donec plane intelligant accipi non poſſe, niſi nomine eleemoſynæ, ſecluſo omni alio reſpectu, atque hoc eodem modo ipſi quoque largiantur. Idemque eſt iudicium de eleemoſynis, quæ poſtquam Noſtri alicubi concionati ſunt, ad Domos, vel Collegia interdum mittuntur à prælatis, vel à Ciuitatibus, aut alijs. *Claudius.* Eleemoſynæ. Instruct. 2. ſextæ Cong. c. 2. §. 4.

15 Qui cibis Quadrageſimalibus veſci non poſſunt, hi propter ædificationem proximi extra Domos noſtras concio- Concionatores. Ex 2. pro Cóncionatoribus. §. 9.

cionaturi ne mittantur. Cùm iis autem, qui in Eccleſiis noſtris concionantur, nemo diſpenſet inconſulto Prouinciali, qui quidem neceſsitatis, & maioris diuini obſequii rationem habebit. In victu porro, & veſtitu lautitiæ illæ, ac ſingularitates, & exemptiones, quibus alii merito offenduntur, Concionatoribus minime concedantur.

Claudius.

Coadiutores e nouitiatu, quãdo educendi.

16 Coadiutores è Nouitiatu educi non debent, niſi per annum ſaltem integrum in eo fuerint, & bene ſatisfecerint: nullo autem modo ante finitum biennium in publicis Aeditui, Ianitoris & ſimilium officiis; in quibus cum externis agitur, exponi. *Claudius.*

Ex 8. pro Nouitijs § 5.

Ratio exigendæ cõſcientiæ.

17 Summa cura prouidere Superiores debent, vt in exigenda ratione conſcientiæ, ſecreti naturalis quo tenentur, fides integra ſit; nihil omnino cuiquam innuendo, ac multo minus ad conſultationem conſilii cauſa referendo; ſed hac notitia ita vtendo, vt ſubditorum animi nequaquam offendantur. Proinde qua fide in hoc genere ſe gerant Superiores Prouincialis diligenter cognoſcat: & ſi quis in eo minus quam debet, fuerit accuratus, pro culpæ modo in eum animaduer-

Ex 13. de ratione conſcientiæ, §. 2. & 3.

maduertat; ac, ſi opus fuerit, de eo removendo certiorem faciat Generalem Præpoſitum. Quod ita fuiſſe conſtitutũ operæpretium eſt à ſubditis intelligi, ne qua ratione ab aperienda ſua conſcientia deterreantur. *Claudius.*

Ex 2. 6. Cong. de Miſſionibus. 18 Qui in Miſſionibus verſantur, fœminas ne vſitent, nec eas ad ſe domum venire ſinant quacumque de cauſa, ſed in templo, ſi neceſſe fuerit, audiantur. 2. Externos ad menſam nunquam inuitent, nec ſe ab alijs inuitari patiantur, quantum in ipſis erit. 3. Pecuniam quoad fieri poteſt non accipiant: ſi accipere cogentur, ſic impendant, vt memores ſint paupertatis, & ædificationis: eiuſq; rationem Superiori poſtea reddant. In Miſſionibus quomodo ſe gerant.

Claudius.

Ex 8. 6. Cong. pro Superiorib. §. 2. 19 Socius Prouincialis ſemel quotannis certiorem faciat Præpoſitum Generalem, quemadmodum ſuas regulas obſeruet Prouincialis, ceteraſque ordinationes executioni mandandas curet; & vt fructuoſe ſe gerat in obeunda Prouincia. *Claudius.* Socius Prouincialis.

Ex eadẽ §. 3. 20 Futuri Superiores, qui nondum gubernarunt, priuſquam gubernationem ineant, duos minimum menſes rebus alijs ſepoſitis ponant in attenta lectione Conſtitutionum, Regularum, Or- Noui Superiores inſtruantur.

B dina-

dinationum, Induſtriarum, Inſtructionum pro Superioribus,& Priuilegiorum; vt recte omnia percipiant: & quæ non bene intellexerint, à Prouinciali percontentur: cuius erit illos erudire, & in viſitatione periculum facere, quam bene omnia calleant, admonito Præpoſito Generali. *Claudius.*

Miniſtri quales.

21 Miniſtri, in magnis præſertim Collegiis, nec valde iuuenes præficiantur, nec abſque conſultatione. Inſtruendi autem erunt primum à Prouinciali, deinde à Superioribus ipſis in decurſu officij: ijque ſint, quantum fieri poterit, qui Rectores aliquando eſſe poſſint. *Claudius.* Ex eadẽ §. 4.

Confeſſarij Superiorum.

22 Confeſſarij Superiorum, abſente Prouinciali, diſpenſare cum illis poſſunt in cibis vetitis, horis canonicis, irregularitate,& ſimilibus, eodem plane modo, quo Superiores cum ſuis ſubditis. Eademque erga Prouincialem facultas eius Confeſſario conceditur. *Claudius.* Ex eadẽ §. 7.

Menſtrua conſulta-tio.

23 Prouincialis initiò cuiuſque menſis, aut certè quando adſunt Conſultores, conſultationem cum illis habeat de ſtatu,& diſciplina totius Prouinciæ, quid in ea ſciatur, quid audiatur, quid ipſemet à Rectoribus, eorumque Conſultoribus acceperit. *Claudius.* In 10. 6. pro executione vrgenda.

CA-

CAPVT II.

PRO SVPERIORIBVS Localibus.

LIBRI veterum obſcæni, non expurgati, quamuis in Indice prohibiti non ſint, noſtris tamen etiam Magiſtris, niſi maturis, & qui ſine periculo vti poſſint, non permittantur; Scholaſticis autem nullo modo. Recentiores verò, quocumque idiomate ſcripti, nemini concedantur. Spirituales item, qui licet pij videantur, Inſtituto noſtro minus congruunt, vt Taulerus, Rusbochius, Harphius, & alij huiuſmodi, Noſtris paſſim, ac ſine delectu non permittendi. Muſici denique, qui turpem dictionem habent, vel ſonum, cui ſubeſſe obſcæna, aut vana putentur, penitus interdicuntur.

Libri obſcæni.

Spirituales non congruentes Inſtituto.

Muſici.

 tur.

Libri prohibiti. tur. Quinam porro ex libris prohibitis ſeruari in Collegiis noſtris, & quo loco debeant, quorumue vſus, & quibus concedi à Rectoribus queat, decernet Præpoſitus Prouincialis.

Euerardus.

BullaCœnæ. 2 Bulla cœnæ in ſingulis Domibus, & Collegiis eo loco exponatur, vbi commode à Confeſſarijs noſtris legi poſſit.

Euerardus.

Suffragia pro defunctis. 3 Pro ijs, qui in itinere Indico vita funguntur, fiant ſolita ſuffragia tum in Prouincia, in qua moriuntur, tum in ea etiam Indiæ Prouincia, ad quam tendebant, vel vnde in Europam veniebant. Pro iis vero, qui in Europa extra Prouincias ſuas decedunt, fiant in Collegio, ſeu Domo, in qua quis moritur (vel in proxima, ſi peregre obierit) eadem omnino ſuffragia, quæ fierent ſi eius loci membrum foret: moneatque loci Superior Præpoſitum Prouinciæ, ad quam defunctus mittebatur, vt ſolita pro eo ſuffragia indicat tum in Domo, ad quam deſtinabatur, tum in tota Prouincia, ac ſi in illa obiiſſet. *Claudius.*

Compendium Priuilegiorū. 4 Compendium Priuilegiorum, ſeu maius, ſeu breuius, ſine permiſſu Generalis nuſquam recudatur. Exempla-

ria

ria autem, quæ ad vſum præcipue Superiorum, & Conſultorum in ſingulis Domibus, & Collegijs eſſe debent, ita noſtris cum facultate Prouincialis concedi poterunt, vt externis non oſtendantur, nec inde ad alia loca exportentur. *Claudius.*

5 Horam conſiderationi Superiores locales quotidie, aut certe alternis diebus impendent: in qua ſecum, & cum Deo conſiderent, quomodo ſe habeat ſtatus Domus, vel Collegii; quomodo ſubditi ſpiritu, & virtutibus proficiant; quid impedimenti, & diſtractionis habeant; quo ſpirituali morbo hic, vel ille laboret; quo remedio iuuari poſsit, vt adhibeatur: quomodo Præfectus rerum ſpiritualium, ac ceteri officiales ſuis officiis fungantur; quomodo Regulæ, Ordinationes, & religioſa diſciplina ſeruetur; quis erga proximos per miniſteria noſtra fructus colligatur. Denique præter examen ordinarium, examinent hoc tempore impenſius defectus circa gubernationem: legant regulas Viſitatorum, & Superiorum iuſſa: nihilque horum omnium perfunctorie, ſed accurate, & ſtudioſe omnia in Domino exequantur. *Claudius.* Hora conſiderationis.

De Præfectis ſpiritus.

6 Superiores à Præfecto rerum ſpiritualium rationem frequenter exigant, quomodo, & quam frequenter, iuxta regulas, Patres & Fratres curæ ſuæ commiſſos alloquatur: idque ipſum à Patribus, & Fratribus ipſis intelligat.

Claudius.

Cõmunionis frequẽtia.

7 Circa Communionis frequentiam, vbi ſeruari non poteſt Regula 26. Sacerdotum, ne pœnitentes crebrius, quam octauo quoque die communicent; hoc ſaltem retineatur, vt ſolius Prouincialis diſpenſatione bis in hebdomada communicare liceat. Cum iis vero, qui frequentius ſoliti ſunt, id curetur, quod ſuauiter obtineri poſſit.

Claudius.

Nouitij quaterni in cubiculis.

8 Nouitii in Domo probationis terni, aut quaterni in cubiculis, permixti antiquiores cum recentioribus manere debent etiam interdiu, non in aula, quæ communibus tantum conuentibus, & exercitiis deſtinanda eſt. *Claudius.*

Aedificare.

9 Superiores locorum inconſulto Prouinciali, ædificare nihil debent: nec permittere Prouincialis, vt quicquam, niſi quod neceſſarium ſit, ædificent.

Claudius.

Quæ cum Conſultoribus.

10 Rectores priuſquam ad Prouincia-

cialem de re aliqua ſcribant, de ea cum Conſultoribus conferant: & quid illi ſentiant, Prouinciali ſignificent. *Claudius.*

Cœnobia monialiũ.

11 Monialium cœnobia noſtri ad ægrotantium confeſſiones audiendas, nullo modo ingrediantur. *Claudius.*

Ex Inſtruct. 1. 6. Cong. c.4. §. 2.

De vitio linguæ.

12 In vitijs linguæ ſerio aduigilent Superiores, & grauari conſcientiã ſuam intelligant, vt auctores diligenter inquirant, quo ſeuere puniantur. Qui vero auctores ipſos manifeſtare recuſauerint, pro ipſis habeantur.

Ex 3. 6. Cong. pro Cõfeſſariis, §. 31.

Claudius.

De viſitatione fœminarum.

13 Sæpe inquirant tum Prouinciales, tum Superiores locorum, quomodo ſeruentur Regulæ, & Ordinationes, quæ ad confeſſiones, & viſitationes fœminarum ſpectant, & maxime Regula 18. Sacerdotum, & quæ circa illam ſtatuta ſunt. *Claudius.*

Ex. 7. de notitia per confeſſionẽ.

Notitia per confeſſionem.

14 Tametſi non deſint Doctores, qui notitia per confeſſionem habita, ſaluo Sacramenti ſigillo Confeſſarijs vti nonnunquam licere ſentiant: noſtros tamen eam doctrinam ſequi non expedire iudicamus. Quare caueant diligenter Superiores, ne vel ipſi, vel noſtrorum aliquis eam vſpiam introducant, priuatimve, aut publice doceant; nec ea, niſi

forte de Pœnitentis licentia, vllo modo vtantur. *Claudius*.

Dies recreationis. 15 Die recreationis hebdomadariæ, cum itur ad prædium ſeu vineam, ibique cœnatur, meridie per vnam aut alteram horam Scholaſtici partim ſtudeant, partim orationem matutinam perficiant. quo tempore nulli fas ſit, vel ludere, vel confabulari, niſi eo elapſo ſignum detur ad recreandum. Cum vero per celi iniurias, vel alias ob cauſas die recreationis neque ad prædium, neque deambulatum ire licuerit; mane ad recreationem non pulſetur, ſed vacetur à ſtudiis: à prandio vero peracta recreatione ordinaria, mora aliqua interpoſita detur ſignum ad recreationem per tres horas. *Claudius*. Ex 4. 6. Cong. pro Scholaſticis. §.4. & 5.

Doctrina Chriſtiana. 16 Loco inſtructionis doctrinæ Chriſtianæ, quæ extra Nouitatum ad Coadiutores haberi ſolet, ſi ſatis in ea inſtructi exiſtimentur; inſtituatur ſingulis hebdomadis ſpirituale colloquiũ, ſeu cõferentiæ de rebus ad eorũ exercitia, & captum accõmodatis. Plurimũ autem conferet, ſi à Superiore ipſo fiant, ad quem hæc maxime curà pertinet. *Claudius*. Ex 14. pro Coadiutoribus, §. 2:

Noſtri ne ſoli in villis. 17 Qui ad vineas, agroſque procurandos mittuntur, ſint ex ijs, qui in ſpiritu, Ex eadẽ §.4.

ritu, & Religioſa diſciplina magis profecerint: neque vnquam ſoli in huiuſmodi locis morentur, aut certe pernoctent, & quam minimum fieri poteſt in illis permaneant. Quod ſi diutius aut longius abeſſe oporteat, mutentur nonnunquam aut identidem ad Collegia reuertantur, vt in vtroque homine reficiantur. Ea vero quæ per externos in his locis curari poſſunt, ad ea noſtri ne adhibeantur.

Claudius.

Ex 8.6. Congr. pro Superioribus, §.4. 18 Miniſtris Superiores eam concedere poteſtatem debent, quæ pro perſonarum conditione ad rectam gubernationem conuenire videbitur. Et ſi autem Miniſter quamuis Superior ſit, in virtute ſanctæ Obedientiæ præcipere non poteſt; Coadiutores tamen, ſiue alij, qui Miniſtro clare dicunt Nolo facere, incurrunt in quartum caſum reſeruatum inobedientiæ expreſſæ. *Claudius.* Miniſtrorum poteſtas.

Ex 10. ſextæ pro executione vrgenda §.2. 19 Superiores tempore ordinariæ conſultationis ſingulis, vel alternis hebdomadis vna perlegant aliquid ex Regulis, Ordinationibus, aut ſimilibus. De conſultatione hebdomadaria.

Claudius.

Ex eadē §.5. 20 Prima cuiuſque menſis hebdomada pro ordinaria conſultatione agatur de executione; An aliquid domi ſit, De conſultatione menſtrua.

quod

quod negligi videatur; an vigeat obſeruatio Regularum, an notetur frequens aliquarum transgreſſio; an ſeruentur Superiorum ordinationes, præſertim quæ in memoriali à Prouinciali relictæ ſunt, quas eodem ipſo tempore legi oportebit, ſi nondum executioni mandatæ ſint. *Claudius*.

CA-

CAPVT III.

DE TERTIO ANNO Probationis.

Pro Prouincialibus.

Ex Inſtruct. 11 12. & 13

1 OMnes poſt abſoluta in Societate ſtudia, ſiue Theologiæ, ſiue Caſuum conſcientiæ, aut certe poſt ſtudiorum repetitionem, quibus illa conceditur, ad tertium annum mittet probationis. & quanquam differre interdum ex graui cauſa poterit monito Generali, cum nullo tamen omnino diſpenſabit. Quinam, & quando ad 3. annũ mittendi.

2 Superiorem illis, ſeu inſtructorem deliget, qui auctoritate valeat, & alias gubernarit: cuiuſmodi foret Prouincia- Qualis inſtructor.

lis officio ſuo defunctus, aut ſimilis quiſpiam alius, quem magni facturi ſint, & à quo regi ſe facilius patiantur.

Prius monendi de defectibus

3 Priuſquam probationem aggrediantur, eos ipſe, aut Rector Collegij de ijs omnibus admonebit, quæ ſtudiorum tempore in illis fuerint obſeruata: Inſtructoremque de ijſdem defectibus informabit, & de reliquis eorum qualitatibus, & talentis, vt melius eos dirigere, ac iuuare poſſit.

Vbi facienda hæc probatio.

4 Ad hanc probationem ſi peculiaris in Prouincia Domus non erit, vt conari debent Prouinciales, fiet illa quidem in Domo Probationis, ſed ita vt proprium, & à Nouitijs ſeparatum locum habeant, in quo exerceantur: niſi forte certa vſpiam aliqua ſit ratio, cur à Nouitijs ſeparandi non videantur; de qua referendum erit ad Præpoſitum Generalem.

Numerus Probandorum.

5 Et quoniam ſeparati hoc modo, pauciores quam decem, aut duodecim eſſe non debent, ſi tot aliquo anno in Prouincia non erunt, coniungi vna poterunt è vicinis Prouincijs loco deſignato, qui commodiſſimus eis videatur. Quod ſi ne ſic quidem coniunctis Prouincijs numerus conſtabit, admonebit Generalem,

lem, vt diſpiciat an annum vnum, duos ve differri debeat, quoad numerus expleatur.

6 Dabit operam, tum maxime cum ſeorſim à Nouitijs agitur hæc probatio, vt mature, ac ſimul omnes quoad eius fieri poteſt, mittantur, qui eiuſdem anni ſunt, ne aut retardari, aut perturbari ordinem probationum neceſſe ſit.

Claudius.

7 Ad ſacros Ordines circa finem ſtudiorum omnes promouendi ſunt, iuxta Conſtitutiones. quod ſi qui ob ætatem, aliasve ob cauſas ordines nondum ſuſceperint, cum ad tertium annum mittuntur, hos, niſi forte ſacris initiati iam eſſent, eo tempore promoueri non permittat. Prius ſacris initiandi.

8 Crebro illos viſitet, moneat, conſoletur, aduigiletque vt ſi qui in hac probatione non proficiunt, mature illos educat, vt eam optare omnes diſcant; ſciantque ſe interim in humilioribus officijs exercendos, nec ad vllum gradum promouendos, niſi denuo ad tertium probationis annum admiſſi Superioribus ſatisfecerint. Adnotabit præterea in libro, quomodo ſinguli ſe geſſerint; vt cum informandi pro gradu tempus aduenerit, Viſitandi, & quinã profecerint notet

CAT uenerit,

Moneatur ab Inſtructore, & Superioribus.

uenerit, certiora referat ad Generalem.

9 Curabit, vt Inſtructor, & Rector, ſeu Magiſter Nouitiorum, & Miniſter ſub anni finem ad ipſum ſcribant, quomodo ſinguli, & quibus in rebus bene, aut male ſe geſſerint.

Claudius.

PRO

PRO
INSTRVCTORE

1 ADniti ante omnia debet, qui huic muneri præfi-citur, vt memor vtilitatis, neceſſitatiſque, ob quam in Societate inſtituta eſt hæc probatio; tum ſerio ipſe, ac diligenter in officium incumbat, tum eos excitet, qui in ea exercendi ſunt, vt magno animi ſtudio, & alacritate illam ſuſcipiant. Huius probationis neceſſitas

2 Quod ad rationem probationis attinet, iiſdem omnino, quibus Nouitij, probationibus, tam ſpiritualibus, quam corporalibus exercendi ſunt: hoc eſt ſex experimentis Societatis, & alijs ſimilibus, quæ ad perfectam ſui abnegationem conferant; ſumpto exordio à ſpiritua- Exercitia quæ nam.

ritualibus Exercitijs per integrum menſem. Ad Magiſtri autem prudentiam pertinebit, pro ratione virium cuiuſque, ac diſpoſitione hæc omnino ſic temperare, vt nec ſeuerius quam par ſit, nec remiſſius exigantur; ſed ad maiorem eorum profectum, ſolidarumque virtutum adeptionem ſingula referantur.

Exhortationes diuerſæ.

3 Exhortationes, quæ ad ipſos habebuntur, ſimiles earum eſſe non debent, quæ ad Nouitios haberi ſolent; ſed magis ad eorum captum accommodatæ: in quibus de perfectione, oratione, inſtituto, zelo animarum, miniſterijs erga proximos tractetur. Idemque iudicium eſt conferentiarum. Quare vbi à Nouitijs ſeparati non erunt, tum nihilominus ad illos priuatim ſermo ſubinde aliquis, & conferentia inſtituatur de re illius propria, & appoſita, vt dictum eſt.

Conferentiæ.

Loco Doctrinæ Chriſtianæ.

4 Pro explicatione Doctrinæ Chriſtianæ, quæ Nouitijs tradi ſolet, vtilior, & congruentior erit alia quæpiam exercitatio, in qua de ijs agatur, quæ illorum ſtatui magis conueniunt, cuiuſmodi eſt Directorium, & modus tradendi Exercitia ſpiritualia; modus iuuandi cum fructu animas, ex induſtrijs P. Polanci,

& alijs id genus : modus item adiuuandi eos qui moriuntur. Collationes de Inſtituto, & Conſtitutionum ijs partibus quæ ad virtutes, miſſiones, auxiliumque animarum ſpectant: & de Regulis Sacerdotum, Confeſſariorum, Concionatorum. Conferet etiam fortaſſe, ſi præmiſſa lectione opuſculi B. Bonauenturæ de cæremonijs Miſſæ, aut aliorum huiuſmodi tractatuum, de nonnullis poſtea capitibus inter ſe tractent, quæ ad maiorem reuerentiam, affectumque in tanti myſterij celebratione inflammandum conducant.

5 Non abs re forſitan erit, ſi practicas interdum de aliqua virtute exhortationes habere iubeantur, vt de obedientia, humilitate, paupertate, fraterna caritate, oratione, ac ceteris: & in his ſuos potius conceptus, ac ſenſus exprimant, quos Dominus ipſis communicarit, tamquam ad promouendum ſpiritum efficaces, quam aliud quippiam ad concionum morem meditatum, & compoſitum.

Habeant ipſi practicas exhortationes.

6 Exercitia corporalia valde moderata ſint, & non qualia Nouitiorum: eademque ad mortificationem potius, mentaliumque auocationem, quam ad

Exercitia corporalia.

defatigationem appoſita: tametſi vilia indumenta, & aliæ id genus mortificationes prætermitti non debent.

Nullis miniſterijs occupĕtur niſi miſſionibus.

7 Concionibus habendis, multo minus ſcholis docendis operam non dabunt, quamuis ad aliquam miſsionem vnius, vel alterius menſis deſtinari poterunt, vt per villas, & pagos Doctrinam Chriſtianam tradant, & alia huiuſmodi miniſteria obeant. Sub tempus autem miſsionum, ne imparati ad eas proficiſcantur, inſtituendæ erunt per menſis vnius ſpatium conferentiæ de nonnullis Conſcientiæ caſibus magis neceſſarijs. Sacerdotes etiam in audiendis confeſsionibus nondum exercitati per menſem vnum exercendi erunt, vbi & quando Prouinciali, vel Inſtructori videbitur.

Mittendi ad loca noſtra vicina.

8 Ad vicina Societatis loca probationis cauſa, ſicuti ſolent Nouitij, ad breue tempus mitti poterunt, vt ibi ſimiliter atque in Domo Probationis in humilibus officijs exerceantur: dummodo eorum ratio habeatur, vt bene occupati ſint, & non otientur.

Libri ſpirituales.

9 Procuranda erit ad illorum vſum librorum ſpiritualium copia, iuxta Indicem qui ſubijcietur. Concedi etiam illis fere debebunt Societatis Conſtitutiones,

nes, Regulæ communes ac Sacerdotum, Conſtitutiones, Regulæ.
miſsionum item, & Concionatorum;
Bullæ præterea, quæ ad Societatis Inſtitutum pertinent, Iulij III. & Greg. XIII. & quæ contra Apoſtatas eſt Pij V. & Gregorij XIV.

10 Confitebuntur ordinarie ſuo Inſtructori, qui poteſtatem habebit etiam à reſeruatis abſoluendi, tametſi Domus, vel Collegij Superior non ſit. Idem etiam pœnitentias ex deuotione, & alias id genus mortificationes concedere poterit. In ijs vero, quæ ad domeſticam diſciplinam ſpectant, vt cum foras exeundum erit, aut menſæ inſeruiendum; cum regularum exigenda obſeruatio, aut errata pœnitentijs corrigenda, aut ijs affinia Rectoris, aut Miniſtri munus erit, Inſtructore conſulto. Inſtructor eorũ Confeſſarius. A reſeruatis abſoluet. Pœnitentia.

11 Non ſcribent, nec accipient literas officioſas, multoque minus de rebus nouis vllam in partem: ſed cum alicuius momenti negotium erit, diſpiciet Inſtructor, penes quem ſigillum erit, an literas reddi conueniat, aut reſponderi. Literæ. Sigillum.

12 Ad vineam, aut prædium recreationis cauſa mitti poterunt ſingulis menſibus, vel etiam ſæpius, ſi Prouinciali vi- Vinea.

debitur. In hebdomadaria autem recreatione ſeruabitur Regula 62. Magiſtri Nouitiorum. Extra tempora porro quotidianæ recreationis, concedi eis poterit, vt in horto aliqua diei hora deambulent, ſed ſinguli ſeorſim, & ſilentio.

Alloquatur ſæpè, & inſtruat.

13 Prouincialem de ſingulorum ſtatu certiorem ſæpe faciet, quibus ſcilicet medijs ad virtutes promoueantur; quibus item à defectibus emendentur. Eamque ob cauſam, atque vt fructuoſius eos promoueat, frequenter illos interrogabit, quomodo in orationis induſtria, in coercendis affectibus, in ſuperandis difficultatibus, in continua rerum omnium mortificatione, indifferentiaque ad gradus, & Societatis miniſteria, ac demum in ſpirituali animæ ſuæ profectu ſe habeant. Sub anni vero finem, plenam informationem de ſingulis ad Prouincialem mittet, quomodo & quibus in rebus bene, aut male ſe geſſerint: idemque vt faciant, Rectorem & Miniſtrum admonebit. *Claudius*.

Prouinciale informet de ſingulis.

Libri

Libri pro ijs, qui in tertio Probationis anno verſantur.

PRæter eos, qui in regulis Magiſtri Nouitiorum habentur, addi poterunt alij ex ijs, qui habentur in Regulis Præfecti lectorum ad menſam. Adhuc etiam integra opera S. Baſilij, S. Gregorij Papæ, & Hugonis de Sancto Victore, quorum aliqua tantum in dictis Regulis habentur. Ex ſanctis Patribus.

Addi item poſſunt opera Gulielmi Parienſis, Gerſonis Cancellarij, Climaci, Sancti Leonis, & Ludouici Granatenſis.

Ex noſtris Hieronymus Platus de bono ſtatus religioſi, Bernardinus Roſignolius, Franciſcus Arias, Ludouicus de Ponte, Alphonſus Rodericus, Didacus Aluarez de Paz, F. Antonius de Molina de ſtatu Sacerdotali, Scala Bellarmini, & de æterna fœlicitate Sanctorum, Meditationes etiam P. Natalis, Vincentij Bruni, Coſteri, Loartis, Ritij, Pinelli, Capillæ, & alia huiuſmodi, præſertim ex noſtra Societate, ac opuſcula Didaci Ex noſtris

Stellæ, & Didaci Perez Auertimenti ſpirituali.

Ex hiſtoricis.

Ex hiſtoricis, Palladius, Theodoretus, Speculum exemplorum, Cæſarius, Chronicæ S. Dominici, & S. Franciſci, Speculum Vincentij Beluacenſis, S. Antonini hiſtoriæ, Maruli exempla, Giardino d'eſſempi di Razzi, & Maffæi vitæ Confeſſorum.

Ex Interpretibus Scripturę.

Scripturæ interpretes aliquot, vt opera omnia Titelmanni, Ianſenij, & Maldonati, & Bellarmini in Pſalmos.

Omnia arbitrio Inſtructoris.

Omnia autem huiuſmodi arbitrio Inſtructoris habebunt.

Pro ijs, qui tertium annum agunt Probationis.

1 QVI ad tertij anni probationem deſtinantur, diligenter hæc animaduertant oportet. Primum, illam à B. P. N. Ignatio ſapienter inſtitutam, & multis Conſtitutionum locis commendatam fuiſſe: decretumq. Noſtros omnes, qui in Scholaſticos approbati ſtudia iam ſua in Societate abſoluerint, priuſquam ad gradum vlteriorem, ſeu Profeſſorum, ſeu Coadiutorum ſpiritualium admittantur, in hac vltima probatione ſedulo exerceri. Inſtitutio huius probationis.

2 Porrò finem huius probationis eſſe in plena, & abſoluta ſui ipſius abnegatione ita ſe cum diuina gratia exercere; & cum eadem ad virtutes Religioſo dignas incumbere, vt fiat homo in vita ſpirituali perfectus, idoneumque Socie- Finis huius probationis.

tatis inſtrumentum ad animas Chriſto lucrifaciendas euadat. Cum enim Societatis Inſtitutum homines non ſolum literis, ſed multo magis ſpiritualis vitæ perfectione conſpicuos requirat; ex illa vero aſſidua contentione, quæ per aliquot annos in excolendo per ſtudia intellectu ponenda eſt; humilitatis, ac deuotionis feruor intepeſcere ſoleat; neceſſarium omninò iudicauit B. Pater, vt abſolutis ſtudijs certum aliquod tempus vnicuique tribueretur, in quo vires ſpirituales inſtauraret; ſolidarumque virtutum ſtudio, & profectu tanquam neceſſarijs in futurum præſidijs ſe communiret.

Media ad conſequēdum.

3 Ad hunc vero finem conſequendum duo eſſe potiſſimum neceſſaria. Vnum, vt qui ad hanc probationem mittitur, non perfunctorie ad eam tranſigendam accedat: ſed magna cum animi ſimplicitate, & humilitate, ardentique profectus ſui deſiderio: proponatq. ſibi omnino abhorrere ab omnibus, quæ profectum hunc poſſunt impedire; totiſque ea viribus amplecti, quæ eum ad eundem adiutura Superioris iudicio videbuntur. Alterum, vt quæ animo ita ſtatuerit, ſtudioſe, conſtanterque exequatur,

nihil

nihil omnino, quod ad profectum in humilitate,& abnegationem vniuerſi amoris ſenſualis, voluntatis, & iudicij proprij, & ad maiorem cognitionem, & amorem Dei conferat, prætermittendo: vt cum in ſeipſo profecerit, melius atque efficacius alios ad Dei, & Domini Noſtri gloriam iuuare poſſit.

4 Denique cum hæc vltima ſit Societatis probatio, atque ita illam Conſtitutiones vocent, merito ſollicitum eſſe debere vnumquemque, vt ad quam initio perfectionem vocatus eſt, ad eam in hac demum probatione acquirendam omni ope deſudet. Iuſtum enim eſſe, vt quem à ſuis fructum Societas poſt tot labores, & ſumptus illorum cauſa impenſos, totque adiumenta tum in purgando affectu, tum in excolendo intellectu exhibita iure ſuo exigit, & expectat, eum nunc tandem hoc anno reddant. Hæc igitur illis obſeruanda erunt. Sedulo incumbendum.

5 IN SEX Societatis experimentis, & alijs ſimilibns, iuxta Nouitiatus conſuetudinē exercebuntur, ſumpto initio à ſpiritualibus Exercitijs per integrum menſem. Sex experimenta.

6 Orationis tempus idem habebunt, quod Nouitij, tum matutinum, tum pomeri- Orationis tempus.

meridianum: & illud præterea, quod à communibus occupationibus vacuum, propria cuique deuotio, re cum Inſtructore communicata, ſubminiſtrabit: cum is potiſſimum huius anni finis ſit, vt intimam illam familiaritatem cum Deo in ſpiritualibus deuotionis Exercitijs acquirant, quam Societatis operarijs neceſſariam Conſtitutiones docent.

A ſtudijs abſtinendum.

7 A ſtudiis omnino abſtinebunt. Quare nec noui aliquid videre, nec præterita recognoſcere debebunt. Poterunt tamen præter libellos ſpirituales vſitatos, legere aliquos ſimiles Patres, qui in catalogo recenſentur, non eo fine, vt conceptus, aut ſententias ad concionandum decerpant, ſed vt deuotioni tantum, & ſpirituali vtilitati ſeruiant.

Quid memoriæ mãdandum.

8 Quo tempore à Nouitiis exerceri memoria ſolet, ſimiliter, & ipſi aliquid per ſemihoram ediſcant, veluti Pſalmos, & Epiſtolas S. Pauli, nonnullos ex minoribus Prophetis, atque huius generis alia, prout Inſtructor conſultum in Domino iudicauerit.

Partitio temporis.

9 Ad vitandum otium, & vt cum fructû tempus exigant, & diſtinctas habeant horas, & ſpatia lectionis Sanctorum Patrum, meditationis, orationis

voca-

vocalis: vtanturque diligenter examine particulari non ſolum ad vitia extirpanda, verumetiam ad vſum, & conſeruationem virtutum.

10 Intelligant ſibi non fore liberum colloqui cum Noſtris aliunde venientibus, aut cum externis abſque facultate Inſtructoris: neque expedire ad vitandas importunas diſtractiones, vt cum alijs etiam, aut inter ſe indifferenter agant, aut conuerſentur, ſed cum ijs tantum, quos Superior cuilibet aſſignabit. Loqui cũ alijs.

11 Cum ſignum datur exeundi, vel ad concionem, vel deambulatum, nullus ab acceſſu cum alijs ad aulam eximatur, vt ibi ſingulis comites aſſignentur. Ad ſignũ Cãpanæ.

12 In miniſterio culinæ, & ceteris corporalibus exercitationibus omnia præſtabunt, quæ Nouitij ſolent, ſeu tempus ſpectetur, quo ſingula præſtanda ſunt, ſiue occupationis ſpatium quo explenda eſt. In his vero ſic ſe à Præfecto dirigi ſinent, ſicut ipſimet Nouitij. Exercebũtur in humilioribus.

13 Legent ordine ſuo ad menſam: in exhortationibus, & conferentijs aſſidui erunt: in omnibus denique communibus exercitijs eam diligentiam adhibebunt, qua Nouitios non æquare modo, ſed vincere ſtudeant. Legent ad menſam.

14 Com-

Recreatio. 14 Communem recreationem ſimul omnes ſic agant, vt dum ea, quæ pios religioſos decent, loqui aſſueſcunt, deinceps etiam cum extraneis ea colloquia miſcere norint, quæ pietatem redoleant, & audientes ædificent.

Non de ſe cogitent. 15 Caueant ne vlla ratione ſcire ſatagant, aut conijcere, quid ipſis peracto tertio anno futurum ſit, & qua in re Superiores occupare illos ſtatuant: ſed cum indifferentia obedientiæ nutum præſtolentur.

Silentium. 16 Si quando extra horas recreationis à Superiore conceditur, vt in horto relaxandi animi cauſa tempore aliquo deambulent, ſinguli ſeorſim incedent, ſilentiumque ſeruabunt; & importunis horis per Domum non diſcurrent, ſed in ſuis cubiculis, locisque deſignatis ſe continebunt.

Legat ſingulis menſibus. 17 Hanc Inſtructionem, & Regulas ſemel ſaltem ſingulis menſibus, ac ſæpius etiam legant, & vt in praxim vſumque reducant. *Claudius*.

C A-

CAPVT IV.

MONITA GENERALIA.

Ex variis Ordinationibus, ac Decretis.

Quæ ad religioſam Noſtrorum directionem ſpectant, & ab omnibus obſeruanda ſunt.

Ex c. 5. Ordinat. gen.

Examen quãdo diebus feſtis faciẽdum.

NVLLVS, etiam Sacerdos, vagetur mane extra cubiculum tempore examinis, niſi occupetur in templo. Sacerdotes vero qui occupati non fuerint, faciant etiam ipſi examen, niſi forte paulo ante celebrauerint, idque ante Sacrum fecerint: tunc enim horas recitare poterunt, vel aliter orare, ſed in cubiculo. Diebus tamen Feſtis, ac Dominicis, vbi

vbi mane habita eſt concio, examen ex præſcripto non fiet, ideoque ſignum non dabitur: vbi verò habita non ſic erit, pulſabitur ad examen, vt fiat.

Externorum negotia nemo Romã petens ſuſcipiat.

2 Nullus, vel etiam Procuratorum, quibus Romam venire contigerit, externorum negotia ſuſcipiat, vel in ijs ſuam operam polliceatur ſine facultate Prouincialis: quam rarò admodum nec niſi grauioribus de cauſis concedet. Cap.8. Ordinat.

3 Intelligant Noſtri, non ſolum Sacerdotibus quam accuratiſſime ſeruandam eſſe Regulam 18. de ſocio ſecum retinendo, cùm ad confeſſiones fœminarum audiendas, vel alia de cauſa eas adierint: videlicet quandiu cum illis agendum erit, eo in loco ſocium eſſe oportere, vnde videre eos, ſed non quæ ſecreta eſſe oportet, audire poſsit, quantum loci diſpoſitio patietur: ſed alios quoque omnes, qui Sacerdotes non fuerint, eadem lege teneri, ſiue ipſi mulieres inuiſant, ſiue alios ex Noſtris comitentur: quin vt religioſæ honeſtati, & ædificationi conſulatur, conentur omnes in quorumcumq; viſitationibus, quamuis virorum, ſocium ſui teſtem habere; niſi perſonæ quas inuiſunt, eæ Cap.12. Ordin.& Inſt. prò Confeſſariis, §.7.

Præſentia Socij in viſitandis mulieribus.

fuerint,

fuerint, vt nec per negotia ipſa; nec per vrbanitatem liceat vna ſibi eſſe cum ſocio. Ac proinde eos, qui ſocij munere funguntur, noſſe oportet, vbi Domum redierint, Superiori ſignificari oportere, quamuis non expoſcenti, quæcunque contra regulam, & hanc ordinationem acciderint.

Socij tenẽtur Superiori aperire, an ſeruetur Ordinatio

Cap. 15. Ord. generalium à §. 7. vſque ad 13.

4 In literis ſcribendis non ſolum ſtricte ſeruanda erit Regula 39. Summarij, de non ſcribendis niſi obtenta facultate, & literis ei oſtenſis, quem Superior deſtinauerit: verum etiam curandum erit diligenter, ne de ſæcularibus negotijs, aut inutilius, aut ab eo, qui ſcribit alienis, literæ quicquam contineant; cuiuſmodi eſſent rumuſculi, nuntij de rebus viro Religioſo non conſentaneis: quin etiam formæ quædam ſcribendi, & figuræ, locutioneſque ſæcularem, & aulicam conſuetudinem olentes: inania officia, & affectatæ aſſentatiunculæ; & id genus alia, quæ haud parum dedecent. Sed potius ita à Noſtris ſcribatur, vt non res ſolum, ſed ipſe etiam ſcribendi modus ædificationi ſit legenti.

Quomodo literæ ſcribendæ.

Ex c. 15 Ordin. §. 14.

5 Nemini cum ad Generalem, aut mediatos Superiores ſcribit, vel ab ijſdem

Literæ mediatorum ad ſubditos.

iiſdem literas accipit; licebit eas immediato Superiori oſtendere. Quod ſi literæ quid contineant, quod immediatum Superiorem noſſe oportebit, id verbo, & non ex ipſis literis ſignificandum erit.

Literę negotia continentes. 6 Literæ quæ negotia continent, ſolum ad Præpoſitum Generalem, & non ad alios, qui cum ipſo agant, deſtinentur. Poterit tamen ad eos ſcribi, vt illa tractari, & expediri curent. Quarum ſi nonnullæ Generalis Procuratoris opera indigere videbuntur, adiecta exterius litera P. notentur. Ex form. §.14 15. & 16.

Literæ, quæ (ſoli) ſcibuntur. 7 Porro in literis, quæ (ſoli) inſcribuntur, duo erunt ſcribenti præſtanda: alterum eſt, vt quæ ijs committuntur, eius generis ſint, quæ ſecreto opus habeant: nec cum alijs communicari poſtulent. Alterum vt cum huiuſmodi ſecreta ſcribunt, ſi de rebus alijs ſcribendum ſit, id ſeorſim faciant, alijs literis ab eis ſeiunctis, quæ (ſoli) inſcribendæ erunt. Ex Inſt. 19.§.8.

Modus in eleemoſynis. 8 In eleemoſynis petendis modum haberi oportet, ne nimij, aut importuni ſimus: alioquin fideles à nobis, & à noſtris miniſterijs arcentur: vnde fructus ſpiritualis peribit, imò & temporalis. Ex c.15. Ord. generalium §.15.

9 In

Ex Dec. 38. ſextæ Congr.

9 Intelligant omnes, nemini Noſtrorum licere eo maxime titulo, quod cum Principibus, alijſq. viris primarijs amiciſſime agant, vel eorum Confeſſarij ſint, ad proprium vſum, ac diſpoſitionem ab eis quicquam accipere: nec ad id Superiores poteſtatem facere poſſe: eo minime impune abire permiſſo, qui hac in re defeciſſe deprehenderetur. Idemque omnino iudicium eſſe debet de alijs Confeſſarijs, Concionatoribus, Præceptoribus, & ſimilibus erga pœnitentes, deuotos, & conſanguineos, & amicos, maxime vero de ijs, qui in Miſſionibus verſantur. Quod ſi ſpõte aliquid offeratur, aut quippiam mittatur, id iuxta regulam in communem vſum accipiatur & diſpenſetur.

Nihil accipiendum ad vſum proprium.

Dec. 73. §. 13. Cõgreg. 7. Ex Inſtr. pro Confeſs. 6. Reg. 64. Præpoſiti, & Regul. 60. Rect.

Cap. 17. Ordin.

10 Intelligant omnes, eam quantitatem, quæ furto ſublata ſatis eſſet ad conſtituendum peccatum mortale contra ſeptimum præceptum; ſufficere vt peccaſſe aduerſus votum paupertatis iudicetur; ſi quis è Noſtris rem vt propriam vel vſurpet, vel alienet abſque Superioris facultate.

Quantitas contra votum.

Cap. 23. Ordin.

11 Nemo in poſterum cuiuis externo quauis occaſione, Societatis noſtræ annuas communicet, ſeu oſtendat.

Annuæ externis ne oſtendantur.

D 12 Præ-

Nemo patrocinetur.

12 Præter eos, ad quorum officium aliqua ratione pertinet, vt ſunt Conſultores, Admonitores, Confeſſarij, nemo alterius cuiuſpiam è noſtris negotium cum Superiore tractandum, & expediendum ſuſcipiat: nec vlla ratione eam curam intercedendi, tanquam propriam ſibi aſſumat; vt cum agitur de aliquo ad Societatem admittendo, vel ab ea dimittendo, vel in eadem retinendo; de quopiam ad hunc vel illum gradum promouendo: ad hæc, vel illa ſtudia applicando; & ſimilibus. Quod ſi cuipiam aliquid ad alios ſpectans Superiori videretur proponendum, id non ratione amicitiæ, & particularis affectus fiat, ſed ob maius Societatis bonum, vel ob ſolidam conſolationem, ac ſpirituale eius auxilium, cuius negotium agitur. Et tunc quidem, re prius Domino commendata, ac probe expenſis rationibus, ſatis erit, ſi rem Superiori, vel Admonitori proponat. Atque ita rem tractandam ſuſcipiet, vt minime appareat velle eum ad exitum omnino perducere: multoque minus cum Conſultoribus aget, vt ad ſuam eos ſententiam alliciat. Demum ita rem tranſigat, vt nec Superioribus, vel ceteris permoleſtus ſit; ſed totam

Cap. 24. Ord.

tam

tam eius rei curam ita in eorum manibus relinquat, vt quicquid illi perpenſis vndique rebus omnibus in Domino ſtatuerint, melius & Diuino obſequio magis conſonum fore exiſtimet.

Ex Inſtr. ad reno. ſpir. §.3. 13 Noſtris iter agentibus, vt neceſſario viatico debito cum amore, & caritate prouidendum erit, ita nulla ratione permittendum, vt pecunia illis detur ad ſuperflua coemēda, & quæ religioſæ paupertati minime conſonant, vt ſunt curioſa, & pretioſa: multoque minus vt ab externis, ſeu conſanguineis cum ædificationis iactura conquiratur. De ſuperflua pecunia in viaticis.

Ex Inſtr. ad reno. ſpir. §.7. D.93. §. 4. Cōg. 7 Ex Inſtr. Spiritus, 6. Cong. 14 Nulla ratione permittatur, vt Noſtri apud ſe habeant, ſecumve ferant quædam, quæ pauperibus, quales nos ſumus, minime conueniant, vt ſunt horologia rotata, & affabre facta, imagines multi valoris, reliquiaria curioſa & pretioſa, quæ auri vnius valorem excedant, aliaque id genus. Curioſa, & precioſa interdicuntur.

Ex Inſtr. pro ren. ſpir. §.8. 15 Nemo in libris, quos de Superiorum licentia apud ſe habet, inſcribat (ad vſum) quod paupertatis perfectioni, & puritati repugnat: ſed in ijs, quos de Superioris licentia externorum pecunia coemerit, vt ipſe vtatur (qui tamen ex vno in aliud Collegium aſportandi nō Libris proprijs quomodo vtēdum.

erunt) ſatis erit inſcribere nomen Collegij, vel Domus, cui ſunt applicati.

Promiſſio ingredien di eſt votum.

16 Sciant omnes, promiſſionem illam Societatem ingrediendi, formula votorum ſimplicium Scholaſticorum expreſſam, votum eſſe peculiare, à tribus alijs diſtinctum; quo quis ſe obligat ad acceptandum gradum Profeſſorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præpoſito generali ad maius Dei obſequium fore videbitur.

Ex Can. 2. Cong. 5. D. 16.

Regulæ ſummarij 24 interp.

17 Intelligant verba illa Regulæ Summarij (nullaque re tanquam propria vtantur) ſic eſſe accipienda, vt ij, qui tria vota ſubſtantialia emiſerunt, nō ſolum contra votum peccent, ſi re aliqua tanquam propria vtantur: ſed ſi ij quoque, qui nondum ſe ſuis bonis abdicarunt, quacunque ratione de ijs diſponant, vel ea diſtribuant, aut ijs ſe abdicent, cum abſque Superioris voluntate id fecerint.

Can. 7. Cong. 5. Par. 3. c. 1. §. 7.

Negotia ſtatus ſub cēſuris interdicuntur.

18 Vt ab omni ſpecie mali abſtineamus, & querelis quoque ex falſis ſuſpicionibus prouenientibus, quoad eius fieri poterit, occurramus; præcipitur Noſtris omnibus in virtute obedientiæ, & ſub pœna inhabilitatis ad quæuis officia & dignitates, ſeu prælationes, vo-

Ex Can. 10. Cōg. 5. D. 63. & 101.

ciſque tam actiuæ, quam paſſiuæ priuationis; ne quiſpiam publicis, & ſæcularibus Principum negotijs, quæ ad rationem ſtatus (vt vocant) pertinent, vlla ratione ſe immiſcere; nec etiam quantumuis per quoſcunque requiſitus, aut rogatus, eiuſmodi res politicas tractandi curam ſuſcipere audeat, vel præſumat.

Ex Can. 13. Congreg. 5.

Negotia, quæ ſæcularia, prohibentur.

19 Diligentiſſime cauendum eſt, ne Noſtri cum detrimento ſpiritualis boni, ac religioſæ diſciplinæ iactura, ſeſe in familiaritatem Principum inſinuent: nec alijs negotijs ſecularibus, licet rerum particularium ad conſanguineos, amicos, vel quoſuis alios pertinentibus occupentur (niſi forte interdum iudicio Superiorũ caritas aliud ſuaderet) vt à negotijs huiuſmodi, tanquam à nobis alienis abſtinentes, intra Inſtituti noſtri limites proximos iuuare conemur.

Ex Can. 9. Congreg. 6.

Exercitia quotannis obeunda.

20 Omnes quotannis vacent ſpiritualibus Exercitijs, obeundis per octo, vel decem continuos dies.

Ex Dep. pro ren. ſpir.

Silẽtij regulæ interpretatio.

21 Intelligant omnes oportet, quemadmodum dato ſigno ad finem recreationis, ſtatim conticendum eſt; ita cum foras eundum erit, minime loqui licere intra Vrbem, vbi frequens eſt populus,

iuxta regulæ de ſilentio intellectum: & qui in refectorio, vel in culina tempore primæ, aut ſecundæ menſæ miniſtrant, nouerint eandem ſibi legem eſſe ſeruandam, quamuis ſecundę recreationi ijdem intereſſe potuerunt.

Recreatio religioſe tranſigenda.

22 Studeant omnes recreationis tempus religioſe tranſigere, ne ſpiritus liberiore conuerſatione intepeſcat, plurimumque diſtrahatur: curentque rerum curioſarum, ac ludicrarum narratiunculis amandatis, ea, quæ pios Religioſos decet, loqui aſſueſcere; quo fiet, vt cum erit nobis cum externis agendum, ea colloquia miſcere nouerimus, quæ pietatem oleant, & audientes ædificent. Ex eadē.

CA-

CAPVT V.

DE CASIBVS RESERVATIS In Societate.

Iuxta Decretum S. D. N. Clementis Octaui, de caſuum reſeruatione pro Regularibus.

1 SAnctiſſimus D.N. qui iampridem accurate perpendit, & reipſa comperit, quòd reſeruatio facultatis abſoluendi Religioſos pœnitentes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi Superiores admodum prudenter, ac moderate illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſet in æternæ damnatio- Præſcribitur caſuũ reſeruatio

nationis periculum, & ſpiritualis remedij deſperationem. Ideò vt huic malo S. Sanctitas opportunè proſpiceret, decreuit, vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſeruet, exceptis ijs, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout ſubditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerit.

Qui reſeruari poſſint.

2 Veneficia, Incantationes, Sortilegia. 2. Apoſtaſia à Religione, ſiue habitu dimiſſo, ſiue retento, quando eo peruenerit, vt extra ſepta Monaſterij, ſeu Conuentus egreſsio fiat. 3. Nocturna, ac furtiua è Monaſterio, ſeu Conuentu egreſsio, etiam non animo apoſtatandi facta. 4. Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale. 5. Iuramentum falſum in iudicio regulari, ſeu legitimo. 6. Procuratio, auxilium, ſeu conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fœtum, etiam effectu non ſequuto. 7. Falſificatio manus, aut ſigilli officialium Monaſterij, aut Conuentus. 8. Furtum de rebus Monaſterij, ſeu Conuentus in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale. 9. Lapſus carnis voluntarius, opere conſummatus. 10. Occiſio, aut vulneratio, ſeu

ſeu grauis percuſsio cuiuſque perſonæ.
11. Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut apertio literarum à Superioribus ad inferiores, vel ab inferioribus ad Superiores.

3 Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conſeruatione, aut pro conſcientiæ puritate reſeruandum videbitur, id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura diſcuſsione, & conſenſu. Facultas reſeruandi cui cōcedatur.

4 Non liceat Superioribus Regularium confeſsiones ſubditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiſerint: aut ipſimet ſubditi ſponte, aut proprio motu id ab eis petierint. Quādo Superior audire poterit confeſſiones ſubditorum.

5 Superiores in ſingulis Domibus deputent duos, tres, aut quatuor Confeſſarios pro ſubditorum numero maiori, vel minori; ijque ſint docti, prudentes, & caritate præditi, qui à non reſeruatis eos abſoluant, & quibus etiam reſeruatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius iudicauerit. Deputādi pro abſolutione à reſeruatis.

6 Tam Superiores pro tempore exiſtentes, Interdicitur noti-

tia per cõ feſſionem habita.

ſtentes, quam Confeſſarij. qui poſtea ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentiſſime, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in Confeſſioue habuerunt, ad exteriorem gubernationem vtantur.

Superioris erit pœnitentias determinare

7 Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibuſdam peccatis, etiam non reſeruatis, à Confeſſarijs imponendas, quæ ſubditos ab huiuſmodi perpetrandis cohibere poſſint.

Derogatur omnibus priuilegijs.

Atque ita per quoſcunque Regularium Superiores, quicumque illi ſint, obſeruari mandauit, non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac cuiuſuis Concilij, etiam generalis, Decretis; necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſeruatis, aut regulis in Generalibus, aut Prouincialibus capitulis editis, ſtatutis, & Conſtitutionibus etiam Apoſtolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, indultis, & conceſſionibus quibuſcumque (quorum tenores hic pro expreſſis haberi voluit) cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Petrum Die 26. Maij, 1594.

Andreas Sorbolongus Secret.

S. D.

S. D. N. Clemens Octauus, cum noſtra Societate diſpenſauit, & viua vocis oraculo conceſſit.

1 VT cum prohibentur Superiores audire ſubditorum confeſsiones, ſupra §. 4. non intelligantur Superiores, qui ſunt Magiſtri Nouitiorum. Nouitiorū Magiſtri excipiūtur

2 Ne in ſingulis Domibus, præter Confeſſarium ordinarium, teneantur deputare duos, vel plures Confeſſarios, qui à reſeruatis abſoluant, vt dicitur ſupra §. 5. Tenemur deputare Confeſſarios pro reſeruatis.

3 Ne iudicium à reſeruatis abſoluendi, Confeſſarijs abſolutè relinquatur, vt in eodem §. dicitur, ſed liceat interdum (quod omnino neceſſarium eſt) Superiori, pro ratione ſui officij, huiuſmodi facultatē denegare in ijs caſibus, in quibus conſtat, iuxta ea, quæ Doctores dicunt, & diſcreta caritas docet, licentiam huiuſmodi eſſe denegandam, vt plenius in inſtructione explicabitur. Superior denegare poterit abſolutionē, &c.

Dec. 67. & 73. *Caſus, quorum abſolutio reſeruata eſt Superioribus Societatis, auctoritate quintæ Congregationis generalis editi, & obſeruandi, præter eos, qui ſupraſcripto Decreto S. D. N. Clementis Octaui omnibus Regularibus reſeruantur, iuxta §. 2. dicti Decreti.*

Caſus reſeruati à noſtris in V. Generali Congreg.

1 PEriurium, & falſum teſtimonium in iudicio, vel extra. 2. Furtum & vſurpatio alicuius rei, contra Votum paupertatis, in ea quantitate, quæ efficiat peccatum mortale. 3. Lapſus carnis voluntarius, & quidquid eſt contra Votum caſtitatis, quod in actum externum prodeat. 4. Inobedientia expreſſa, qua quis aſſerit ſe nolle parere. 5. Seditio in Superiorem, & diuiſio à capite, in graue nocumentum Societatis. 6. Detractio famæ, bonæque exiſtimationis aliorum, & diſcordiarum ſeminatio inter fratres: 7. Impedimentum excludens è Societate reticuiſſe in examine, vel in eo mentitum eſſe, vnde graue aliquod incommodum oriri poſſit. 8. Acceptio, ſeu miſſio literarum abſque licentia expreſſa, quæ ſcilicet acceptio, vel miſſio contineat rationem peccati mortalis.

9. Tranſ-

9. Tranſgreſſio Votorum ſimplicium, quæ profeſſi emittunt poſt profeſſionem.

10. Cenſuræ Societatis noſtræ, ſeu peccata, quæ in noſtris Conſtitutionibus, Bullis, vel Decretis annexam habent excommunicationem.

Quando cenſentur reſeruata.

Hæc omnia cum manifeſte erunt mortalia,& in actum exteriorem prodierint, reſeruantur Superiori Domus, vel Collegij: & ab alio, niſi de expreſſa licentia illius, abſolui non poſſunt.

C A-

CAPVT VI.

PRO SVPERIORIBVS, ET CONFESSARIIS SOCIETATIS,

Circa caſus reſeruatos.

Superior non debet eſſe difficilis.

1 QVando Confeſſarius, tacito nomine pœnitentis, à Superiore petit facultatem abſoluendi à caſu reſeruato, nullo modo Superior difficilis eſſe debet, ſed facilis potius, & prōptus in ea concedenda: immo eũ perſuadere ſibi conuenit, poſſe ſe hac in re grauiter offendere, ſi imprudenter, & ſine iuſta, grauique cauſa eam negat.

2 Quia

2 Quia tamen & Doctores cenſent, Superiorem interdum debere pro ratione ſui officij huiuſmodi facultatem negare; attendat is diligenter, vt id raro faciat, & in ijs tantum caſibus, in quibus docebit diſcreta caritas (iuxta ea, quæ ijdem Doctores tradunt) licentiam huiuſmodi eſſe denegandam; vt, verbi gratia, cum probabiliter timeri poterit ſcandalum, aut recidiuum pœnitentis, aut alterius. In huiuſmodi enim, quæ inducunt neceſſitatem vitandi ſcandalum, vel damnum Collegij, aut alterius ruinam, manifeſtum eſt, pœnitentem teneri per ſe, vel per Confeſſarium rem ipſam Superiori manifeſtare, tanquam illi, qui remedium neceſſarium adhibere poteſt, ſaluo tamen ſigillo, vt oportet.

Quomodo, & quando facultatẽ negabit.

3 Caueat vero Superior, ne cum ab eo petitur facultas, curioſe inquirat, aut aliud quid faciat, vnde conijcere poſſit, quis ille ſit, pro quo petitur; & ne circumſtantias alias exquirat, quam quæ ad rem pertinent. Caueat etiam Confeſſarius, ne quid elabatur, ex quo pœnitens cognoſci poſſit: qui ſi timet, ne ex notitia alicuius rei poſſit Superior probabiliter ſuſpicari, quis ille ſit; ſciat

A quibus Superiori, & Confeſſario cauendum.

ſe

ſe omnino eam reticere debere, & omnem cautelam adhibere in caſu proponendo, ne vlla ratione Superior poſſit probabiliter agnoſcere auctorem. In quo ſi viderit, proponendo caſum in ſpecie, occaſionem ſuſpicionis Superiori dari, ſatis erit, ſi in genere dicat aliquem in caſum reſeruatum incidiſſe, qui nec damnum Societati, nec alteri, nec ipſi pœnitenti afferre poſsit. Vterque denique tam Superior, quam Confeſſarius memores ſint obligationis ſigilli, & ita ſe gerant, vt eius puritati, & integritati per omnia conſulant.

Cum Superior, & Confeſſarius non cõueniũt, quid agendum.

4 Quod ſi poſt relationem factam à Confeſſario de caſu, & circumſtantijs, quæ ſaluo ſigillo indicari poſsint; iudicat Superior facultatem non eſſe concedendam: & hoc non obſtante Confeſſarius vrget, huiuſmodi Superioris ſeueritatem in maius detrimentum ſpirituale, ruinam, & laqueum pœnitentis cadere, quòd videat illum obfirmato eſſe animo, & nullo modo velle Superiorem adire, (in cuius rei iudicio Confeſſarij conſcientia oneratur) tentanda erunt media aliqua, de quibus pro re nata Superior, & Confeſſarius inter ſe conferent, ac tandem, ſi nullum aliud reperiatur,

Supe-

Superior facultatem negare non debet.

5 Porro cum ſubditus non per Confeſſarium ordinarium, ſed per alium Sacerdotem facultatem petit, non facile acquieſcere debet Superior, niſi Sacerdos ille talis ſit, cui merito committi poſſit: e conuerſo contingere poterit in aliquo caſu, vt ſi nolit ſubditus Superiorem adire, expediat à Superiore deſignari aliquem ex ſenioribus, doctum, prudentem, ſpiritu, & caritate plenum, qui melius, aut æque bene ipſi mederi poſſit, ac Confeſſarius ordinarius: id enim non erit abs re aliquando facere. *Quando per alium facultaté petet.*

6 Ceterum hæc de ijs intelligenda ſunt, qui in Societatis Domibus, vel Collegijs reſident: nam de iter agentibus, quando ad aliquem Societatis locum diuertunt, aliter iudicandum eſt; quos nempe poteſt à reſeruatis ordinarius loci illius Confeſſor abſoluere, aut ſi is haberi non poſſit, quilibet alius Societatis ſacerdos approbatus; aut ſi is quoque deſit, etiam externus. In omnibus tamen his caſibus cum onere, & obligatione, vt ſe ſiſtant poſtmodum Superiori ſuo, ad quem ituri, vel redituri ſunt; eique, aut alteri de eius licentia, confiteantur. Si vero accidat, vt aliquis *Facultas abſoluẽdi iter agentes.* *Obligatio ſe ſuperiori ſiſtendi.*

tanquam hoſpes ſit in aliquo Collegio, diu tamen ibi moraturus (puta ſpatio vnius, aut alterius circiter menſis) ſi is eo tempore in caſum aliquem reſeruatum incideret, poterit, ac debebit abſolui à Superiore illius loci, in quo eſt; vel de eius licentia, tanquam ſi proprius eſſet eius ſubditus, ſine obligatione ſiſtendi ſe Superiori eius loci, ad quem proprie pertinet. Idem autem quoad obligationem ſe ſiſtendi, ſeruandum eſt Confeſſarijs Rectorum, & aliorum Superiorum localium, quando ij (quod Deus auertat) in aliquem caſum reſeruatum inciderent, & non eſſet præſens Prouincialis, cui talia reſeruantur. Idem quoque ipſorum Prouincialium Confeſſariis, cum præſens non eſſet is, qui ad eum finem à Generali eſſet deſtinatus.

Diuerſa ratio commorantis in Collegio ſpatio vnius, vel alterius menſis.

Obligatio ſiſtẽdi eadẽ eſt pro Superioribus.

7 Ad extremum, vt omnes eximantur ſcrupuli, & maiori cum fiducia, ac libertate procedatur, cum Confeſſarius bona fide dubitat, an mortale ſit, quod proponitur; ab eo, etiam ſi ex genere ſuo reſeruatum ſit, poteſt abſoluere, licet huiuſmodi dubitatio ex ignorantia procedat: ſed neque poſtea ſi animaduerterit manifeſtè fuiſſe mortale, repetenda erit

In dubijs Confeſſarius poteſt abſoluere.

erit confeſſio: bona ſiquidem, & vera fuit abſolutio.

18 Et hæc quidem de caſibus reſeruatis. Ceterum quia propter multas, & maximas vtilitates non modo in caſibus reſeruatis, ſed etiam in alijs, quæ nec reſeruata ſunt, & interdum nec etiam mortalia, vt ſunt peccandi pericula, diuturnæ tentationes, & huiuſmodi; valde expedit, & pœnitenti mirum in modum vtile eſt, ſi ſyncere cor ſuum Superiori aperiat: non prætermittat Confeſſarius in huiuſmodi caſibus, prudenter eas vtilitates pœnitenti ſuggerendo, illum hortari, vt Superiorem adeat. Quod ſi ſuauiter obtinere nequeat, non erit tandem pœnitens nimis vrgendus; niſi alioqui caſus eſſet ex ijs, in quibus, vt dictum eſt, teneretur pœnitens rem manifeſtare, & alioqui non eſſet capax abſolutionis.

Qua cautela vtendũ Confeſſarijs circa pœnitẽtes.

CAPVT VII.

DE PROMOVENDIS AD ORDINES SACROS.

Quænam requirantur, & ſpectari debeant in noſtris, qui ad ſacros Ordines promouendi ſunt.

A R. P. N. Euerardo Mercuriano Præpoſito Generali tradita anno 1576.

Aetas. 1 VT ætate ſit, quam in ſingulis ſacris Ordinibus requirit Conciliũ Tridentinum.

Iudicium. 2 Vt naturali iudicio & prudentia valeat.

Latina lingua. 3 Vt linguam Latinam teneat, & bene legere, ac pronunciare ſciat.

4 Vt

4 Vt in ſtudijs literarum, ſaltem in Caſibus conſcientiæ, diligenter verſatus ſit: ita vt cum ad Sacerdotium promouetur, fructuoſe confeſſiones audire poſſit. In caſibus verſuatus

5 Vt ijs moribus, ſpiritu, ac vita religioſa, & exemplari, præſertim autem reſignatione, & humilitate ſit præditus, quæ ad tantum miniſterium obeundum ſunt neceſſaria. In ſpiritu ac moribus probatus.

6 Vt conſueta Societatis vota emiſerit, & quinquennium ſaltem in Societate exegerit, atque in vocatione ſua ſtabilis, ac firmus ſit. Nonniſi poſt quinquennium in Societate. Dec. 93. §. 1. Congreg. 7.

7 Vt ad docendum doctrinam Chriſtianam pueros, ac rudiores perſonas idoneus ſit, & in ratione Miſſæ dicendæ, & in cæremonijs bene inſtructus, iuxta Conſtitutiones. Ad Doctrinam Chriſtianã docendã idoneus.

Hæc omnia Prouincialis, conſilio ſuorum Conſultorum adhibito, perpendet. quæ ſi inuenerit, facultatem poterit ſuis concedere, vt promoueantur ad omnes ſacros Ordines. & vbi promoti fuerint, certiorem faciat Generalem. Facultas Prouinciali datur.

CAPVT VIII.

DE LIBRIS ORDINATIONVM.

Quinam neceſſarij, & qualiter diſtribuendi in Collegijs, ſeu Domibus Societatis videantur.

Primus liber Ordinationes maioris momenti continet. Diuiditur in tres partes.

1 PRimus liber continebit Ordinationes maioris momenti: & huius fit mẽtio in Regula 135. Prouincialis, & 16. Rectoris. Diuidetur autem in tres partes. In prima ſcribentur Ordinationes maioris momenti, & perpetuę, quę à Generalibus mittũtur, iuxta Regulam 16. Rectoris. In ſecunda parte ſcribentur viſitationes Collegij, à Generali approbatæ, ea ſcilicet, quæ in illis

illis viſitationibus maioris momenti, & perpetua fuerint, iuxta eandem Regulam 16. In tertia parte ſcribentur eius generis Ordinationes perpetuæ, quas in hoc libro ſcribendas eſſe Reg. 135. Prouincialis poſteriori parte exigit; ſiue illæ toti Prouinciæ communes ſint, ſiue vni tantum Collegio, in quo liber eſt, conueniant. Huc etiam ſpectant reſponſa P. Noſtri ad quæſita particularia illius Collegij, vel Prouinciæ, non tamen Procuratorum, ſed alio tempore data.

2 Secundus liber continebit reſponſa Generalium ad quęſita Prouinciarum: & habebit duas partes. In prima reſponſa Generalium, quæ Prouinciæ illi per Procuratorem, qui tertio quoque anno Romam mittitur, dantur. In ſecunda parte ſcribentur reſponſa poſt Congregationẽ Procuratorum, ſiue aliàs diuerſis Prouincijs data, & communicata, ſiue ad maiorem notitiam, ſiue vt ab omnibus Prouincijs obſeruentur. Secundus liber continet reſpõſa Generalium ad Prouincias.

3 Tertius liber continebit reſolutiones caſuum difficiliorum, quæ ex Vrbe accipiuntur. Tertius reſolutiones caſuum.

4 Quartus liber erit is, in quo ſcribantur Epiſtolæ Patrum Generalium adhortatoriæ, quæ communes toti So- Quartus Epiſtolas Generalium.

cietati ab illis ſcribuntur, nec typis euulgantur.

Quintus Ordinationes temporaneas. 5 Quintus liber continebit Ordinationes temporaneas ex Vrbe miſſas, ſeu ex viſitationibus approbatas, vt habetur Regula 16. Rectoris.

Sextus nomina emittentium vota. 6 Sextus liber habebit nomina eorum, qui emittunt vota ſolemnia, & vota ſimplicia in illa Domo, vel Collegio, iuxta Regulam Præpoſiti 12. & Rectoris 11.

De. 108. Cong. 7. 7 Septimus liber erit liber Conſuetudinum, in quem receptæ, & à Prouincialibus approbatæ referantur. Idemque etiã Viſitatoribus in viſitationibus probandus offerri debet.

LIBRI ORDINATIONVM, eorumque diſtributio in Archiuio Prouinciæ, iuxta Regulam 29. Prouincialis.

1 PRimus liber conueniet in prima, & ſecunda parte, cum libro primo Collegiorum: in tertia vero parte, ſcribentur tantum Ordinationes in tertia parte primi libri Collegiorum expreſſæ, quæ communes ſunt toti Prouinciæ. — *Quæ contineantur in primo libro Archiuij Prouinciæ.*

2 Secundus liber continebit Ordinationes Prouincialium, proprias ſingulis Collegiis, tam à Generali approbatas, quam cum Generali non communicatas, alicuius tamen momenti, nec temporaneas. Approbatis à Generali adſcribetur in margine, Approbatæ. Habebit tot partes hic liber ſecundus, quot loca ſunt in Prouincia. — *Quæ in ſecundo.*

3 Tertius liber continebit Acta Congregationum Prouincialium, cum reſponſionibus Generalium: & conſtabit duabus partibus. In prima parte deſcribentur primum Acta omnium Congregatio- — *Quę in tertio.*

gatio-

gationum Prouincialium illius Prouinciæ: deinde propoſita tam Congregationis, quam Prouincialis nomine cum reſponſionibus ad illa. Secunda pars continebit reſponſiones diuerſis Prouincijs Romæ datas, & omnibus Prouincijs cõmunicatas.

Quæ in reliquis.

4 Quartus liber continebit reſolutiones caſuum difficiliorum, quæ ex Vrbe dantur.

5 Quintus liber continebit Epiſtolas Generalium, quæ typis non ſunt mandatæ.

6 Sextus liber habebit nomina eorum, qui emittunt vota ſolemnia, & vota ſimplicia in illa Prouincia, iuxta Regulam 72. Prouincialis.

7 Septimus liber erit, vbi ſcribuntur, qui ſacris initiantur. qua de re fuit ſcriptum ad omnes Prouinciales ſub 1. Decembris 1591.

CA-

CAPVT IX.

DE VISITANDIS PROVINCIALIBVS.

Capita præcipuarum rerum, de quibus ijdem officio functi reddituri ſunt rationem.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali ad Prouincias miſſa anno 1597.

1 VT in re tanti momẽti, quæ non parũ ad rectam gubernationem conducit, & in Cõgregatione generali maxime nobis commendata; æquum videtur, ſi quid à Prouincialibus peccatum eſt, quod admonitione Huius Ordinationis neceſſitas.

tione, vel emendatione indigeat, id ad Præpoſitum Generalem referri, vt pro ſua erga Societatem & ſingula eius membra, vigilantia, & caritate, vt par eſt, reipſa proſpiciat: ita illud in primis cauendum, ne hac occaſione via aperiatur innumeris querelis, & ſubditorum licentiæ, qui quaſi ſuſpenſo animo exiſtiment, abſoluto Prouincialis officio, fore vt reſcindantur, aut certè retractentur quæ circa eos ſtatuta, & ordinata fuerant. Ex quo fieret, vt debilior obedientia in dies redderetur, dum exiſtimant futurum, vt Superior, ne hac moleſtia grauetur, facile indulgeat, ac neminem contriſtare velit. Quæ ſanè res quam pernicioſa futura eſſet Societati, & rectæ gubernationi, nemo eſt qui non videat. Ac proinde cui mandata cura hæc fuerit, pro viribus annitendum erit, vt cautè omnino, ac prudenter ſe gerat in hoc munere obeundo; ita vt nec Superiorum exiſtimationi, famæque officiat, dum ſubditorum querelis æquo plus tribuit; nec ſuo muneri deſit, dum in erratis Superiorum remiſſe conniuet.

Cautio magnopere adhibēda.

Capita autem præcipua, de quibus rationem exiget, hæc fere erunt, quæ ſequuntur.

De quibus reddenda ratio.

2 An viſitauerit ſingulis annis loca Prouinciæ, iuxta regulas; & fideliter de omnibus informauerit Generalem. An viſitauerit.

An ſubditorum querelas de immediatis Superioribus benigne audierit; & localium Superiorum defectus, ſi quos compererit, correxerit; & tum de remedio adhibito Præpoſitum Generalem monuerit. An ſubditorum querelas audierit.

An acceperit rationem conſcientiæ ab omnibus etiam Superioribus, iuxta ipſius regulam, & Inſtructionem datam. An rationem conſcientiæ acceperit.

An diligenter curauerit, ne quid contra puritatem paupertatis irrepat, facile concedendo, vt ab amicis & parentibus accipiant contra Regulam 90. ſui officij. De puritate paupertatis.

An plures admiſerit in Societatem, quàm qui neceſſarij ſunt; & eorum habuerit delectum iuxta Conſtitutiones, & ordinationem datam. De admittendis.

An obſeruauerit diligenter Regulam 41. ſui officij, vt ſcilicet dimitti curauerit eos, qui minus idonei ad noſtrum Inſtitutum videbantur. De dimittendis.

An abſoluta viſitatione informationes fecerit, & miſerit eorum, qui ad gradus iuxta Inſtructionem promouendi ſunt: & ſimiliter ſuo tempore de idoneis De informationib. ad gradus.

neis

neis ad gubernandum.

De ære alieno. An curauerit, ne ære alieno grauentur Collegia, præſertim ad fabricas non neceſſarias, iuxta ordinationem.

De miniſterijs. An curauerit miniſteria omnia Societatis iuxta Inſtitutum promouere, operarios idoneos habere, & Miſſiones facere.

De Seminarijs inſtituendis & politica gubernatione. • An curauerit Seminaria in Prouincia inſtituere Sacerdotum, ſeu Confeſſariorum, & Præceptorum, ſeu literarum humaniorum. An periculum fecerit de idoneis ad gubernandum: & an eos qui actu gubernant, in recta & ſpirituali ratione gubernandi iuxta noſtras Conſtitutiones, non in humana & politica debite inſtruxerit, atque eos in illa promouere ſtuduerit. An Concionatores iuxta Regulas ipſorum exercere curauerit.

De ſtudijs. An ſtudia omnia iuxta rationem ſtudiorum promouerit.

De Ordinationib. An Ordinationes Generalis Conſultoribus communicauerit. An illos libenter audierit, præſertim Admonitorem, ſeu Socium: & quomodo Ordinationes obſeruentur, fideliter Generalem fecerit certiorem.

Quæ circa praxim ſeruanda. 3 Circa praxim vero hæc videntur obſer-

obſeruanda. Si is, cui Prouincialis ſui officij rationem redditurus eſt, Viſitator fuerit,ex Inſtructione tum communi, tum etiam particulari ſatis perſpectam habebit Societatis mentem; & ex ipſomet Prouincialis officio, vel regulis, quibus id continetur; & ex capitibus, quæ ſupra poſuimus, optime intelliget, circa quæ verſari, & de quibus Præpoſitum Generalem monere debeat.

Si vero fuerit nouus Prouincialis,quoad capita quidem informationum, ijs vtetur, quæ hic ponuntur: quoad modum vero, hic proculdubio ab eo, quo Viſitator vteretur, omnino diuerſus eſſe debet. nam cum nec ab eo Prouincialis, qui officio defunctus eſt, corrigi debeat; nec quæ ab eo ſtatuta ſunt immutari poſſint; huc tantum ſpectabit, vt liquido intelligat, præſertim à Conſultoribus Prouincialis, in quibus is errauerit: & de ijs ſyncere Generalem informet, ita tamen vt antea à Prouinciali, de quo agitur, accipiat rationem eorum, quæ illi obijciuntur.

C A-

CAPVT X.

PRO CONSVLTORIBVS CAPITA

De quibus ſcribent ad Generalem Conſultores.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali miſſa ad Prouincias anno 1597.

Neceſſitas Generalē informandi.

1 QVoniam ad bonam Societatis gubernationē refert plurimum, vt Conſultores cum Præpoſitorum localium, tum & Prouincialium, plenam, & vtilem de gubernatione Superiorum, quorum ſunt Conſultores, Præpoſito Generali informationem mittant;

tant; atque in ea re experientia hactenus nos docuerit, à plurimis, non ſine detrimento communis boni, nonnunquam errari: viſum eſt omnino operæpretium ad eorum inſtructionem capita nonnulla attingere, de quibus ſcribendum ſibi eſſe, iuxta formulam ſcribendi, & Conſultorum regulas intelligant. Et quidem ſuper omnia id iuuabit, vt percurrant regulas ſuorum Superiorum diligenter, quas iuxta 14. ſui officij tenere debent, tum Ordinationes Generalium, quæ illis communicandæ ſunt, vt non ſemel præſcripſimus: poſtremo vt ad certa quædam capita vniuerſam gubernationem referant, de quibus ſi breuiter, & accurate ſcripſerint, omnes neceſſitates Prouinciæ, & vniuerſa illius gubernatio Præpoſito Generali perſpicue conſtabit. Quæ à Cõſultoribus legenda.

2 Ea autem fere eſſe poſſunt, quæ ſequuntur. Capita de quibus ſcribetur.

Primo, de admittendis in Societate, & inſtruendis in Nouitiatu,

Secundo, de gubernatione ſcholaſticorum noſtrorum.

Tertio, de profectu in ſpiritu; ſtudio orationis, & virtutum.

Quarto, de diſciplina domeſtica, ob-

ſeruatione votorum, & regularum.

Quinto, de literarum ſtudijs, tam quoad noſtros, quam quoad externos.

Sexto, de miniſterijs, & fructu cum proximis per miſſiones, conciones, confeſſiones.

Septimo, de gubernatione Superiorum ſpirituali, ſuaui, exacta; vel contra.

Octauo, de rebus temporalibus, redditibus, debitis.

Nono, de Regula 18. Sacerdotum, & de executione eorum, quæ alias circa illam in Ordinationibus Generalibus, & nunc poſtremum in literis noſtris datis ad Prouinciales 21. Septembris, 1606. ſcripta ſunt.

Decimo, an aliquid ſcandali, & offenſionis acciderit; & quid remedij fuerit adhibitum: & quomodo cum externis, præſertim cum Prælatis, & Principibus viris pax, & beneuolentia conſeruentur.

Quæ in ſcribendo ſeruanda videntur. 3 Poſtremo hæc pauca monendos eſſe duximus Conſultores omnes (quæ non parum prodeſſe poterunt ad ſuo munere recte fungendum) primum ne eiuſmodi literis, in quibus publica duntaxat, & quæ ad ſtatus ſuæ Prouinciæ, aut

Collegij notitiam pertinent, contineri oportet; priuata aut diuerſi generis à Superiore argumento admiſceant: cum, de ſuis, alijſque ſi neceſſe fuerit, ſeparatis, ad nos ſcribere poſſint, Deinde, vt hæ literæ deforis ex nota aliqua in tergo appoſita, videlicet CC. geminata, à Conſultoribus conſcriptæ eſſe dignoſcantur. Demum vt impigri, quando ex Formula ſcribendum eſt, quamuis à nullo moniti, primo quoque tempore ad nos illas mittant; Conſultores quidem Prouincialis menſe Ianuario, & Iulio; Conſultores vero Superiorum localium ſemel quotannis, menſe Ianuario.

CAPVT XI.

DE CONFESSARIIS PRINCIPVM.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali anno 1602. *confecta.*

Neceſſitas huius Ordinationis

1 PRincipio ſtatuendum eſt, quandocumq. Societas huiuſmodi officia defugere non poterit (eo quod varias ob circunſtantias maior Dei D.N. gloria ſic exigere videatur) ita demum in deligenda perſona, exercendique eius muneris ratione procedendum

dendum eſſe, vt & Princeps inde adiuuetur, & populus ædificetur, & Societas detrimentum non capiat, cum incidant ſæpe caſus, in quibus præter alia incommoda Societas vnius loci cauſa, in alijs pluribus non leuia damna ſuſtineat. Quapropter re Diuinæ Maieſtati plurimis ſacrificijs, & orationibus commendata, matureque cum Patribus Aſſiſtentibus conſultata, hæc quæ ſequuntur, decernenda in Domino cenſuimus. Quæ ſi cui forte Principum minus aliquando probarentur, tum illis omni cum modeſtia, & humilitate ſignificandum erit, per leges noſtras his ſolum, & non alijs conditionibus ſuſcipi à nobis id oneris poſſe. Speramus autem tales fore, vt cum religionis commodo, & conſeruatione, magnam ſimul omnium ædificationem, Principiſque vtilitatem coniunctam habeant. Commoda.

2 Primum Confeſſarius hic in Domo, ſeu Collegio noſtro ſemper habitare debet, & pro ſubdito ſe gerere, vt ante ſolebat; communemque diſciplinam perinde ac ceteri omnes obſeruare, nec exemptionem vllam, aut priuilegium hoc nomine habere. Et quamquam varia ob negotia, quæ incidere poſſunt Domi noſtræ habitet.

ad Principem ſpectantia, & ſecretum iure poſtulantia, permitti eis debeat, vt literas, ſchedaſve ſcribant, vel accipiant tum ab ipſo, tum à Secretario, & alijs, quibus Princeps id demandarit: minime tamen propterea exiſtiment generalem ſibi factam eſſe poteſtatem, vt hac occaſione ad noſtros, vel ad externos officiales, aliosque ſcribant, ſed regulam prorſus obſeruent: & Prouincialis ſi quem vſquam abuſum deprehendat, etiam præceptum imponat, regulamque ad verbum ſeruari iubeat. multoque minus permittendum eſt, vt accipiant, vel retineant pecunias, diſpenſent, dent, vel acceptent munera. quoniam hæc & cetera id genus, quale eſt domo exire ſine facultate, & quolibet pergere pro arbitrio, religionem omnem, ac ſpiritum in ſingulis deſtruunt, nihilque ad Principis obſequium, rectamque huius muneris functionem conducunt.

De literis ſcribendis ſeruetur regula, ſicut & dādi, & accipiendi.

Sine facultate ne egrediatur.

3 Diuerſari, aut pernoctare in aula non poterit, quibus in locis domicilium fuerit Societatis: quin etiam vbi Princeps illum in itineribus, locorumque mutationibus ſecum manere vellet, à Prouinciali, aut cuius id intererit, facultate obtenta, maior futura eſt ædificatio, ſi pro-

In itinere vbi pernoctet.

procuret,vt in aliquo Religioſorum conuentu, aut apud honeſtum quempiam Sacerdotem extra aulam commoretur. Tum autem cúrare ſimul debet, vt ſocium ad ſuam conſolationem, actionumque ſuarum teſtimonium præſentem ſemper habeat.

4 Caueat ne ſe implicet externis negotiis, ac politicis, memor eorum, quæ à V. Congregatione Generali ſeueriſſime praſcribuntur Can. 12. & 13. ſed in ea ſolum incumbat, quæ ad Principis conſcientiam pertinent, vel ad illam referuntur, aut in alia certa pia opera; diligenterque vitare debet, ne aulam nimis frequentet, aut eo non vocatus ſe conferat, niſi pia aliqua neceſſitas, aut graue quidpiam, quod neceſſario ſuggerendum videatur, ire compellat. Intereſtque magnopere, vt Princeps ipſe alia illi negotia interdicat. Sic enim & maiore cum libertate, atque integritate munus ſuum obibit; & pœnitens vacuus, ac liber erit à multis moleſtijs, quas creare ſolent, qui opera Confeſſariorum ad priuata ſua commoda vti volunt. Ne ſe negotijs immiſceat.

5 Nullo modo ſuam operam interponat ad compoſitiones, vt vocant, Nihil procuret

ineundas; fauorique aut muneri conciliando, vel ad gratiam, iuſtitiamve vlli procurandam: cum talia etiam in caſibus licitis ſcandalo eſſe ſoleant, ſi à Confeſſario præſertim Religioſo tractari videantur.

Gubernationi ne ſe inſinuet

6 Animaduertat, quanto maiori in gratia fuerit apud Principem, ita vt aliqua per illum auctoritate vti poſſit; ne vnquam propterea verbo, nedum ſcripto res vllas, aut negotia Principis miniſtris commendanda ſuſcipiat: ſed vbi pia res foret, ac Superioris iudicio neceſſaria, curet vt Princeps ipſe de illa ſcribat, aut imperet. multoque magis cauendum, ne ſe ad monendos, reprehendendoſque Principis nomine miniſtros, & aulicos interpretem adhiberi ſinat, ſed aperte deprecetur, ſi quando id illi impoſitum vellet.

Opinionē gratiæ apud Principem nō amplificet

7 Videat etiam atque etiam, ne ſuboriatur opinio, quaſi ipſe multum poſſit, & Principem pro arbitrio ſuo regat: præterquam enim quod odioſa, & omnibus ingrata res eſt, atque adeo Principi ipſi parum honorifica; incredibile præterea Societati damnum affert. Cum enim, vt humana eſt miſeria, murmurationes, ſeu iuſtæ, ſeu iniuſtæ numquam

deſint,

deſint, odium ſemper, vt experientia compertum eſt, in Confeſſarium retorquetur. Proinde quamuis re ipſa aliquid poſſet, opinionem tamen illam vitare debet; vſum autem poteſtatis, quo ſupra modo dictum eſt, temperare.

8 Debet Princeps æquo animo, & patienter audire, quidquid Confeſſarius dictante ſibi conſcientia ſuggerendum in dies pro re nata cenſuerit: quia cum perſona publica, & cum Principe cum agatur, conuenit, vt Patri religioſa libertate expromere liceat, quod ad maius Dei, ac Principis ipſius obſequium in Domino iudicauerit: nec de iis ſolum rebus, quas ab eo, vt pœnitente ſuo cognorit, ſed de alijs etiam, quæ hinc inde audiuntur, remediumque poſtulant, ad inhibendas oppreſſiones, minuendaque ſcandala, quæ præter Principis mentem, ac voluntatem, Miniſtrorum ſæpe culpa eueniunt, & tamen noxa, proſpiciendique neceſſitas in Principis ipſius conſcientiam reuoluitur. Quomodo Principē monere debeat.

9 Vt ſi quando contingat, quod facile eſt factu, vt difficultas aliqua circa Confeſſarij ſententiam naſcatur, Princeps cum duobus, tribuſve alijs Theologis rem conſultet. Qua in re vt acquie- In dubijs Theologi conſulendi pro cōſciētia pœnitentis.

quieſcere ipſum oportebit, conſcientiam ſuam deponendo, ſi contra eius ſenſum iudicauerint: ita Principi graue pariter non ſit aſſentiri pro ſua parte, vt id fiat, quod illi faciendum eſſe decreuerint.

Sit obſeruans diſciplinæ.

10 Domi memor vſque ſit modeſtiæ religioſæ, obedientiæ erga Superiores, & æqualitatis cum ceteris circa cubiculum, veſtitum, reliquamque vniuerſam diſciplinam : quia fauores, & quod aliquid interdum pro Societate impetrarint, tranſuerſos agere homines ſolent, vt imperioſius agant, & quandam præ alijs excellentiam præſeferant: quod cum bene conſtitutum corpus magnopere dedeceat, incredibile dictu eſt, quantum etiam in aliis creet auerſionem.

Regi ſe à Superiore ſinat.

11 Atque vt vno verbo dicantur omnia, meminerit ſe Confeſſarium tantum eſſe: omnia perinde quæ ab hoc munere aliena ſunt, ab ipſo pariter aliena eſſe oportere. Vnde nec Societas illa permittere debet, nec ipſe ægreferre, ſi eum Superiores hac in re coerceant: quin potius agere Deo gratias, quod hoc modo expeditior reddatur; & vni officio ſpirituali ſibi commiſſo attendere, Deum aſſidue orando, vt ei lumen

conce-

concedat ad recte collimandum; & cum Superioribus in dubijs caſibus conſultando; quia ſpiritus Domini directio; & non humana prudentia, propriumve iudicium vtiliter illuminat.

12 Semper inſiſtat, vt Principem beneuolum, ac propenſum habeat erga Societatem, & non erga priuatam ſuam perſonam: quia hæc certa ipſius ac religionis pernicies eſſet. Quare animum pœnitentis ſui ſic affectum retineat, vt quandocũque religio ad Dei obſequium expedire iudicabit, vt ipſe mutetur, aut eius opera alio in loco vtatur; maiorem in ea re facilitatem nanciſcatur, quam interdum experta ſit quorundam Confeſſariorum culpa, qui volentes, aut fortaſſe etiam imprudentes negotia ſic tractant, vt ſe ipſos, & ſæculares quibuſcum verſantur, à religione potius auertant, quam vt eos Chriſto lucrifaciant.

Principis amorem erga Societatem foueat.

13 Caueat ad extremum, ne occupationes, & res aulicæ ſpiritum relaxent; quin maiore cura incumbat per orationem, exercitia ſpiritualia, frequentiaque ſui examina, vt coniunctum cum Deo D. N. inſtrumentum efficiatur; ita vt eius gratia, & auxilio nixus non modo in ſe ipſo ſpiritum non amittat;

Impenſius ſpiritualibus Exercitijs incumbat, orationi, &c.

ſed in ipſis quoque negotijs ſpiritu illuminetur, & regatur. Vnde operæpretium etiam fuerit, vt in miniſterijs erga proximos, reliquorum operariorum more ſe exerceat.

Incõſulto & non aſſentiente Prouinciali nemo confeſſiones Principum audiat.

14 Verum vt pacatè omnia, & abſque vlla Principum offenſione tranſigantur, neceſſe eſſe duximus, vt is qui pro certo ac ſtabili confeſſario petitur (nam ſi ſemel, aut iterum id fiat, vt ſolet accidere, minime oportebit) paratum ſe quidem eſſe poſcenti Principi reſpondeat: verum per leges, quas habemus, nulli ex noſtris licere inconſulto, & non aſſentiente Prouinciali id oneris ſuſcipere, proinde ab eo petenda facultas. Prouincialis vero per ſe quidem, ſi ſic expedire in Domino iudicauerit, vel per alium, vel ſi viſum fuerit, eundem ipſum Patrem, priuſquam poteſtatem faciat (dummodo ad id muneris peridoneum, & ijs dotibus inſtructum, ac virtute præditum eſſe duxerit, quæ neceſſariæ ſunt ad bene peragendum) primum oſtendat oportet petentibus Inſtructionem hanc noſtram, vt plane intelligant quid Societas ab eo poſtulet, quem Confeſſarium ſibi eligunt: deinde modeſte quidem, ſed plane, atque perſpicue

Oſtendenda Principi hæc inſtructio, & clarius ei aperiẽdũ.

ſpicue eiſdem ſignificet, & ſi ex animo permittimus, vt eius Patris opera ad ſpiritualem ſui conſolationem pro libito vtantur; intelligant tamen futuram ſemper in poteſtate Superiorum, cum illis viſum fuerit, mutationem, & liberam Patris, vt & ceterorum omnium diſpoſitionem.

Quod ſane conſilium nobis vt perneceſſarium, ac ſalutare, ſic eiſdem probatum iri confidimus, ita exigente religioſa diſciplina: cum perſuaſum nobis eſſe debeat, eiuſmodi Principes pro ſua in noſtrum ordinem beneuolentia, nihil niſi quod honeſtum ſit, & legibus noſtris affine, à nobis expetere voluiſſe.

CAPVT XII.

AD SVPERIORES PRAESERTIM PROVINCIALES.

De ratione tenenda cum ijs, quos è Societate dimitti oportere iudicauerint, antequam ad Generalem ſcribant.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali anno 1604. *ad Prouincias miſſa.*

Neceſſitas & cauſæ huius inſtructionis 1

QVam vtile ſit, ac neceſſarium à Societate dimitti eos, qui ad illam apti non ſint, liquido apparet non ſolum ex Conſtitutionibus, Bulliſque Apoſtolicis, ſed etiam ex perpe-

tuo

tuo vſu, & traditionē tum B. P. N. ac Fundatoris, tum B. P. Franciſci Xauerij, viri vt eximia caſtitate conſpicui, ſic eiuſdem P. Fundatoris noſtri mentis, ſenſorumque intelligentiſſimi. Verum vt res tota cum ea caritate, ac prudentia tranſigi poſſit, quam Conſtitutiones pręſcribunt, & quam Spiritus ipſe Dei nos docet; poſtularunt à nobis variæ Prouinciæ, vt Superioribus inſtructionem aliquam exhiberemus de modo, quem tenere ad nos ſcribendo debeant, cum res exigit, vt ad huiuſmodi conſilia, vel inuiti deſcendamus. Quare de his, quæ ſequuntur, operæpretium viſum eſt admonere; Rectoribus, ac multo magis Prouincialibus (ad quos proprie ſpectat de amputationibus iſtis nobiſcum agere) in futurum præmonitis, niſi ea diligenter obſeruent, fore, vt neque conſcientiæ ipſi ſuæ, officioque, & Conſtitutionum legibus ſatisfaciant; neque à nobis (quorum eſt, præuia informatione, congruaque pro rei magnitudine, caritate, maturitate, ac deliberatione ſtatuere) certum vllum reſponſum, aut ſententiam referre poſſint.

2 Primum ergo cum quiſpiam de noſtris malę ſe gerit, & de illo dimittendo ab

Tria ante dimiſſionē Prouinciali inſpiciēda circa dimittendum.

do ab

do ab alijs ſuggeritur, Prouincialis præmiſſa oratione animum in tendat, vt exploret, an ea, quæ illi obijciuntur, vera ſint, an vero falſa, aut dubia. Deinde an vt vera eſſent, tanti ſint momenti, vt de dimiſſione, iuxta cap. 2. 2. partis agi debeat. Tertio inquirat accurate, vtrum Superiores erga huiuſmodi hominem debita caritate perfuncti ſint, diſerte illum commonefaciendo, pœnitentiarumque, & quod caput eſt, Exercitiorum ſpiritualium, interiorisque curationis remedia applicando; & quam diuturna deinde fuerit hæc curatio: quandoquidem non eſt ſatis vno, atque altero menſe medicinam facere, ſed patientia & longanimitate opus eſt.

Genus culpæ attendendum eius, qui dimittitur

3 Conſideret genus culpæ, quale ſit, an ex earum ſcilicet numero, quæ quòd alios inficiant, communi bono aduerſentur: aut ex ijs, quæ ſcandalum præbeant, aut quæ grauem Societati notam adferre poſſint: an propter delicti magnitudinem, an propter emendationis difficultatem, aut denique ad reſarciendam Societatis famam, præciſionem hanc requirant; ſi modo & ratio ipſa rei pertractandæ, & diuturnitas adhibendæ curationis maturæ huic curationi locum faciant:

faciant: cum certum ſit, vbi periculum vrget, ne alij labefactentur, aut vbi manifeſta eſt Religionis infamia, diutius differri non poſſe. Cum immo in publicis caſibus, neceſſe ad compenſandam iacturam interdum erit feſtina & prompta executione vti, iuxta Reg. 41. Prouincialis. Quãdo minime differendum.

4 Peracta in hunc modum informatione, omnibus diligenter conſideratis, auditaque ſententia Rectoris illius Collegij, in quo admiſſum delictum, aut vnde prodijt accuſatio; Prouincialis Conſultores ſuos conuocet, & ſingula illis opponat. tum deinde informationem ad nos mittat, quemadmodum obſeruata fuerint, quæ dicta ſunt; & quid ipſe, Conſultoreſque ipſius faciendum cenſeant: vt exempli cauſa, N. tot annorum eſt, in Societate tamdiu fuit, gradu caret, aut ad illum promotus eſt, ſcholaſticus eſt, vel Coadiutor, in his ſtudijs verſatus, vel artem hanc nouit, tot annis male ſe geſſit in hoc, vel illo genere defectuum: idem hoc, & illo in loco, in quibus vixit, vel hoc ipſo in genere, vel in hac, & illa re malæ fuit ædificationis: adhibita fuerũt hæc, & illa remedia, nulla ſecuta eſt emendatio. cenſemus illũ, &c. Quinam primũ audiendi. De quibus circa dimittendos Generalis docendus.

Quando ante dimiſſionem puniendi.

5 Si defectus ſint cum ſcandalo coniuncti, & qui pœna aliqua puniri debeāt, priuſquam dimittantur, iuxta mentem Quintæ Congregationis in Decreto 43. non ante ad dimiſſionem veniatur, quam pro meritis fuerint caſtigati. Sin alterius generis erunt, intelligant Superiores, non eſſe neceſſarium, nec Societati expedire, vt pœnæ ſemper irrogentur; cum dimitti poſſint, ac debeant, quantum fieri poteſt, ſine dedecore, vel ignominia, vt præcipit Conſtitut. par. 2. cap. 3. §. 5. 6. & 7. curandumque ſit, vt qui dimittitur, recedat integra cum beneuolentia, & quanta cum conſolatione fieri poteſt, atque etiam vt dirigatur, iuueturque prout caritas dederit.

Quid cum ijs qui ſpōte dimitti petunt.

6 Erga eos, qui ex ſua ipſi tentatione dimitti petunt, laxari habenas nullo modo conuenit, ne tum quidem, cum habita perſonæ ratione, vtile Societati videretur, ab ea liberari. Non conuenit, inquam, multas ob cauſas. tum quia eiuſmodi difficultas nonnullos interdum ad ſaniorem mentem reduxit; tum propter aliorum etiam ædificationem; tum vt ad ſalutarem ipſis indifferentiam reuocari queant: tum denique quia ſi perſuaſio hæc, quaſi ianua omnibus

bus

bus ſtatim pateret, pernicioſa multis futura videretur. Sed quia huiuſmodi homines vbi ad certum gradum tentationis peruenerint, raro apti ſunt ad Societatem; vitari ſimul alterum extremum neceſſe eſt, in quo verſantur, qui illos omnibus modis ſemper retinendos cenſent: propterea quod Inſtituti noſtri, & miniſteriorum ratio id minime ferret, nec ipſa tandem propria illorum vtilitas, nec commune bonum Societatis, quæ tunc illos dimittit, non quia ipſi poſtulant, ſed quia inutiles, noxijque reliquo corpori effecti ſunt, & emendari nolunt.

7 Et quoniam propter cauſas etiam occultas, vt docent Conſtitutiones cum Bullis Apoſtolicis, & praxis ipſa B. P. N. oſtendit, dimitti poſſunt, quando vel ipſiſmet, vel Societati, vel vtrique parti expedire viſum fuerit; non debent Conſultores credere, multoque minus accuſare, quaſi eo quod Superior cum ipſis rem non communicarit, temere & ſine cauſa geſta ſit: ſed cum religioſa potius modeſtia Superiorem interrogare, quid cauſæ, vel noſtris, vel externis ſciſcitantibus reddi queat. is enim congruæ tum prudentiæ, caritatiſque non immemor, Cum quis (re nulli communicata) dimittitur.

G 2 eiuſque

eiuſque qui dimiſſus eſt, mente præcognita, cum ſcilicet ex communi vtrinque conſenſu res tranſacta eſt, tale illis reſponſum dare poterit, quod omnibus merito ſatisfaciat.

Præpoſiti Generalis iudicio acquieſcendum.

8 Perlata tandem ad nos informatione, rem ante omnia Domino commẽdabimus, & cum PP. Aſsiſtentibus, niſi eius conditio, ſecretique ſeruandi lex aliud poſtulat, eandem conſultabimus: omnibuſque conſideratis, ſola Dei gloria, & Societatis, atque ipſius etiam de quo agitur, quoad eius fieri poterit, vtilitate ob oculos propoſita; eam ſententiam amplectemur, quam in Domino magis expedire iudicabimus. Quã vtique, vt rem tanto ſtudio examinatam, mature deliberatam, Deoque impenſius commendatam, in Prouincijs qua par eſt animorum quiete, iudiciorumque ſubmiſsione, ſine curioſa cuiuſquam inueſtigatione exceptum iri ſperamus: præſertim cum ſæpe euenturum ſit, vt cauſæ quibus adducti fuerimus, ob multa, & grauia impedimenta euulgari à nobis non poſſint, nec debeant.

Superiores docendi de ijs

9 Sed quoniam animaduerſum eſt, (vt aliàs Superiores monuimus) cum acci-

accidit, vt mittendi ſint in aliam Prouinciam ij, de quorum dimiſſione agitur, propterea quod in ſua commodè dimitti non poſſint; mitti eos interdum ſine debita informatione, ita vt Superiores Prouinciæ præſertim eorum ſtatum ignorantes, eorum opera in publicis functionibus vti ſtatim incipiant: neque alio modo eos tractent, quam ceteros ſuæ Prouinciæ: quo fit vt, cum eos poſtea dimittere iubentur, multa naſcantur incommoda, cum externorum, & domeſticorum offenſione. Idcirco huic tanto malo, vt in poſterum tempus occurratur, ſi quando acciderit aliquem hoc ſine mitti extra Prouinciam, meminerint Prouinciales ex Regula 117. ſui officij de illius ſtatu inſtructionem, vel præmittere, vel minime differre, vt ex ea iudicent Superiores, ad quos mittitur, quid agere, & quo loco habere vnumquemque debeant, donec (ſi res ipſa id poſtulauerit) noſtrum ab Vrbe reſponſum præſtolentur.

qui ad ipſos in Prouinciam, vel extra mittuntur.

10 Illud poſtremo hoc loco minime prætereundum eſt, quod cum & ad ædificationem non parum conducat, & ad offenſiones externorum vitandas perneceſſarium ſit, ipſa experientia docente,

Ne qui dimittendi ſunt interim in miniſterijs occupentur.

te, Superioribus ſeuere cogimur interdicere, ne eiuſmodi perſonæ, de quarum dimiſsione agitur, vllibi eo tempore, quod intercurrit, vllo modo exponantur publicis functionibus, aut miniſterijs; ſed omnino abſtineant, & Domi contineantur, vt rei grauitas poſtulare videbitur. habeaturque ſemper in omnibus ædificationis ratio, temporis, locique, quoad eius fieri poterit, in dimiſsione ſeruatis circumſtantijs.

CAPVT XIII.

DE IVNIORIBVS SCHOLASTICIS.

1 IVniorum Scholaſticorum educatio, cũ primum ad Seminaria, aut Collegia venerint vti ex prima ſui inſtitutione cæpta Anno 1600. & iuſſu Præpoſiti Gener. inducta; ita nunc auctoritate VI. Congr. Generalis confirmata, omnino ea eſſe debebit, vt ſeorſim à ceteris ad formam ſecundi anni probationis, quæ olim in Collegijs fiebat, tum inhabitandi, conuiuendique ratione; tum in ceteris, in quibus iudicio Prouincialis commode diſtinctio ſeruari poterit, ſeparatio fiat. Ad quem Iuniorum locum intelligant omnes ſibi minime licere (niſi prius ab vno Rectore

Qualis debeat eſſe ſeparatio.

Dec. 30. Cong. 6.

facta poteſtate) accedere; quemadmodum neque illis ab eodem egredi abſque eius licentia, qui curam gerit, niſi cum ad res conſuetas Domus peragendas ſignum datur.

Tempus biennij.

2 Porro tempus etſi perdifficile erit certum quoddam præſcribere, quo iuuenes ſeorſim à ceteris conuiuant, tum ob ætatem, tum ob ſpiritualem indigentiam, quæ diuturniorem, breuioremve ſubinde poſtulant dilationem; tamen vt minimum biennij ſpatium eſſe oportebit: quod protrahere, prout in Domino, & Societatis bono, & Fratrum noſtrorum expedire iudicauerit, Prouincialis erit: qui vti quamprimum monendus erit peracti temporis ab eo, qui curam gerit; ita minime patietur, vt alij, quantumuis graues Patres, intercedendo ſeſe inſinuent: neque ante expletum biennium, quamuis firmi, ac ſtabiles in vocatione, ad docendum in ſcholis educantur.

Per quos regendi.

3 Horum autem cura, & Inſtructio, etſi ab ipſo Rectore Collegij, ſicut & aliorum, tota pendebit; nihilominus per alios exercenda erit: quorum primus quaſi Præfectus ſpiritus in eo promoueat, ac dirigat; alter, tanquam Miniſter,

ſter, in regulari diſciplina contineat, ac de neceſſarijs proſpiciat: niſi ob numerum grandiorem tertius videretur addendus Coadiutor. Nam Miniſtro totius Collegij minime viſum eſt expedire illos ſubijcere; cum, poſita ſeparatione, peculiarem, ac diuerſam quodammodo eſſe oporteat gubernandi rationem; niſi forte in illis corrigendis, puniendiſque, cum aliquid extra definitum locum contra Regulas peccare intellexerit.

4 Prioris partes quamuis in Regulis Præfecti ſpiritus ſatis, ſuperque explicentur, ex quibus eos iuuari oportebit; tamen eæ erunt præcipuæ, vt peculiarem eorum curam gerat, iuxta directionem, poteſtatemque ſibi à Rectore factam, à quo in hoc munere pendebit. proindeque adnitendum illi erit, vt quintodecimo minimum quoque die illos alloquatur, audiat, inſtruat, formet, prout ſpiritualis neceſsitas poſtulauerit: licebitque poſcentibus eas pœnitentias imponere, ceteraſque mortificationes, quæ vulgares ſunt, quæue deuotionis gratia à Noſtris ſuſcipi in refectorio conſueuerunt; publicis reprehenſionibus, ac diſciplinis exceptis, Partes Præfecti.

niſi

niſi ſecus Rectori viſum fuerit.

Munus Miniſtri.

5 Poſterioris vero, qui Sacerdos plurimum eſſe debebit, munus erit, Rectorem ad exteriorem gubernationem iuuare in ijs omnibus, quæ ab eodem præſcripta fuerint: à quo item vno tanquam ſuum inſtrumentum, & non ab alijs pendebit: qui cum vitæ exemplo, tum prudenti cum caritate, & amore dirigere eos iuuenes debebit in Religioſa diſciplina exacte ſeruanda.

Catalogos officiorum conficiet, & diſtribuet.

Neceſſaria comparet.

6 Quare eiuſdem erit catalogum officiorum, exercitiorumque, quæ ab illis in Collegio fieri oportebit, ex Rectoris præſcripto conficere; dieſque, ac tempora in culina, ac Refectorio inſeruiendi ex condicto cum Miniſtro deſignare: curabitque ne quidquam Fratribus deſit, ſiue ad veſtitum, & habitationem, ſiue ad cetera neceſſaria pertineat, Rectore conſulto.

Ad Superiores, & Magiſtros dirigat.

7 Cum quis ex Nouitiatu ad Collegium primum venerit, ſtatim ad Prouincialem, & Rectorem ipſe dirigat; ex eiuſdemque præſcripto ad ſtudiorum Præfectum, vel Magiſtrum, ſi periculum de literis faciendum erit, libris, ac neceſſarijs comparatis. Memineritque eorum omnium, qui ad Collegium venerint,

nerint; de numero Miniſtrum Collegij docere.

8 Verſetur vna cum iiſdem in recreationibus, quæ in vinea, aut Domi fiunt, in loco à Rectore præſcripto; à quo ſine eiuſdem Patris facultate non abſcedent: ſintque nimirum terni: quotquot cum foras eundum erit, egredi Domo oportebit. curabitque quoad eius fieri poterit, vt Coadiutores quoque Nouitij interſint, & in ſpiritu iuuentur. Recreationibus interſit. In recreatione terni, & cum foras eũt.

9 Quamuis de ſingulis ab eo monendus erit Rector, quin, & ſingulis quibuſque menſibus, ac ſæpius, (ſi ſic eum velle intellexerit) quemadmodum quiſque ſe gerat, niſi res ipſa quamprimum fieri docebit; leuiores tamen defectus, & quotidianos Miniſtro totius Collegij deteget, vt in Refectorio pœnitentias iniungat. Facultatem quidem accipiendi, dandique mutuo minima, atque inter ſe de rebus neceſſarijs loquendi dare poterit, ſi Rector non abnuerit. Ceterum Magiſtros, ceteroſque alloquendi, qui Superiores non fuerint, vel Domo egrediendi, ſiue ad ianuam eundi, poteſtatem ipſe non faciet ſine Rectoris conſenſu: à quo, & diuiſionem Qui defectus Rectori, & Miniſtro aperiendi. Quas facultates dare poterit.

perſo-

perſonarum in cubiculis, & rationem mutuo inter ſe ſociandi (nam alios comitari minime licebit) cum egrediuntur Domo, accipiet, vt executioni mandet. Porro ex ijs non erit difficile eorum Regulas deſcribere.

CAPVT XIV.

DE IIS, QVI IN PRAEDIIS, aut villis morantur, cum à ſtudijs feriatur.

Par. 4. cap.3.

QVoniam vt aſſiduitas in literario exercitio, ita, & aliqua remiſſio neceſſaria eſt; ne dum abſq; aliqua relaxatione, vel conuenienti recreatione labores ſtudendi nimium protrahuntur, corpus detrimentum patiatur; operæpretium viſum eſt Patribus rationem quandam eſſe præſcribendam, quo religioſe fiat. Idcirco enitendum erit Superioribus vt quæ intermiſſiones à ſtudijs ad nouas vires ſumendas inſtitutæ ſunt, quo alacriores ad eadem reuertantur, ita peragantur, & vt corpori recreationem pariant, & vires, & ſpiritus ardorem minime

Finis recreationis

Dec. 57. §.8. ſextę Cong.

Quomodo religioſe peragendæ.

me extinguant. Quare hæc pauca in vniuerſum præſcribenda viſa ſunt.

Aedes recreationis accommodæ, & clauſura ſit.

Primum, vt cum in aliquod prædium ſecedendum erit, animos relaxandi gratia, minime eo mitti debeant Noſtri, niſi peraccommodę, ac ſufficientes ędes habitationi ſint, in quibus, & Superior, qui præſit omnibus, & obſeratæ fores ſint, ne liber ſit exitus, nec deſideretur religioſa diſciplina.

Oratio, & examen.

2 Vt ſpiritualia exercitia examinum & orationis minime prætermittantur, vt pote res eo quidem tempore perneceſſariæ.

Villæ externorum ne adeantur.

3 Vt nullus eo præſertim tempore, externorum villas, licet propinquorum, adeat; niſi graues ob cauſas Prouinciali videretur eſſe alicui concedendum. Ex Dep. pro ren. ſpiritus.

Singularia Prouincialis expendet.

4 Qualis vero hæc eſſe debeat recreatio, & quandiu duratura (nam vltra quindecim dierum ſpatium non erit procedendum) qualeue genus exercitij, aut ludi, prudenti conſiderationi Prouincialis, expenſis perſonarum, locorumue circumſtãtiis, habita ratione ædificationis relinquitur: cuius erit ſingularem quandam directionem in huiuſmodi recreationibus ſuæ Prouinciæ accommodatam conficere. Dec. 57. Con. 6.

CA-

CAPVT XV.

De manifeſtatione delicti, Superioribus facienda.

PARS PRIMA.

Circa Reg. 9. & 10. Summarij deſumptam ex c. 4. Exa. §. 4. Ex D. 49 Cong. 6.

AD maiorem in ſpiritu profectum, & præcipue ad maiorem ſubmiſſionem, & humilitatem propriam, contentus eſſe quiſque debet, vt omnes errores, & defectus ipſius, & res quæcunque, quæ notatæ in eo, & obſeruatæ fuerint, Superioribus per quemuis, qui extra confeſſionem eas acceperit, manifeſtentur. Regula Summ. 9.

Boni

Boni etiam omnes conſulant, ab aliĳs corrigi, & ad aliorum correctionem iuuare; ac manifeſtare ſeſe inuicem ſint parati debito cum amore, & caritate, ad maiorem ſpiritus profectum; præſertim vbi à Superiore, qui eorum curam gerit, fuerit ita præſcriptum, aut interrogatum ad maiorem Dei gloriam. Regul. Sum. 10

Vt Patri quodcunque delictum manifeſtetur.

Primo Decretum eſt, licere omnibus manifeſtare Superiori, vt Patri, quodcunque delictum alterius, ſiue leue ſit, ſiue graue. & hunc eſſe intellectum Regulæ. Ex D.49 Cong. 6.

2 Cum illo capite 4. Examinis proponatur omnibus, & interrogentur, An contenti ſint futuri, vt omnes defectus, & res quæcunque, quæ in eo notatæ, & obſeruatæ fuerint, Superiori manifeſtentur: Eo ipſo Noſtros cedere cuicunque iuri famæ, quod huic manifeſtationi obſtare poſsit; & poteſtatem fieri omnibus deferendi ad Superiorem quæcunque, etiam grauia, quæ de illis notata fuerint: quandoquidem ratione maioris humilitatis, & profectus ſpiritualis, & vt à Superiore melius

Cedimus iuri noſtro.

Ex eodẽ Decr.

melius cognoſci, dirigi, iuuarique poſſint; ipſimet expreſſe conceſſerint, & iudicauerint id ſibi magis expedire ad maiorem Dei gloriam, & bonum animæ ſuæ.

3 Cum in eodem loco non ſolum de defectibus, ſed etiam de erroribus, & quibuſcunque alijs rebus, quæ in ipſo notatæ, & obſeruatæ fuerint, fiat expreſſa mentio; non eſſe dubium quin de omnibus delictis grauioribus ſermo quoque ſit. Regula intelligenda de omnibus etiã grauioribus.

Ex eod. 4 Verba illa Regulæ (per quemuis, qui extra confeſſionem eas acceperit) intelligi de illis, quæ ab aliquo alio in eo notata, & obſeruata fuerint; non autem de ijs, quæ ipſemet ſecreto, & conſilij petendi gratia, vt dirigatur, vel iuuetur, cum aliquo communicauerit. Si quando autem ob aliquas peculiares, vel graues rationes dubitauerit conſiliarius, num debeat manifeſtare Superiori rem eo modo ſecreto acceptam; conſulat tunc diligenter Doctores, vt in re tanti momenti prudenter, eaque, qua decet cautione, procedere poſſit. Interpretatio verborum regulæ (per quemuis, qui extra confeſſionem.

Ex eod. 5 Neceſſe non eſt in hac manifeſtatione expectare, vt hoc illi à Superiore

Præſertim vbi à Superiore.

iniungatur, vel interrogetur, cum verba illa Regulæ (præſertim vbi à Superiore, qui illorum curam gerit, fuerit ita præſcriptum) ſatis declarent, paratos eſſe oportere ad hanc manifeſtationem, non expectato Superioris præſcripto.

Debito cũ amore.

6 Quod vero ſubiungitur (Debito cum amore, & caritate,) ſic accipi oportere, vt qui manifeſtat, non debeat aliquo inordinato affectu duci; vt alius ſcilicet confundatur, mortificetur, puniatur, ſed ex affectu caritatis: vt videlicet ille melius iuuetur in ſpiritu, periculis à Superiore occurratur, bono communi proſpiciatur: atque ita manifeſtans ſeruet eum modum manifeſtandi in verbis, in narratione, in intentione, qui amorem, & caritatem præ ſe ferat. Ex eod.

Quando vtendum denunciatione paterna.

7 In delictis, quæ vel in detrimentum boni communis, vel in damnum imminens tertiæ perſonæ vergunt (qualia ſunt infectiua aliorum, & nociua bono Religionis, vt ſunt lapſus carnis cum tertio, ſeminatio diſcordiarum inter fratres, furtum, impugnatio, vel machinatio contra Inſtitutum, aut Superiores, præſertim vero Generalem, conſuetudo Ex eod.

detrahendi, ac ſuſurrandi, & his ſimilia) non ſolum poteſt, ſed etiam tenetur quiſque immediate vti denunciatione paterna, manifeſtando illa Superiori, vt ſecreto, ac prudenter tam bono Subditi, quam Religionis proſpiciat.

Ex eod. 8 Quando vero prudenter iudicaretur, non poſſe adhiberi ſufficiens remedium, quo bono communi, vel tertiæ perſonæ prouideatur, niſi aſſumatur in ea re perſona Iudicis; tunc tenebitur ſubditus ad iudicialem denunciationem Superiori faciendam. Quando iudicialis denunciatio facienda.

PARS SECVNDA.

QVA RATIONE IN denunciatione paterna ſe gerere debeat Superior, vt pater; tam in ſeruando ſecreto, quam in alijs, quæ ad remedium adhibendum pertinent.

Ex D.33 Cong. 6. 1 EA ratione ſecretum ſeruare debet Superior, vt Deferentem nulli reuelet ſine eius conſenſu, quem interdum is dare tenebitur: ita vt ſem- Deferens nulli reuelandus.

per Superior omnimode indemnitati Deferentis conſulat.

Quando delatus reuelandus.

2 Delatum nemini reuelare debet, qui prodeſſe non poſſit fini, quem denunciatio paterna intendit; qui eſt profectus ſpiritualis ſubditorum, & bonum commune Religionis: quibus Superiorem neceſſe eſt paterne prouidere. Quare ſine vrgenti neceſſitate, & magna vtilitate pertinente ad dictum finem, & cum eo minore detrimento quo poſſit famæ delati, nunquam debet manifeſtare delatum. Quando vero ob fines, & rationes allatas exiſtimat reuelandum eſſe; tunc ijs tantum manifeſtare oportebit, qui remedio adhibendo prodeſſe poterunt. Ex eod.

Quando monendus & corrigendus delatus.

3 Habita ratione finis denunciationis paternæ, non ſolum poteſt Superior ipſum delatum aliquando monere, & ſecreto corrigere coram duobus teſtibus, vt ex Euangelio cum S. Thoma docent Doctores; ſed etiam conſulere de remedio, imponendo ſecretum ijs, quibus cum communicat. Quin etiam poterit vnus Superior rem ſic delatam, & cognitam, alteri Superiori eiuſdem delati dicere, quando res ita poſtulauerit ad finem paternæ delationis. Ex eod.

4 Cum

Ex eod. 4 Cum autem poſſit, & liceat de ea re eos conſulere, quibuſcum expedit pro remedio, & cum ſecreto; vt maiore cum cautione procedatur, quando conſultatio videretur neceſſaria, petatur deferentis conſenſus, quem ille dare debebit; ita tamen, vt in conſultatione, deferentis nomen taceatur, & res, quoad eius fieri poterit, in vniuerſum tractetur. Porro Superior minime à deferente petere debebit, vt ſuo nomine rem delatam ſubſcribat; cum ea ſubſcriptio tantum iudiciali denunciationi deſeruiat. Quando conſilium petẽdum, & quomodo. Non eſt à deferente exigenda ſubſcriptio.

Ex eod. 5 Licet etiam Superiori ob prædictum finem ſecreto peragere quæcunque iudicauerit expedire ad remedium, profectumque delati, citra eius infamiam: nimirum priuatim monere, reprehendere; terrere minis, diligenter circa illum inuigilare, mutare loco, occaſiones anteuertere, præcauere à recidiuo, non admittere ad aliquod officium, ab eodẽ remouere ſi quod habet, ſi ſine violatione ſecreti, ſub alia apparenti ratione, & probabili id præſtare poſſit. Quæ Superior circa delatum præſtare poterit.

Ex eod. 6 Poteſt etiam Superior nonnulla ex ita delatis, & cognitis manifeſtare in publicis Refectorij reprehenſionibus; vt ſunt defectus leues, & communes ſub- Etiam leues defectus publice corrigere poterit.

ditorum, imponendo pœnitentias ordinarias, iuxta praxim communem Societatis, dummodo ipſi delato infamiam alicuius momenti non inferat; & quoad eius fieri poterit, impetrato deferentis conſenſu, & abſque eiuſdem detrimento.

Quomodo ad dimiſſionem deſcendet.

7 Denique licebit interdum Superiori ex ita cognitis, & ad ſe tanquam ad patrem delatis, deſcendere ad dimiſſionem delati è Societate: ita vt quamuis vtatur, & adiuuetur ea notitia, non eo tamen modo procedat, vt talis defectus vel in ſpecie, vel in genere in aliorum cognitionem deueniat; ſed alias, alia via cognitas, notas illi opponat, quæ ad illum dimittendum aliorum iudicio ſufficere videantur. Aut certe nihil tale dicat; neque occaſionem aliquam det credendi, quod dimiſſio fiat in pœnam delicti, quod omnino ſecretum eſt; nec alia via, quam paternæ denunciationis ſcitur. Ex eod.

Vnde hæc doctrina de manifeſtatione deſumpta.

8 Ceterum hæc doctrina de manifeſtatione delicti minime noua videri debet, cum inter cetera Iulius II. in Statutis Franciſcanorum fateatur, damnandum eſſe dogma illud, quod habet, Religioſum criminis ſocium non teneri ad denunciandum illud Superiori. & in Conſtitu- Ex eod.

ſtitutionibus Generalibus Farinerij Ordinis Minorum cap. 7. refertur, In quodam Capitulo Generali, à Sancto Bonauentura ſtatutum quoddam in hæc verba conditum fuiſſe.

Nullus Frater dogmatizet, vel teneat, quod cum aliquot ſunt ſocij in crimine, non teneatur alter alterum Superiori reuelare, qui poteſt, ac debet prodeſſe, & animarum periculis præcauere. Nam ex ſententia Bonauenturæ, Magiſtrorum Ordinis, ac totius Capituli Generalis definitum eſt, hanc doctrinam pernicioſam eſſe, & in deſtructionem Ordinis, & Regularis diſciplinæ excogitatam: cum Prælatos noſſe oporteat Subditorum exceſſus, non ſolum, vt puniant, ſed vt præcauere poſſint.

Ex D. 51 Cong. 6. 9. Poſtremo Decretum fuit, vt hoc ipſum, quod de manifeſtatione delicti ſancitum eſt, oſtendatur Nouitijs; declareturque, iuxta Regul. 15. Magiſtri Nouitiorum, inter alia, quæ ipſis explicanda, declarandaque paulatim ibidem eſſe dicuntur. Nouitijs declaranda.

CAPVT XVI.

DE ACCEPTANDIS COLLEGIIS.

Iuxta V. Generalis Congregationis Decretum 69.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali explicata.

Quomodo in poſterũ Collegia acceptanda.

1 CVm Collegiorũ ratio triplex eſſe poſſit, nẽpe infima, media, & ſuprema; & admitti nullo modo in poſterum debeant Collegia vlla, quæ ſeminarium ſibi ſaltem ipſis neceſſarium operariorum, qui in eiſdem Collegijs occupantur, alere non poſſint, vnde ſibi de operarijs eiſdem, quando opus eſt, vel proxime, & immediate, ſi id

ſi id præſtare poterunt, proſpiciant; vel certe per modum permutationis cum alio Collegio faciendæ, vnius, verbi gratia, Lectoris Retoricæ pro vno Confeſſario, aut Concionatore, &c. neceſſarium eſſe duximus cuilibet Collegiorum rationi ſuum numerum perſonarum, quas alere poſſit, infra quam ea acceptanda non erunt, deſignare.

De infima Collegij ratione.

2 CVm igitur tribus quaſi membris quodlibet Societatis Collegium conſtet, domeſtica ſcilicet gubernatione inſtitutione ſcholarum, & templi miniſterijs, infimæ rationis Collegij ratio ſeptem, vt minimum, Sacerdotes requirit, Rectorem, Miniſtrum, Concionatorem, Præfectum rerum ſpiritualium. Confeſſarium noſtrorum domeſticum vnum, externorum alterum, & Procuratorem: ex quibus tres, vel quatuor in templo confeſſiones diebus feſtis excipiant.

Numerus operariorum in infimo Collegio.

Scholarũ Inſtitutio qualis.

P. 4. c. 7. B. & c. 5. A. & c. 12. A.

3 Scholarum vero inſtitutio, iuxta conſtitutiones in Grammatica, diſciplinisque humanioribus, Rhetorica, &

lin-

linguis, caſibuſque conſcientiæ, quantum fieri poterit eſſe debebit: ne ſcilicet ſuo fine fraudetur Societas, quin ſuos diſcipulos ad mediocritatem ſaltem inſtruat, vt vel ad Eccleſiaſtica miniſteria exercenda, & animarum ſalutem promouendam ſint vtcumque idonei, vel ad ſecularia munia vſu linguarum ſufficienter inſtructi.

Quot magiſtri præficiendi. Erunt igitur præficiendi tres Grammaticæ præceptores, Humanitatis vnus, Rhetoricæ vnus (in quorum nonnullis claſſibus erit ab eiſdem lingua Græca docenda) vnus denique caſuum conſcientiæ lector; Præfectus item ſcholarum vnus: omnes denique ſeptem, præter Correctorem externum.

Minimum 30. eſſe oportebit. 4 His quatuordecim operarijs eſſent attribuendi, vt minimum, totidem Societatis ſcholaſtici pro Seminario; eſſentque vniuerſi viginti octo. quibus ſi vnum Correctorem, & vndecim Coadiutores omnino neceſſarios addamus, erit numerus huius rationis Collegij quadraginta perſonarum. Verum, quia V. Generalis Congregatio decreuit, vt infimæ huius rationis Collegiorum fundationes, quæ ad ſuſtentationem triginta perſonarum ſufficerent, admitti

poſſent;

poſſent; onerum tamen, ſeu obligationum menſuram, ſcholarum, ſcilicet, & Magiſtrorum numerum non determinauit, Præpoſiti Generalis erit, obligationes, & grauamina in eiuſmodi fūdationibus, quæ triginta perſonis alendis tantùm ſufficient, ita attemperare, ne huiuſmodi Collegia ſupra vires onerentur: vt ſi in his verbi gratia, duas Grammaticæ claſſes, vnam verò Humanitatis tantum admittat, cum ſcholarum Præfecto; atque his, non ex obligatione, ſed ex mera Societatis liberalitate, vbi opus fuerit, vnum caſuum conſcientiæ lectorem addat. His igitur quinque, & aliis Sacerdotibus ſex, vno ſcilicet ſubtracto ex ſeptem ſuperius deſignatis Sacerdotibus, ſi totidem ſcholaſtici addantur pro Seminario, erunt vniuerſi viginti duo, quibus vix ſat eſſe poterunt Coadiutores temporales ſeptem, vel octo, præter Correctorem; erit vtcumque conſtituta ratio Collegij perſonarum triginta.

Obligationes, & grauamina numero attemperanda.

5 Quod ſi Fundator aliquis exigat lectionum Grammatices, Humanitatis, & Rhetoricæ plenitudinem, lectorumque numerum ſuperius deſignatum, hic fundationem augere debebit ad quadraginta

Aucto numero augenda fundatio.

derent. ſed quandoquidem Generalis Congregatio cenſuit non eſſe grauandos huiuſmodi Collegiorum Fundatores vltra cenſum, qui alendis ſexaginta perſonis in vniuerſum ſit ſufficiens; cum reliquis templi, habitationis, & ſcholarum ædificijs ſupradictis, his contenti eſſe debebimus.

Pro rata augenda fundatio.

De ſuprema Collegij ratione.

8 SI quis Fundator petat ſtudium generale, vel Vniuerſitatem inſtitui, nimirum vt in ea præter omnia ſupradicta, prælegatur Theologia ſcholaſtica, & ſacra Scriptura, atque lingua Hebraica; ad hæc præſtanda neceſſarij erunt tres, vel quatuor alij Profeſſores, propriuſque huius facultatis Præfectus, ſeu totius ſcholæ Cancellarius, ſubſtituti, alijque officiales in Vniuerſitatibus adhiberi conſueti: inſigne item aliud Seminarium Theologorum cum aliquo domeſticorum officialium incremento, vt ex Collegij huiuſmodi fundatione, annumeratis ſimul Collegiorum infimi, & medij generis perſonis, centum, vt minimum, ali poſſint.

Numerus minimum centũ perſonarum.

Pro rata augenda fundatio.

Exci-

Excipiuntur Indicæ & Tranſalpinæ Prouinciæ.

Excipiuntur autem Indicæ, ac Tranſalpinæ regiones, de quibus nihil certi præſcribendum cenſuit Congregatio Generalis.

CA-

CAPVT XVII.

DE APTIS AD GVBERNANDVM.

Quomodo de ijs confici debeant informationes, quæ in Vrbem tertio quoque anno mittendæ ſunt.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali recognita, & aucta anno 1595.

PARS PRIMA.

1 QVoniam magna ex parte Societatis noſtræ gubernatio, vt B. P. Ignatius affirmat p. 9. Conſtitutionum, pendet ex Præpoſitis loca- Quanti ſit facienda bona Superiorum electio.

localibus, quibuſcunque neceſſario ab eo, qui vniuerſalem curam ſuſtinet, communicandum eſt onus; vt in rebus particularibus eas ordinationes, quæ hinc præſcribuntur, exequantur; & cum ea fortitudine, & ſuauitate, quæ à Conſtitutionibus noſtris exigitur, curent, vt in praxim perducantur; ſemperque viuæ, ac vigentes eo ipſo vſu declaratæ cenſeantur Conſtitutiones, ac Regulæ (ſiquidem quod eæ chartis deſcriptæ ſint, non id Societatis ſpiritum tuetur, ac viuificat) ideo plane neceſſarium eſt, vt huiuſmodi homines ad hoc munus deligamus, in quorum induſtria, ac prudentia merito conquieſcere, & quibus eorum, qui nobis crediti ſunt, animorum, corporumque curam viciſſim credere poſſimus; & aliquam alleuationem habere grauiſſimi huius oneris, quod nobis à Domino impoſitum eſt.

Exquirendi, & exercendi ad hunc munus idonei

2 Quocirca valde commendatum Prouincialibus eſſe debet, vt quemadmodum in alijs miniſterijs, quo copia ſit hominum ad ea ſufficientium, datur opera, vt mature inſtruantur, & aptentur; ita etiam in hoc gubernandi, omnium vel præcipuo, non minus adhibeant ſtudij, & diligentiæ in inquirendis, ac

notan-

notandis cuiuſque talentis, & præterea etiam exercendis, & in ijs, qui aliquam aptitudinem à Domino accepiſſe videntur, erudiendis tum praxi, tum etiam opportunis inſtructionibus, & monitis.

3 Modus autem eos exercendi eſſe hic poterit, ſi in aliquas conſultationes adhibeantur, vel miniſtri in aliqua Domo conſtituantur, vel ſi cum eis Regulæ perlegantur, & doceantur ipſarum intelligentiam, & vſum: denique alijs eiuſmodi rationibus, quas Superioribus eorum prudentia ſuggeret. Modus eos exercendi.

4 Eadem de cauſa valde expedire videtur, vt plena notitia eorum omnium Præpoſito Generali conſtet, & quos Prouinciales in ſuis quiſque Prouincijs habeant, qui in hac parte operam Societati nauare queant. Eorum notitia conſtare debet Generali.

5 Prouincialis primum omnium audito Conſultorum ſuorum, nec non antiquorum, ſi neceſſe fuerit, ac præcipuorum patrum iudicio, ex omnibus ſuæ Prouinciæ Sacerdotibus eos ſeligat, de quibus informatio accipienda videatur. Poſtea vero informationes ab ijs accipiat, qui prudenter, & ſincere eam daturi videantur: ac re tota rite precibus Deo commendata, ſuo tempore nobis mittat Quorum iudicio ſeligat, & à quibus informationes accipiat.

catalogum eorum, quos ad gubernãdum ptos cenſebit, ex formula, quam in hunc finem ſubijciemus : illud tamen obſeruans, vt omnia fiant ſecrete, vt rem ipſam poſtulare intelliget.

In viſitatione informationes acceptæ 3. quoque anno ad Generalem mittendæ.

6 Operæpretium autem erit, vt Prouincialis, qui viſitat, quemadmodum informationes de promouendis ſumit, iuxta Regulam 69. ſui officij; ita etiam de idoneis ad gubernandum accipiat. Et poſtea tertio quoque anno catalogus huiuſmodi informationum, ex præſcripto huius formulæ ad Præpoſitum Generalem mittatur.

In 3. claſſes diuiditur.

7 Porro huiuſmodi Catalogus in tres claſſes diſtingui debet. Prima quidem eorum erit, qui actu gubernant. Altera vero eorum, qui aliquando gubernarunt. quod ſi horum aliqui iuſtis de cauſis non proponantur, addatur ratio, quare prætermiſſi fuerint. Tertia denique eorum, qui apti ad gubernandum videbuntur. & de his dicatur, qui nam proxime, qui vero remote idonei cenſentur.

Latinæ mittendæ.

8 Has autem informationes (quæ ab omnibus latinæ mittendæ ſunt, vt & eæ, quæ de promouendis ad gradus fiunt) debebunt Prouinciales accipere non ſolum

lum

lum à Conſultoribus, ſed ab antiquioribus etiam, & præcipuis Patribus, qui eos qui proponuntur, optime noſſe poſſunt, vel quia illis præfuerunt, vel quia cum illis familiariter egerunt, vel in Miſſionibus, foris, vel Domi: quorum omnium nomina ad nos perſcribant. Non erit tamen neceſſe ſingulis capitibus, & reſponſionibus ponere quid quis dixerit, ſed id tantum fieri debebit, cum in ea reſponſione non conſentiunt, & res eſt alicuius momenti. Tunc enim in informatione addendum erit duos, treſve contra ſentire, & in charta aliqua ſeparata explicandum, illos duos, vel tres qui aliter ſentiebant, eſſe Patres talem, & talem. quibus omnibus ſignificandum erit, ſi quid aliud eis ſeorſum ad nos ſcribendum occurrat, id omnino facere non omittant.

Quibus hæ informationes cõmunicãdæ antequam Romã mittantur.

CAPITA INFORMATIONIS mittendæ à Prouincialibus de ijs, qui in ſuis Prouincijs ad gubernandum idonei videbuntur.

PARS II.

De ætate. 1 CVias ſit, & qua ætate is, de quo mittitur informatio, & quot annis in Societate fuerit, & quibus in ſtudijs verſatus ſit, & quo progreſſu.

An gubernauerit. 2 An alias vnquam gubernarit, vbi, & quamdiu, & in quibus officijs, & qua noſtrorum, ceterorumque ſatisfactione.

3 Quam affectus ſit ad res ſpirituales, ad orationem, ceteramque cum Domino communicationem.

De mortificatione paſſionum 4 De mortificatione paſſionum, de manſuetudine, de humilitate, amore paupertatis, vel ſingularitate circa propria commoda.

De prudẽtia, &c. 5 De vigilantia, prudentia, & fortitudine in negotijs tractandis.

De caritate, &c. 6 De caritate, & ſuauitate in Subditos, & diſcretione.

7 De

7 De Religioſa diſciplina, & obſeruantia, de rectitudine, & conſtantia. De diſciplina, &c.

8 Quam intelligens ſit noſtrarum Conſtitutionum, & Regularum, & an ex earum ſpiritu Subditos ad perfectionem dirigere ſtudeat, non humana, & politica ratione: & an ſenſus habeat proprios, & peculiares, non conſentaneos modo Societatis. An intelligens Conſtitutionũ.

9 Vt affectus ſit ad externas nationes, & Prouincias: & an particulares affectiones retinere ſoleat ad perſonas aliquas particulares, ita vt cum aliorum offenſione gubernaturus videatur. De affectu ad externas nationes.

10 De zelo animarum, & ſtudio iuuandi proximos, & an hoc ſtudium in noſtris promoueat; de obedientia, & ſubordinatione ad ſuos Superiores, & de proprio iudicio.

11 An vnquam notatus ſit quod gubernationem ambierit, aut procurauerit. De zelo animarũ, &c.

12 Denique, ſi quid aliud occurrerit, propter quod aptus, vel minus aptus ad gubernandum. De ambitu.

Hæc omnia in ijs, qui aliquandiu gubernarunt, facile erit animaduertere: & ideo ab ijs, qui vel eorum Subditi, vel Superiores extiterunt, eorum noti- A quibus, & quomodo capiendæ informationes.

tiam conſequi licebit. Qui autem hactenus numquam regimen attigerunt, de ijs illa dici debebunt, quæ vel iam vſu comperta ſunt, vel quorum ſpecimen, aut ſignificationem præbuerint.

PRAXIS CONFICIENDARVM, & mittendarum informationum, iuxta formulam de idoneis ad gubernandum.

PARS III.

Perſonarum ſelectio vt facienda.

1 PRouincialis cum ſuis Conſultoribus Catalogum omnium Sacerdotum Prouinciæ perlegat, & ex eorum iudicio illos ſeligat, de quibus merito ſumenda ſit informatio.

Informatio quomodo ſumenda.

2 Facta hac ſelectione, de ſingulis ſelectis ſumat informationem, iuxta formulam: & ex reſponſis quæ retulerit, expreſſo numero eorum, qui ita ſentiunt, tacitis autem nominibus, breuem ſummam conficiat, dilucidam tamen, & iuxta ſingulas interrogationes, ad hunc fere modum.

Infor-

Informatio accepta à quinque, vel ſex Patribus de P. N. N.

Ad 1. PAter Antonius Pamphilius Romanus annorum 40. fuit in Societate annis 20. ſtuduit Philoſophiæ, & Theologiæ, vel caſibus conſcientiæ, &c. bene profecit, vel mediocriter. vel parum, ex trium ſententia; pluſquam mediocriter, ex duorum, vel omnium ſententia. De ætate.

Ad 2 Nunquam gubernauit, vel fuit Miniſter Collegij, vel Domus talis per biennium, cum bona, vel mala ſatisfactione, ex omnium, vel trium, vel duorum, vel vnius ſententia. Fuit item Rector Collegij talis, cum bona ſatisfactione externorum, omnium iudicio, vel aliquorum; mala autem, vel bona, vel mediocri noſtrorum. Ita ſentiunt duo, vel tres, vel vnus, vel omnes. Et ſic de alijs muneribus, ſi quæ obiuit. De gubernandi tempore.

3 Quod autem de duobus his capitibus dictum eſt, idem faciendum in ceteris. Sic de ſingulis.

4 Facta igitur in hunc modum de ſingulis informatione, illam cum Conſultoribus leget, ac examinabit: ac re

Re cũ ſuis Conſultoribus communicata ſtatuet.

inter ſe diſcuſſa ſtatuant, quid de ſingulis capitibus ſentiant; idque addant informationi, hoc, qui ſequitur, modo, iuxta informationem ſuperius poſitam.

Ad 1 P. Antonius Pamphilius Romanus annorum 40. fuit in Societate annis 20. ſtuduit Philoſophiæ, & Theologiæ, vel Caſibus conſcientiæ, &c. bene profecit, vel mediocriter, vel parum, ex trium ſententia, idemque ſentiunt duo Conſultores: pluſquam mediocriter; ex duorum iudicio, quibus adhæret vnus ex Conſultoribus, &c.

Secretis, & ſeparatis literis ad Generalem ſcribendum.

5 Abſoluto Informationum examine, & appoſito Conſultorum iudicio de veritate Informationum ſingulis capitibus; Iudicium vtrum ille aptus, vel minus aptus videatur, tum ipſe Prouincialis, tum Conſultores ſecretis, & ſeparatis literis ad nos ſcribant.

PA-

PARADIGMA INFORMATIOnis, iuxta formulam de idoneis ad gubernandum.

PARS. IV.

Informatio de P. Antonio Pamphilio Romano à quinque Patribus accepta, & cum Conſultoribus examinata.

1 PAter Antonius Pamphilius Romanus annorum 40. fuit in Societate annis 20. ſtuduit Philoſophiæ, & Theologiæ, pluſquam mediocriter profecit omnium iudicio: idemque ſentiunt omnes Conſultores. De ætate.

2 Fuit Miniſter in Collegio Romano per annum; mediocriter ſatisfecit: erat enim aliquantulum ſeuerus, ex trium ſententia, quibus conſentiunt Conſultores. Fuit etiam Rector Lauretanus annis 4. cum bona noſtrorum, externorumque ſatisfactione, ex omnium iudicio: duo tamen ex Conſultoribus ſentiunt non bene ſatisfeciſſe externis, Vbi gubernauerit, & qua ſatisfactione.

ternis, licet noſtris ſatisfecerit.

De affectu ad res ſpirituales. 3 Affectus eſt ad res ſpirituales, & ad orationem, cæteramque cum Domino communicationem, ex omnium ſententia; quibus conſentiunt Conſultores, vno dempto, cui non videtur deuotus.

De mortificatione paſſionum 4 Mortificatas habere paſſiones videtur fere omnibus, vno dempto; humilis eſt, & manſuetus, ex trium iudicio; quibus omnes aſſentiunt Conſultores. Amare creditur paupertatem, & non eſſe ſingularis circa propria commoda, ex omnium tam Informãtium, quam Conſultorum iudicio.

De vigilãtia, & prudentia. 5 Eſt vigilans, & mediocriter prudens, ſed non valde fortis in negotijs tractandis, in quo omnes conſentiunt.

De caritate, & ſuauitate. 6 Caritatem, & ſuauitatem exercet in Subditos, ex informantium ſententia: diſſentiunt tamen duo ex Conſultoribus, qui illum exiſtimant ſeueriorem. Diſcretionem videtur habere mediocrem, in quo omnes conſentiunt.

De diſciplina. 7 Religioſam diſciplinam, & obſeruantiam cum rectitudine, & conſtantia promouet, ex omnium Informationum ſententijs; vnus tamen ex Conſultoribus diſſentit.

8 In-

8 Intelligens eſt noſtrarum Conſtitutionum, & Regularum mediocriter: & ex earum ſpiritu Subditos ad perfectionem dirigere ſtudet, ex duorum ſententia: tres autem exiſtimant illum humana, & politica ratione gubernare. Atque hoc ſecundum verius cenſent Conſultores. Senſus proprios, & peculiares habet aliquando non conſentaneos modo Societatis, ex omnium, etiam Conſultorum ſententia. De intelligentia Cõſtitutionũ.

9 Affectus bene ad externas nationes; duo tamen ex Conſultoribus contrarium cenſent. Affectiones ad particulares aliquas perſonas, præſertim eas, qui ſuas res probant, retinere ſolet; ideoque cum offenſione aliorum gubernat. Ita ſentiunt omnes, nec diſſentiunt Conſultores. De affectu ad nationes.

10 Zelum animarum, & ſtudium iuuandi proximos habet qualecumque: hoc autem ſtudium in noſtris non ita vt decet, promouet. Ita omnes Informantes. Vnus autem ex Conſultoribus addit, illum ſuadentibus ſcrupulis hoc ſtudium in Subditos aliquando ſupprimere. De zelo animarum

Obediens eſt, & ſuis Superioribus ſubordinatus, nec proprij iudicij. De iudicio

cij.

cij. Ita omnes ſentiunt.

De ambitu. 11 Numquam notatus eſt gubernationem ambiuiſſe, aut procuraſſe, &c.

C A-

CAPVT XVIII.

DE PROMOVENDIS AD GRADVS SOCIETATIS.

Quomodo de ijs confici, & in Vrbem mitti debeant Informationes.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali recognita, & aucta iuxta Decr. 36. V. Congreg.

PARS PRIMA.

1 IN primis Prouinciales, ad quorum officium hæc informatio pertinet, perſuadere ſibi debent, magna fide, diligentia, & circumſpectione

Quæ circũſpectione Prouincialibus procedendum in re tanti momenti.

ctione procedendum eſſe in hoc negotio, cum ſcilicet tanti momenti ſit ad ordinem, firmitatemque Societatis, vt ea quam exactiſſime ſeruentur, quæ in 5. parte Conſtitut. & alibi dicuntur de dotibus, quibus ornatos eſſe oportet, qui in huiuſmodi gradus ſunt referendi. quod quidem eò facilius erit, ſi antea ſeruata fuerint, quæ in 1. par. de recipiendis, & in 3. & 4. de formandis noſtris præſcribuntur.

Singulis annis in viſitatione capiant informationes, & ad Generalem mittant.

2 Studeant igitur Prouinciales non præterire Regulam *69.* eorum officij; nempe vt in viſitatione ordinaria ſingulorum Collegiorum accipiant informationem promouendorum: & abſoluta viſitatione Prouinciæ, ad Præpoſitum Generalem referant, nec diu differant, ne ex diuturna mora aliqui ſe negligi arbitrentur: vnde & amaritudinum occaſio oriri, & graduum huiuſmodi diſtributio minus facilis, ac ſuauis reddi poteſt.

Examinandi ſtatim poſt abſoluta ſtudia.

3 Quoniam vero, ſi examen de ſufficientia literarum ad id tempus differetur, quo quis ad gradum promouendus proponitur, minus commode ſuccederet (contingeret enim eos, qui examinandi tunc eſſent, ante aliquot annos

ſtudia

ſtudia abſoluiſſe, & in varijs Societatis miniſterijs occupatos, ac diſtractos fuiſſe; ac proinde ſcholaſticas res vel certas ſubtilitates non ita in promptu habere; vnde non poſſent forte ita ſatisfacere, vt ſatisfeciſſent, ſi ſtatim abſolutis ſtudijs fuiſſent examinati) propterea animaduertendum deinceps erit, vt examen, iuxta inſtructionem à nobis miſsam, fiat poſtquam quiſque ſtudia abſoluerit, antequam ad tertium Probationis annum mittatur, iuxta Conſtitutiones; & Romam deinde vt aſſeruentur, & in tempore deſeruire poſſit, quamprimum Prouincialis mittendum curabit. Hæc enim notitia plurimum poſtea iuuabit, cum de cuiuſque gradu ſtatuendum erit: & ſi is, qui examinatur, non plene ſatisfecerit, commodius videbit Præpoſitus Generalis, an vlterius progrediendum ſit in literis, iuxta eandem Conſtitutionem. Examen Romam mittendũ.

4 In quo nobis ſemel monendi viſi ſunt Prouinciales, vt quemadmodum nemo eorum, quorum doctrinæ periculum faciendum ſit, ad profeſſionem quatuor votorum promoueri poterit, niſi præuio examine (quod ſane in huiuſmodi gradu ſolenne, ac firmum eſſe oportebit, Nullus ſine præuio examine, &c. promouẽdus.

tebit,

tebit, vel nulla in noſtris literis eius facta mentione) ita poſt factum periculum ſufficientis doctrinæ, neutiquam promotum iri oportebit Generali non præmonito, ab eodemque expectato, & accepto reſponſo, quantumuis à nobis de alicuius gradu reſcriptum fuerit, & inſpecta eius informatione placere vt promoueatur, ſi de ceteris conſtiterit.

Poſt triennium in miniſteriis, ad gradum proponantur.

5 Abſoluto itaque 3. Probationis anno, ſi non fuiſſent antea ſatis perſpecti, & exercitati (tunc enim ſtatim illo finito, Prouinciales Generalem monere debebunt) triennium integrum in varijs miniſterijs exerceantur, quo abſoluto proponantur omnes iuxta formulam.

Idem de ijs quiabſolutis ſtudijs in Societatē ingrediūtur

Idem etiam faciendum eſt in ijs, qui abſolutis iam ſtudijs Societatem ingreſſi ſunt: qui etiam exacto biennio probationis, & integro triennio in varijs miniſterijs exercitati, probeque perſpecti, proponi debent, & ſi ſatisfecirint, promouebuntur.

Coadiutores ſpirituales poſt ſeptenniū.

Pro coadiutoribus vero ſpiritualibus formatis, ſi ſufficientem doctrinam pro eo gradu habuerint, & probationes peregerint, iuxta ordinē alias datum, non excedant ſeptennium ab ingreſſu in Societatem, quin proponantur.

6 Dent

Dec. 88. Cong. 7. 6 Dent operam Prouinciales, vt qui eodem tempore Societatem ſunt ingreſſi, vna etiam, quoad fieri poteſt, ad gradum proponantur: & ſi qua grauis erit cauſa, quæ aliter fieri ſuadeat, eam Generali exponere non prætermittant. Quod ſi aliquorum ob docendi munus aliasve occupationes dilata fuerint ſtudia, eorum in primis ratio habeatur: vel tempus illi contrahendo, quo in miniſterijs poſt ſtudia probandi ſunt; vel alijs prorogando; ita vt vel doceant, qui ante non docuerunt, vel diutius aliquanto in aliis miniſterijs occupentur, quo ſimul omnes proponi poſſint. De ijs vero, quos Generalis ſimul decreuit, ſcripſitque promouendos, caueant omnino, ſiue ipſi per ſe, ſiue per alios illorum vota excepturi ſunt, ne antiquiores recentioribus poſtponantur.

7 Verum quia nonnunquam contingit, vt quidam, licet legitimo tempore in Societate fuerint, nec eis doctrina ſufficiens, & aliæ eiuſmodi qualitates deſint; propter iuſtas tamen cauſas adhuc differendi ſint; ſaltem nos certiores facere debent de cauſis, ob quas eos non proponunt, vt ſcire poſſimus, quare prætermiſſi fuerint. Quin etiam con- Cauſæ ſcribendæ de non propoſitis ad gradus.

K tingere

tingere poteſt, vt mutatis Superioribus Prouinciarum, cum ſucceſſores non ſint informati, aliter iudicent de eiuſdē perſonis; & cōdemnent prædeceſſores, eo quod putent illos negligentia prætermiſſos.

Syncere monendi de ſingulis cur non promoueantur.

8 Conuenit etiam, vt ij, qui iuſtas ob cauſas non promouentur, nec proponuntur, ſyncere moneantur de eorum defectibus, ita vt eis dicatur, habere quidem partes ſufficientes, & ſufficienti tempore fuiſſe in Societate; ſed non promoueri ob hunc, vel illum defectum: ſunt etiam hortandi, vt ſe emendent, quare huius rei peculiarem curam habere oportet.

Quomodo informantes interrogādi, & quomodo reſpondēdum.

9 Vt omnia autem maiori cum luce ad Dei Gloriam fiant, eorum quæ ſubijcientur, capitum informationem quæret ab ijs, qui vnumquemque proponendum melius nouerint, interrogando ſiue de doctrina, ſiue de moribus, ſiue de alijs, quibus hæc magis cognita, & perſpecta eſſe potuerunt. Ad quæ reſpondebunt omnes, quid ſentiant coram Domino, cum prudentia, & caritate: eaſque reſponſiones, vel voce, vel ſcripto Prouinciali tradent.

Informationes cōfectas cum

10 Ex his reſpoſionibus Prouincialis ſeparatim ſuam de ſigulis informationem

tionem accurate, ac dilucide conficiet, eaſque omnes cum ſuis Conſultoribus communicabit, tacitis tamen nominibus eorum, à quibus acceptæ fuerint: deinde ſuam ſententiam ipſe, vt & Conſultores ſeparatim, iuxta propoſitas informationes, quantumuis hominem non nouerint, diſtinctis literis ad Præpoſitum Generalem mittet, eumque certiorem faciet, à quibus vniuſcuiuſque informationem acceperit.

Conſultoribus communicet.

Separatim ad Generalem ſcribat.

11 Idem etiam Prouincialis, non ſolum Conſultoribus, ſed alijs quibuſcumque, à quibus aliquam informationem acceperit, Generalis nomine ſignificabit, vt ſi quid præterea ſciant, quod aliquibus de cauſis non cenſuerint in Prouincia manifeſtandum, id omnino ipſi Generali perſcribant.

12 In his autem omnibus, non ſolum diligentia, & prudentia, ſed etiam ſecretum, quod oportet, adhibendum erit: & omnino curandum Prouinciali, ne in tanta re vllam officij ſui partem prætermittat.

Secretum ſeruãdum.

INTERROGATIONES iuxta quas Prouinciales ad Generalem mittent informationem de proponendis, vt vel Profeſſi, vel Coadiutores formati fiant.

PARS II.

Nomen, patria.

1 NOmen, patria, ætas, valetudo, & vitæ genus ante ingreſſum.

Quando, & vbi admiſſus.

2 Vbi, & quando admiſſus, & an experimentis omnibus, quæ in examine præſcribuntur, in Nouitiatu probatus; ſin minus, quid cauſæ fuerit.

De profectu in virtutibus.

3 Quantum profecerit in virtutibus à ſuo ingreſſu, præſertim in ſui contemptu, obedientia, fraterna caritate, ſimplicitate, paupertatis affectu, & amore Inſtituti, & an in vocatione vnquam vacillauerit, aut ab ea etiam defecerit.

De tempore, & profectu ſtudiorum.

4 An quadriennium integrum, vel quantum temporis poſt artium libera-

lium,

lium, & Philoſophiæ ſtudium in Theologia expleuerit; & num poſtea, atque quamdiu eidem repetendæ, & legendis Patribus operam impenderit, quantumve in ijs rebus profecerit, & etiam quantam Iuris Canonici peritiam habeat.

5 An, & qua ſatisfactione ſuis ſtudijs abſolutis (niſi eã ante ingreſſum abſoluerit) tertium probationis annum iuxta Conſtitutiones peregerit. *De tertio anno probationis.*

6 An, & quanto tempore literas humaniores, Philoſophiam, aut Theologiam docuerit, aut Caſus conſcientiæ explicauerit, & quanta in ſingulis huiuſmodi artibus, & ſcientijs tradendis eruditione, & doctrina polleat. *Quamdiu docuit.*

7 An, & quandiu in prædicationibus, alijſque miniſterijs ſalutis proximorum verſatus ſit, & quanta cum gratia, facultate, & animarum fructu ea exercuerit, quaque ædificatione cum externis, præſertim in Miſſionibus, ſi quas obiuit, ſe geſſerit. *Quamdiu in miniſterijs ſe exercuit.*

8 An, & quandiu adminiſtrationem aliquam Societatis obierit, quaque prudentia, humilitate, modeſtia, & integritate, caritate, & ſatisfactione domeſticorum, & externorum Subditos rexerit, & negotia tractarit. *Quamdiu gubernauerit.*

De opinionibus peregrinis.

9 Sequaturne extraordinarias opiniones, peregrinumve aliquem, alienumve à noſtro Inſtituto ſentiendi, aut procedendi modum, præſertim in doctrina, in orandi ratione, & alijs ſpiritualibus Exercitijs. Denique an ſit proprij iudicij amator, & in affectibus parum mortificatus.

De oratione, & zelo animarum

10 Sitne deuotus, & orationi deditus, ſalutis animarum zelator, & in negotijs promouendis, & difficultatibus ſuperandis ſtrenuus, ac fiducia in Deum fretus. Denique an optet labores, & alia incommoda pro Dei gloria, & proximorum ſalute perpeti, præſertim inter gentiles, & hæreticos.

De ambitu.

11 An aliquod regendi munus, aut dignitatem, ambierit, aut ad Profeſſionẽ, Sacerdotium, literarumve altiora ſtudia aſpirauerit, atque hæc per ſe, vel alium procurauerit; an potius ſemper viſus ſit, & adhuc iudicetur ad quemcumque Societatis gradum, & ad quæuis eius miniſteria indifferens.

Quæ ſeruãda in conficiendis Coadiutorum temporalium Informationibus.

Informationibus autem, quæ de Coadiutoribus tẽporalibus formandis mittuntur; ſatis erit, præter tria prima capita interrogationum, ea tantum attingere, quæ ad ipſorum ſtatum proprie perti-

pertinent, & ex Conſtitutionibus par. 1. cap. 2. §. 2. facile colliguntur, an ſcilicet ſint bonæ conſcientiæ, quieti, tractabiles, amatores virtutis, ac perfectionis, propenſi ad deuotionem, qui domeſticis, & externis ædificationi ſint, & qui ſorte Marthæ in Societate contenti ſint, &c.

Coadiutores temporales proponendi non ſunt, antequam decimum religionis annum, ætatis vero trigeſimum ad minimum expleuerint: neque enim par horum, ac ſpiritualium ratio videri poteſt, quos poſt ſeptem annos in Societate expletos proponi oportere præſcripſimus.

QVAE VIDENTVR obſeruanda in examine eorum, qui de ſufficientia literarum examinantur, vt ad profeſſionem quatuor votorum admittantur.

PARS III.

Quænam doctrina requiratur ad profeſſionē quatuor votorum.

1 DOctrina in ijs, qui ad hunc gradum ſunt admittendi, ea eſſe debet, quæ præſcribitur 5. par. Conſtit. cap. 2. §. 2. vt ſcilicet ita in Philoſophia, & Theologia profecerint, vt aſſertiones Logicæ, Philoſophiæ, & Theologiæ ſcholaſticæ tueri pro dignitate poſſint. Ex quo fit, vt non ſatis ſit in his facultatibus mediocriter profeciſſe; neque enim tales ad hæc ſtudia altiora admitti debent, niſi in quibuſdam caſibus, iuxta Regul. Prouinc. 19. in Ratione ſtudio. Hinc etiam ſecundo apparet non ſatis eſſe eam doctrinam ad hunc gradum; qua quis ad Confeſſiones tantum audiendas idoneus cenſetur, ſed eam requiri, qua vel eas facultates prælegere cum ſatisfactione poſſit, vel non vulga-

riter concionari, vel Prouinciam admi-
niſtrare, aut quid ſimile. Conſtitutiones enim part. 10. §. 7. eos, qui ad hunc gradum ſunt admittendi, viros doctrina ſelectos requirunt: quin etiam Bullæ Summorum Pontificum Iulij, & Pauli III. ad hunc gradum viros literis conſpicuos exigunt.

2 Quatuor, qui ſunt argumentaturi, & illum examinaturi, hi eſſe debent, qui huiuſmodi iudicium de doctrinæ ſufficientia merito facere poſſint; cuiuſmodi ordinarie ij tantum eſſe videntur, qui eas facultates publice profeſſi ſunt, aut profitentur, vel certe qui omnium iudicio ſunt in illis bene verſati. Monere autem Prouincialis Præpoſitum Generalem debet, quoſnam in ſua Prouincia ad id munus deputauerit. *Quinam à Prouincia li examinatores conſtituendi. A Generali confirmandi.*

3 Quatuor ſaltem aſſertiones ex quatuor partibus Sancti Thomæ, & tres ex curſu Philoſophico, Logica ſcilicet, Phyſica, & Metaphyſica, quarum vnaquæque tria membra, aut puncta ſaltem habeat, defendere debebit, qui examinandus eſt. *Quot aſſertiones tuendæ.*

4 Examen hoc fieri debet coram Prouinciali, aut certe Rectore illius Collegij, in quo fit examen; nec alij quam *Quomodo examen faciendum.*

Exa-

Examinatores adeſſe debent, qui plane intelligant ſui muneris eſſe, eos, qui examinandi ſunt, ſerio, & non perfunctorie, aut leuiter, ſed vt vere de doctrina fiat periculum, an tanta ſit, quanta in Conſtitutionibus requiritur, vt ſupra dictum eſt, examinare.

Quomodo ab examinatoribus iudicium ferendum.

5 Abſoluto examine, Examinatores ſuam ſententiam in conſultatione non dicant, ſed re prius Domino commendata, & omni humano affectu ſepoſito, quiſque ſeparatim, quid in hac re, videlicet de ſufficientia doctrinæ tantum ſentiat, breuiter, ac diſerte ſcriptum Prouinciali tradat, (qui ſuum etiam mittet, aut qui eius loco examini præfuerit) præterea iudicium idem ad Præpoſitum Generalem mittat, addens etiam, ſi quid ſignificandum occurrat, quod Prouinciali aperiendum non cenſuerit. nulli autem præter hos quid quiſque ſenſerit omnino communicet: quod etiam ſecretum maxime Prouinciali commendatur.

Quinã excipiantur ab examine.

6 Ab hoc examine excipiendi videntur omnes, qui pro dignitate, & cum ſatisfactione audientium has facultates profeſſi ſunt, aut profitentur: vel qui actum generalem mane, & veſperi in

Theo-

Theologia habuerint, ſi ijs Patribus, qui Prouincialis iudicio diſputationibus intereſſe debuerint, ſatisfecerint.

QVAE IN PATRVM Procuratorum Congregatione anno 1600. à Patribus excogitata ſunt, & à R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali ad Prouincias miſſa.

PARS IV.

1 NE in poſterum Prouinciales minus diligenter quam oporteat, in id incumbant, intelligant, hanc eſſe vnam ex præcipuis officij ſui curis; ſibique magna ope nitendum, vt informationes de promouendis ſuis temporibus opportune mittantur P. N. Generali: & ſi rei tanti momenti defuerint, ſibi etiam imponendam eſſe pœnitentiam, ita vt in Prouincia intelligatur, rem maxime cordi eſſe P. Generali.

Prouincialibus promouendorum cura ſeria commendatur, & pœnitentia præſcribitur.

2 Ad eaſdem querelas tollendas, & vt informationes citius, ſincerius, & ſuo

Prouincialis viſitandus in fine.

ſuo tẽpore ad P.N. Generalem perferantur, ij qui ex officio deſignantur ad exigendam rationem officij Prouincialium in fine triennij vniuſcuiuſque Prouincialatus, diligenter inquirant, an Prouinciales ſeruauerint omnia, quæ de informationibus ad P. Generalem opportune mittendis præſcripta ſunt: & ſingillatim num aliquem, de quo mittenda eſſet informatio, quacumque ex cauſſa præterierint.

Quomodo informationes capiendæ de ijs, qui ex vna Prouincia in aliam commeant.

3 Qui ex alijs Prouincijs adueniunt in Prouinciam aliquam Societatis, non promoueantur in illa Prouincia, niſi prius acceptis informationibus ab ea, ex qua diſceſſerant, aut in qua diutius verſati ſunt. Et Prouinciales illarum Prouinciarum, vnde diſceſſerunt illi, teneantur ſaltem ſemel ſuo tempore proponere iſtos præuijs informationibus; ſicut alios, quos habent in Prouincia; dummodo ſint iuxta formulam in miniſterijs exercitati.

Quomodo ſinceræ fiant informationes.

4 Ne in informationibus contingant defectus, ex quibus iuſtæ querelæ oriri poſſint; vt eæ in poſterum ſinceriſſime fiant, onerentur conſcientiæ informatorum, & Conſultorum Prouincialium, & Prouinciales ipſi diligentiſſime obſeruent,

uent, ne prædicti, aut eorum aliquis ſit vlla ratione ſuſpectus. Et nos quidem hic quod in nobis erit, id vnum in primis curabimus diligenter, cum huiuſmodi informationes vna cum PP. Aſſiſtentibus examinandæ, cenſendæq. erunt, vt qualitatis potius informatorum ratio, quam numeri habeatur: & probatiores alijs præferantur. Demum ſi qui ex Conſultoribus Prouincialis eum non nouerint, de quo conſultatur, iudicio Prouincialis præter Conſultores vocetur ad conſultationem vnus aliquis ex grauioribus, cui ille, de quo agitur, notus ſit.

5 Ne conquerantur, vt faciunt multi, quod moniti non ſint de defectibus, propter quod retardatur eorum promotio; hæc admonitio in poſterum ſcripto tradatur: & ſcribant Prouinciales P. N. Generali de monitione ſcripto facta, cum declaratione defectuum. Scripto defectus tradantur.

PRA-

PRAXIS CONFICIENdarum informationum de promouendis ad gradus.

PARS V.

Prouincialis quando à quibus, & quomodo informationes conficiat.

1 PRouincialis cum ſingula Collegia viſitat, informationes de promouendis, ſi qui in illis ſunt, accipiat, quæ à quatuor vt minimum ſumi debent, qui eos bene norint, iuxta §. 7. formulæ. Ex reſponſionibus autem, quas ab ijs, qui informarunt, de ſingulis capitibus habuerit, propriam de vnoquoque promouendo informationem componat, apponatque numerum eorum, qui idem ſentiunt, hoc fere modo.

Informatio de P. N. N. à quatuor, vel pluribus Patribus accepta.

Aetas.

Ad 1. P. N. N. Romanus, annorum 40. robuſtus, vel infirmus, &c. ante ingreſſum operam dabat Philoſophiæ, vel Theologiæ, vel iuri, &c.

Ad 2.

Ad 2 Admiſſus eſt Mediolani anno 1580. 20. Martij, omnibus experimentis in Nouitiatu probatus: vel experimenta non perfecit ob infirmam valetudinem; non enim potuit peregrinari, vel inſeruire infirmis. Tempus Societatis.

Ad 3 In virtutibus bene, vel mediocriter, vel parum profecit, vt omnes informatores, vel duo tantum ſentiunt. Sui contemptum non habet, vel habet, &c. ſecundum omnes, vel vnum, vel tres. Eſt obediens, vel non, vel parum, aut multum profecit in obedientia, paupertatis affectu, &c. De Inſtituto bene ſentit, illudque amat, vel contra: ita duo ſentiunt, &c. In vocatione non vacillauit, vel aliquando vacillauit ob hanc, vel illam cauſam, &c. (Non intelligimus autem in vocatione vacillaſſe quempiam, ſi dum in probatione verſaretur, fuit de vocatione tentatus, &c.) ab ea tamen non defecit. Progreſſus in virtutibus.

2 Quod autem de tribus his capitibus dictum eſt, faciendum in reliquis.

3 Peracta autem ſua de vnoquoque promouendo informatione, eas omnes cum ſuis Conſultoribus examinabit, iudiciumque illorum de informationum veritate ſingulis informationis capiti- Confectæ informationes cũ Conſultoribus cummunicandæ.

bus

bus apponet, tam ſi conſentiant cum ijs qui informarunt, quam ſi ab illis diſſentiant, tacitis tamen Conſultorum nominibus, hoc qui ſequitur modo.

Quomodo informantium, & Conſultorum iudicia attendenda.

Ad 3 In virtutibus bene, vel mediocriter, vel parum profecit, vt omnes informatores, vel duo tantum ſentiunt: quibus conſentiunt Conſultores omnes, vel duo, vel vnus, &c. Sui contemptum non habet, vel habet, ſecundum omnes, vel vnum, vel tres, &c. Aliter tamen ſentiunt omnes, vel duo Conſultores; quibus videtur ſui contemptor, &c.

A Prouinciali, & Conſultoribus ſeparatim ad Generalē ſcribendū.

4 Abſoluto in hunc modum informationum examine, iudicium, vtrum ille promouendus videatur, an non, & ad quem gradum promouendum cenſeant, tum ipſe Prouincialis, tum Conſultores, ſecretis, & ſeparatis literis ad Præpoſitum Generalem ſcribant.

Scribendū quoque à quibus acceptæ, & quibus cū communicatæ.

5 Scribat etiam Prouincialis, à quibus de vnoquoque informationem acceperit, & cum quibus Conſultoribus eas examinarit: non erit autem neceſſe quod quiſque in ſingulis capitibus dixerit, ponere: ſed ſatis erit ſi id fiat, cum in aliqua reſponſione de re alicuius momenti inter ſe non conſentiunt: tunc enim in informatione ponendum erit,

vnum

vnum, duos, vel tres ex informatoribus, vel Conſultoribus ita ſentire; alterum, vel alios in contraria eſſe ſententia: & in charta aliqua ſeparata ſcribendum, eos, qui contra ſentiant, eſſe PP. talem, vel talem.

6 Animaduertant Prouinciales, informationes de promouendis non ſolum claro, & diſtincto charactere ſcribi debere, ſicut & literæ Prouincialis & Conſultorum, cum margine ad excipiendam ſententiam noſtram ſufficienti, dum à nobis cum Patribus Aſſiſtentibus recognoſcuntur, appoſita anni nota, quo factæ fuerint: ſed in diuerſis præterea folijs, ſeorſim ab ijs, quæ de idoneis ad gubernandum conſcribuntur; cum ſeparatis in Archiuio loculis, vt facilius reperiantur, aſſeruandæ ſint. Ceterum Conſultores cum Prouinciali, qui ſua ſimul iudicia priuatis ad id literis tranſmittent, eundem illum numerum, & ordinem promouendorum, qui in informationibus erit deſcriptus, retinebunt in ſuis quiſque literis ad nos ſcribendo: ita vt de primo, & ſecundo; primo, ac ſecundo loco, atque ita deinceps de reliquis ſcribant, ad ſingulos numeros, eius, de quo agunt, nomen, & cognomen

Quomodo ſcribendæ informationes.

Idem numerus ab omnibus in ſcribendo ſeruandus.

men adſcribendo: tum de ſingulis ſignificando, primum quemnam ad gradum idoneos cenſeant, an ad quatuor ſcilicet votorum, aut trium profeſsionem, an vero ad vota Coadiutorum ſpiritualium; deinde an ſtatim promouendos iudicent, an adhuc differendos, vt clarius apparebit in paradigmate.

Literæ de promouendis quamdiu aſſeruandæ, & ſubinde legendæ.

7 Literæ noſtræ de promouendis, quas certo aliquo in libro tamdiu conſeruari oportet, quoad expediti fuerint, de quibus agitur, ne qua oriatur perturbatio, aut obliuio apud ſequentes Prouinciales, ſubinde ab illis reuoluendæ, ac legendæ ſunt, vt mature ad nos referant, an executioni mandatum fuerit, quod conſtitueramus. Qua in re ad nos ſcribendo id obſeruabunt, vt priore loco verba ipſa literarum noſtrarum producant, appoſita nota diei, & anni, à quo datæ. deinde quid iuxta eas actum, effectumve ſit, ſubijciant, vt ſummam tandem de vnoquoque ſententiam pronunciemus.

Quomodo ad eũdem de ijſdem reſcribendum.

PARA-

PARADIGMA

FORMVLAE SCRIBENDI ab ijs, qui ad Præpoſitum Generalem de promouendis, ſicut de aptis ad gubernandum ſeparatis quiſque literis ſuam ſententiam, iudiciumque ad eundem mittere debebunt, iuxta paragraphum ſextum, Cap. 5. Praxis conficiendarum, &c.

PARS VI.

1 PAter Blaſius Coriolanus ad profeſſionem quatuor votorum mihi promouendus videtur, vel profeſſione quatuor votorum dignus videtur, &c. ſed per annum differendus.

2 P.Melchior Miraldus dignus mihi quidem videtur profeſſione trium votorum, & quamprimum ad eum gradum promouendus.

3 P. Franciſcus Verelinus formandus mihi videtur, ſed ad annum differendus, vt matureſcat magis.

4 P. Diomedes Rinaldinus, & ſi ad profeſſionem quatuor votorum peridoneus mihi videtur ob præclara eius talenta; differri tamen poterit ad duos annos, cum ſit adhuc iuuenis, & nouus in Societate.

5 P. Gaſpar Armellus, quamprimum ad profeſſionem quatuor votorum, vel trium promouendus erit, vel cito formandus.

6 P. Nicolaus Pepelinus, ob inſignem eius virtutem, dignus eſſet profeſſione quatuor votorum: ſed cum in eo multa deſiderentur, quamprimum ad profeſſionem trium votorum promouendum cenſeo.

7 P. Theodorus Cangoſcus, & ſi idoneus quidem erit ad profeſſionem quatuor votorum, vel trium, omnino differendus, monendus, & ſerio iuuandus in ſpiritu mihi videtur.

8 P. Lælius Bobalinus, & ſi formandus quidem eſſet, cum ſufficiens in eo deſideretur doctrina; quia tamen inſigne talentum habet concionandi, vel gubernandi, iudico promotum iri oportere ad profeſſionem quatuor votorum, &c.

PARA-

PARADIGMA INFORmationis iuxta formulam de promouendis ad gradus.

PARS VII.

Informatio de P. N. N. à quatuor Patribus accepta, & cum Conſultoribus examinata.

1 P. N. N. Romanus, annorum 40. robuſtus, vel infirmus, &c. ante ingreſſum operam dabat Philoſophiæ, vel Theologiæ, vel Iuri, &c. Aetas, & ſtudium.

2 Admiſſus eſt Mediolani anno 1580. 20. Martij, omnibus experimentis in Nouitiatu probatus præter peregrinationem, &c. quam non obiuit ob infirmam valetudinem, &c. Tempus admiſſionis in Societatem.

3 In virtutibus bene profecit, vel parum, vel mediocriter, vel fere nihil, ſecundum omnes, vel ita ſentiunt duo ex Informatoribus, quibus conſentiunt omnes, vel duo Conſultores. Sui contemptum non oſtendit habere, vel habet, vel in ſui contemptu bene profecit, aut parum, &c. ita ſentiunt omnes, vel duo, vel plures, quibus aſſentiunt Conſultores, vel diſſentiunt, &c. In obedientia, & paupertatis affectu nonnihil, vel De profectu in virtutibus.

multum profecit: Inſtitutum amat, vel non amat; de eo bene, vel non bene ſentit, &c. In vocatione non vacillauit, vt aiunt Informantes: duo tamen ex Conſultoribus credunt ſemel vacillaſſe, vel idem ſentiunt Conſultores, vel non vacillauit ſecundum omnes. A vocatione ſemel, vel bis, vel nunquam defecit, vel quia durioris erat iudicij, vel altiora ſtudia appetebat, defecit, &c.

De tempore, & profectu in ſtudijs.

4 Poſt abſolutum in Societate, vel extra, Philoſophiæ curſum; quadriennium, vel vnum, aut duos annos, ſtuduit Theologiæ, atque in his ſtudijs bene, vel parum, vel mediocriter, vel pluſquam mediocriter profecit. Ita ſentiunt omnes, idemque affirmant Conſultores, vel ita affirmant tres ex informantibus: Conſultores autem contra ſentiunt cum altero informante, &c. Poſt abſoluta ſtudia, per annum, vel per biennium illa repetijt, vel non repetijt, & Patribus legendis operam dedit, vel non dedit, cum bono profectu, vel mediocri, &c. Iuris canonici peritiam non habet, vel mediocrem habet, vel bonam, &c. vel antequam Societatem ingrederetur, ſtudia Theologica abſoluit cum bono profectu, vel mediocri, vel modi-

co; vel in Societate poſt Philoſophiæ curſum, in quo mediocriter, vel parum profecit, vel audita tantum Logica, ſtuduit Caſibus conſcientiæ per biennium, cum modico, vel mediocri profectu, &c. Ita omnes ſentiunt.

5 Abſolutis ſtudijs tertium probationis annum peregit cum bona, vel mediocri, vel modica ſatisfactione: Ita duo Informantes; quibus conſentiunt Conſultores: vel tertium probationis annum ex parte per ſex, aut octo menſes fecit, quia infirmus erat, vel ob neceſſitates Prouinciæ cum eo diſpenſatum eſt de Præpoſiti Generalis licentia; vel quia non proficiebat, & alijs erat impedimento; &c. Ita omnes Informantes: diſſentiunt tamen duo, vel plures Conſultores: vel tertium probationis annum non fecit, quia tunc non erat in vſu, vel quia fuit dilatus propter occupationes, vel infirmam valetudinem, &c. vel quia ingreſſus eſt abſolutis ſtudijs. Abſoluit autem tertium probationis Annum, menſe Maio Anni 1595. De tertio probationis anno.

6 Docuit Grammaticam, vel literas Humaniores, vel Rhetoricam, vel Philoſophiam, vel Theologiam, vel Caſus conſcientiæ vno, vel pluribus annis, Quandiu docuerit.

cum eruditione, & magna doctrinæ exiſtimatione, vel mediocri, vel modica, & cum multa, vel mediocri ſatisfactione noſtrorum, vt ſentiunt Informantes: contrarium tamen affirmant Conſultores, &c. aiunt enim ingenio eſſe obſcuriore.

Quādiu ſe in miniſterijs exercuerit.

7 Conciones habuit per ſex annos cum modica, vel magna gratia, & ſatiſfactione audientium; ad id munus enim magnum, vel modicum talentum habet: vel externis ſatisfacit in concionibus, quia curioſa, & delectabilia potius, quam vtilia ſolet tractare, &c. Ita ſentiunt duo vel tres, vel omnes Informantes; ſecus autem ſentiunt duo, vel tres ex Conſultoribus, &c. Confeſſiones audiuit ab octo annis cum fructu, & ædificatione, & huic muneri eſt, vel non eſt applicatus propter ſcrupulos, &c. In miſsionibus, in quibus per annum verſatus eſt, bene, vel male, & cum fructu, vel infructuoſe ſe geſsit: ita vnus ex Informantibus. Contrarium tamen aſſerunt Conſultores cum reliquis.

Qua ſatiſfactione gubernauerit.

8 Fuit Rector, vel Miniſter in Collegio Mantuano tribus, vel pluribus annis: quod munus magna cum humilitate, modeſtia, integritate, & caritate obi-

uit:

uit: deſiderabatur tamen in eo maior prudentia, vt tres ex Informantibus, & vnus ex Conſultoribus affirmant. Ideoque noſtris quidem bene, vel mediocriter, vel parum ſatisfecit, non tamen externis, vel contra. Ita omnes Informantes: quibus adhæret vnus tantum ex Conſultoribus. vel, numquam fuit Superior in Societate, &c.

9 Sequitur, vel non ſequitur extraordinarias opiniones, & peregrinum, aut alienum á noſtro Inſtituto procedendi modum, in rebus ſpiritualibus tractandis, præſertim in orandi modo, &c. Ita ſentit vnus ex Informantibus, cui adhærent omnes Conſultores. Non eſt, vel eſt proprij iudicij amator, & in affectibus parum eſt mortificatus, vel affectus habet mortificatos. Ita omnes ſentiunt, tam Informantes, quam Conſultores. De Peregrinis opinionibus.

10 Eſt, vel non eſt deuotus, & orationi deditus; zelum animarum habet, vel non habet. Ita ſentiunt duo, vel tres, contrarium tamen affirmāt omnes Conſultores. In negotijs promouendis, & difficultatibus ſuperandis eſt, vel non eſt ſtrenuus; eſt enim timidioris naturæ, licet fiducia ſit in Deo fretus: ita ſentiunt omnes. De ſtudio orationis, & deuotionis.

omnes.

omnes. Optat labores, & incommoda pati pro Chriſto, etiam inter Gentiles: ardenter enim cupit mitti ad Indos; vel labores pro Chriſto non appetit, ſed refugit, nimius enim eſt proprijs commodis curandis. ita tres ex Informantibus, licet duo ex Conſultoribus illum excuſent ob infirmam valetudinem.

De ambitu. 11 Regendi munus, aut dignitatem non ambit, vel ambiſſe videtur: id enim tres ex Informantibus, & duo ex Conſultoribus affirmant, licet negent alij. Ad Sacerdotium, vel altiora ſtudia non adſpirauit, vel adſpirauit: ita duo Conſultores credunt, licet omnes alij contrarium cenſeant. Profeſsionem procurauit, vt duo affirmant: Alij vero aiunt, illum oſtendiſſe quidem deſiderium profeſsionis, non autem illum procuraſſe. Indifferens creditur, vel non creditur ad quemcumque gradum, & ad quæuis Societatis miniſteria. Dubitant duo ex Conſultoribus de eius indifferentia ad quæuis miniſteria; aiunt enim ſe difficilem oſtendiſſe ad audiendas confeſſiones.

CA-

CAPVT XIX.

DE CATALOGIS.

Qui tertio quoque anno à ſingulis Prouincijs in vrbem mitti debent.

R. P. N. Claudij Aquauiuæ Præpoſiti Generalis iuſſu recognita, & anno 1589. in Prouincias miſſa.

PARS PRIMA.

1 QVoniam paucę admodum Prouinciæ ſunt, quę per Procuratorẽ ſingulis triennijs cum primo, & ſecũdo catalogo perſonarum, alterum catalogum Domorum, & Collegiorum Catalogi terum vtilitas.

giorum cum ſuis reditibus mittant, qui rerum catalogus dici poteſt; cuiuſque & Conſtitut. par. *9.* cap. *6.* *§. 3.* & Inſtructio quædam anni 1579. meminit; operæpretium viſum eſt, Prouinciales omnes monere, ne hunc catalogum prætermittant. Nam quam hic ſit vtilis, & neceſſarius, res ipſa indicat, vt ſcilicet Domus, ſeu Collegij cuiuslibet præſens ſtatus breui compendio P. N. Generali ob oculos ponatur. Quamuis enim in cuiuſque Domicilij fundationũ hiſtorijs, huc in Vrbem ad Archiuium iam pridem maiori ex parte tranſmiſſis, eorumdem ſtatus ad illud vſque tempus narrationes contineantur (quas idcirco repetere opus amplius non erit, præterquam ijs, qui eas nondum miſerunt) præſentem nihilominus cuiuslibet ſaltem triennij ſtatum Generalis Præpoſitus ignorare non debet. Quem etſi aliqua ex parte ex annuis literis habere poſſet, quia tamen illæ à paucis ſuo tempore mittuntur; & ex ea non attingunt, quæ ad rerum temporalium cõditionem pertinent; nec ſi attingerent, facile eſſet inde repetere: propterea neceſſario fuerunt monendi Patres Prouinciales, vt iuxta ſubiectam formulam curent hunc

rerum

rerum catalogum, cum ſupradictis duobus alijs perſonarum catalogis, ſingulis triennijs ad R. P. N. Generalem tranſmitti: atque alterum eorumdem catalogorum exemplar ad P. Aſsiſtentem. Catalogus rerum ſingulis triennijs cum alijs per Procuratorem mittēdus.

2 Principio igitur recenſebitur numerus noſtrorum omnium, qui in Prouincia ſunt; ſimulque eorum ſeorſim, qui proximo triennio, vel in Societatem admiſsi, vel ab ea dimiſsi, vel vita defuncti ſunt: tum Domorum, Collegiorum, & Reſidentiarum numerus, ac nomina addantur. dicatur præterea, quot è noſtris in ſingulis illis Domicilijs habitent. Deinde vero ad ſingula Domicilia ſuis quæque diſtincta capitibus deſcribenda deſcendendo, noſtrorum, qui in ſingulis ſunt, numerus repetatur; ac præterea addatur, quot in his ſint Sacerdotes, quot Præceptores, quot Scholaſtici, & quarum facultatum; quot item Coadiutores temporales, qui nam reditus, vel ordinariæ eleemoſynæ, quantum æris alieni, ac reliqua, iuxta ſubſequentem formulam. Quomodo conficiendus.

PRA-

PRAXIS.

CATALOGVS
Prouinciæ Romanæ.

PARS II.

Numerus perſonarũ recenſendus.

1 SVnt in Romana Prouincia de Societate 549. in Profeſſorum Domo 90. in Collegio Romano 190. Tuſculi decem, in Domo Probationis 90. in Pœnitentiariorum Collegio 21. in Germanico 13. in Anglicano ſex, in Maronitarum duo, in Seminario vigintiduo, Tibure duodecim, Senis octodecim, totidem Maceratæ, Florentiæ vigintitres, Peruſij ſexdecim, Recineti quatuordecim, in Lauretano Collegio 45. & quatuor in Illyrico. Admiſsi hoc triennio in Societatem 100. dimiſsi 9. vita functi 15.

Domus Profeſſorum.

Quæ in Domibus Profeſſis explicanda.

2 AVcta eſt inſigni Templo, Illuſtriſſimi Farneſij Cardinalis liberalitate exſtructo, ſuperiore anno conſecrato

crato. Sunt nonaginta è noſtris; Sacerdotes 50. reliqui fratres. poſſunt ali ex eleemoſynis ordinarijs circiter ſeptuaginta. æs alienum contractum ad mille coronatos; ad quod in totum, vel ex parte diſſoluendum, habet creditam pecuniam tantam, vel nullam, &c. Vtitur Vinea Collegij bis,terve in anno pro neceſſaria noſtrorum animi relaxatione.

Collegium Romanum.

3 ALit è noſtris 190. Sacerdotes 40. Prælectores 18. nempe Grammatices quatuor, in totidem Claſsibus; Humaniorum literarum vnum, linguæ Græcæ vnum, Rhetorices duos, linguæ item hic Græcæ vnum, Mathematicarum vnum, Philoſophiæ tres, Scholaſticæ Theologiæ duos, Scripturæ vnum, Caſuum conſcientiæ duos; Scholares nonaginta, reliquos Coadiutores. Ad omnes has prælectiones nulla obligatione tenetur Collegium, vel tenetur ad has, vel illas, ex fundationis contractu. Annui reditus ſunt nouem millium ſcutorum, ex qua ſumma mille ſunt deducendi annui cenſus, qui pro ſumma principali quindecim millium ſcutorum æris

Quæ in Collegijs.

alieni

alieni contracti penditur, præter alia, tria millia commodato accepta: ad quæ diſſoluenda habet in credita pecunia totidem millia, vel his plura, aut pauciora. Ex reliquá ſumma ali poſſunt circiter 150. Eodemque modo pergendum, in reliquis Prouinciæ Domicilijs.

Index Alphabetic⁹ præfigendus.

4 Quoniam vero multum temporis interdum inſumitur, dum alicuius informatio in primo perſonarum Catalogo quæritur; ad illius faciliorem vſum, ad quemuis ſcilicet è noſtris nullo negotio inueniendum, Index Alphabeticus nominum tantum, & cognominum omnium eorum, qui in ipſo Catalogo continentur, erit eidem præfigendus, addito numero, qui cuique nomini præfixus eſt in primo Catalogo, ac præterea numero paginæ, in qua nomen ipſum deſcribitur. Debebunt enim ſingulæ primi Catalogi paginæ ſuis ordine numeris notari. Exempli gratia.

P. Albertus Felix, pag. *6.* num. 12.
P. Antonius Magnus, pag. *7.* num. 15.
P. Bernardinus Cœlius, pag. *9.* nu. 14.
P. Bonauentura Turre, *9.* num. 18.
P. Camillus Bernardi, *9.* num. *6.*
P. Cornelius Broeth, 12. num. 7.

CA-

CAPVT XX.

DE CELEBRANDIS CONTRACTIBVS,

Iuxta morem, & Priuilegia Societatis.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali anno 1581. *ad Prouincias.*

PARS PRIMA.

1 QVoniam, ſicut accepimus, in nonnullis Societatis noſtræ Prouincijs adhuc celebrãtur contractus, cógregatis ad pulſum campanæ, vel omnibus Collegiorum Sacerdo- Quinam cõtractus repugnãt Inſtituto.

M cerdo-

cerdotibus, & fratribus, vel maiori, aut potiori eorum parte;acceptiſque coram Notario,& teſtibus, ſuffragijs: quæ omnia repugnant Inſtituto,& modo procedendi Societatis, ac priuilegijs illius: ſerio curent Præpoſiti Prouinciales, vt contractuum celebrationes per Superiores tantum, auditis nempe Conſultoribus fiant, & ad normam Inſtituti accommodentur. Quod ſi alicubi difficultates moueant externi, quibuſcum contrahendum erit, curent Prouinciales, vt illis vel per ſe ipſos, vel per Collegiorum Rectores, ac etiam per Iuriſperitos, quos prius ea de re conſuluerint, oſtenſis locis Conſtitutionum, Canonum, & Bullarum, perſuadeant firmiores, ac ſecuriores multo fore contractus, ſi iuxta priuilegia nobis ad id in ſpecie à Sede Apoſtolica conceſſa celebrentur; prout eſt in Bulla Pij V. pag. 103. & Gregorij XIII. 169. & iuxta Conſtitutiones, ac Decreta Societatis; Conſtit. par. 9. c.3. §.5. & primæ Congregationis Generalis Decr. 21. tit. 6. quam ſi diuerſo quopiam modo; ad quem nos cum priuilegia non habeamus, facilius contractus ipſe infirmari, & an alicuius valoris ſit, à multis dubitari poſſit. Nam alioqui

Quomodo conficiendi.

Docendi qui ignorāt firmiores eſſe ſi iuxta noſtra priuilegia fiāt.

magnum

magnum præiudicium generaretur primum priuilegijs Societatis, quæ per non vſum obſoleſcerent ; deinde facilitati contrahendi, ac libertati Societatis, & modo eam gubernandi.

2 Quod ſi pro celebritate contractus, ij quibuſcum tranſigitur, velint vt Conſultores celebrationi interſint; quãuis Societatis Inſtituto id magis conſentaneum eſſe videtur, ſi ſolus Superior id faceret; poterunt quidem illi intereſſe, ſed ſic, vt in ea re ſuffragium non habeant deciſiuum; ita neque in ipſo contractu dicendum erit, quod ad eam rem conficiendam ſuffragium tulerint : ſed præſentibus N. & N. dicti P. Rectoris Conſultoribus, idem Rector vendidit, &c. Si autem opus fuerit, aut ita videatur, poterit initio contractus aliqua mentio fieri de modo contrahendi Societatis iuxta illius priuilegia, & Conſtitutiones auctoritate Apoſtol. confirmatas: vt ſi verbi gratia, ita fieret narratiua. Quãdo, & quomodo interſint Conſultores.

3 Perſonaliter conſtitutus N. Rector N. aſſerens ſe ad infraſcriptam venditionem, vel permutationem ſufficientem habere poteſtatem à R. P. Generali Præpoſito, penes quem omnis facultas celebrandi contractus reſidet, iuxta di- Formula cõtractus celebrãdi.

ctæ Societatis Conſtitutiones, & Decreta, Apoſtolica auctoritate confirmata, prout de confirmatione conſtare aſſerit literis Apoſtolicis fel. record. Pij Papæ Quinti, ſub plumbo expeditis, & ſub Datum Romæ 3. Kalend. Maij 1568. Pontificatus eius anno 3. & de licentia dicto Rectori cōceſſa literis patentibus, manu eiuſdem Præpoſiti Generalis ſubſcriptis, eiuſque ſigillo munitis, quarum tenor talis eſt, CLAVDIVS AQVAVIVA, &c. omni meliori modo, quo de iure potuit, idem Rector vendidit, vel commutauit, &c.

* * *

MO-

MODVS INFORMANDI R. P. Generalem circa alienationes faciendas.

PARS II.

CVm petitur à R. P. Generali licentia alienandi, vel commutandi bona aliqua Collegiorum, hic modus ſeruandus erit.

1 Vt rei alienandæ nomen, confinia, valor, & reditus, & ſi quæ ſunt aliæ circumſtantiæ, explicentur. *Rei alienandæ nomen, confinia, valor explicanda.*

2 Simili modo rei, vel reditus, qui in commutatione accipiendus eſt, vel pretio rei vendendæ coemendus; circumſtantiæ eodem ſcripto comprehendantur. *Res, vel reditus accipiendus.*

3 Rationes in vtramque partem adducantur. *Rationes.*

4 Rector, & Conſultores, ſi conſentiant in alienationem, ſubſcribant ſcripto huiuſmodi tractatus, ſeu informationis: cui ſi qui non aſſentiant, id etiam eodem ſcripto adnotetur, ſimul cum *Quinā ſub ſcribant.*

 ratio-

rationibus, quæ hos ad non aſſentiendum mouerint.

Scriptum à Prouinciali mittatur.

5 Scriptum illud ad Prouincialem mittatur, & ipſe ſententiam ſuam ſimul cum eodem ſcripto ad R. P. Generalem mittat.

Quando à Generali dabitur facultas alienandi.

6 Si tractatus, vel informatio de re alienanda prædicto modo detur, concedet, ſi expediens videbitur R. P. Generalis licentiam ſimul, & confirmationem alienationis; confirmando ex nunc, pro eo tempore, quo alienatio fiet, quia conſtabit de euidenti vtilitate, expreſſis nempe in informatione vtriſque rebus, alienanda ſcilicet, & emenda, ſeu commutanda, cum vtriuſque circumſtantijs.

Quando nulla occurrit in ſpecie res coeméda.

7 Si autem adſit neceſſitas vendendi, nec occurrat in ſpecie res pretio venditionis coemenda, dicatur ſaltem in genere, quòd ſit vtilius emere poſſeſſionem, vel reditus tales, &c. qui frequenter venales occurrant. Et tunc poterit etiam eodem modo dari confirmatio, ſimul cum licentia vendendi. alias licentia quidem dabitur, non tamen confirmatio, quia neque conſtabit de vtilitate vlla: immo ſi pecuniam pretij rei vendendæ diu vacuam fore probabiliter

time-

timeretur, omnino expediret ſimiles alienationes non fieri.

8 Intelligant etiam omnes Superiores, quotquot alienabunt, diſtricte illis ex nunc prohiberi à R. P. N. Generali, ne pecunias pretij rei venditæ in alios vllo modo ſumptus diſtrahant, præterquam in rem, vel reditum, cuius emendi cauſa fuerit data facultas vendendi; vel certe in ſimilem, aut meliorem, ſi interim occurat: & quamdiu id non fiat, pecuniam pretij huiuſmodi in depoſitum cuſtodiant, donec res alia coematur.

Seuere omnib. interdicitur alienatio, &c.

9 Idem intelligendum erit, quando pretium cenſus alicuius redimibilis reſtituitur Cellegio, vt illud eodem modo ſeruetur ad ſimiles, vel meliores reditus comparandos.

Idem iudicium de cenſu redimibili.

CAPVT XXI.

De modo, qui ſeruari debet cum ſodalitates B. Virginis

Ad primariam Romanam aggregari petunt.

R. P. N. Claudij Aquauiuæ Præpoſiti Generalis iuſſu 1585. *ad Prouincias.*

Romana Congregatio Primaria Pontificia auctoritate appellata.

1 ROmana Beat. Virginis Annũciatæ Sodalitas Summi Pont. Gregorij XIII. auctoritate confirmata, quia reliquas tẽpore anteceſſit, & eius exemplo omnes deinceps inductæ ſunt, Primariam Summus Pontifex illam

illam apellari voluit, eique certas indulgentias impertiri: facultatem deinde Præpoſito Generali Societatis Ieſu conceſſit, vt reliquas Congregationes auctoritate Apoſtolica erigere, eaſque huic Primariæ coniungere poſſet. Quam facultatem Sixtus V. extendit ad aggregandas etiam plures Congregationes in eodem Collegio, vel Domo, vel in Seminarijs; & Clemens Octauus in quibuſcunq. Reſidentijs, ſub quouis titulo, etiam non ſtudentium, ita vt eiſdem indulgentijs, quibus iſta fruerentur, ſic tamen, vt reliquæ indulgentiæ, quas tum iſti Romanæ, tum ceteris omnibus Congregationibus antea conceſſerat, intelligantur omnes reuocatæ.

Præpoſito Generali côceditur facultas erigendi, & aggregandi Sixti V. & Clem. viij. extenſio.

2 Quare vt deinceps in hac Sodalitatum aggregatione certa aliqua formula, & omnibus communis ſeruetur, viſa eſt R. P. N. Generali hæc tenenda. Primum, vt Prouincialis Rectores ſuos admoneat, quorum in Collegijs iam ſunt eiuſmodi Congregationes, vt earum Præfectis, & Aſſiſtentibus ſignificent, eſſe illis binas epiſtolas ſcribendas, alteram ad Reuerendum Patrem Generalem, penes quem eſt omnis poteſtas, qua petant ſuam Congregationem

Quæ literæ ſcribendæ.

Titulus de clarãdus. nem inſtitui certo aliquo ſub titulo, & aggregari ad hanc Primariam Collegij Romani, cum eius indulgentijs: alteram ad ipſum Præfectum, & Aſſiſtentes huius Primariæ; rogando, vt hæc eadem apud Patrem Noſtrum procurent. Quod ipſum intelligendum eſt de Collegijs, vbi nondum ſit vlla erecta Congregatio. Cum enim Rectori, accedente etiam Quando facienda aggregatio. Prouincialis iudicio, videbitur, tot eſſe perſonas, & tales, vt noua Cõgregatio inſtitui debeat; iubebũt aliquos ex ijs, qui id cupiunt, binas item literas huc ſcribere, eodem plane quo diximus argumento. Atque hoc modo debebunt Congregationes omnes denuo erigi, ac confirmari. Quod vt ad Dei, & Virginis Matris, ſub cuius vmbra militant, honorem, ac gloriam cedat, ipſius infinitam bonitatem ex animo precor.

3 Poſtremo duo hic adſcribenda viſa ſunt notatu digna: alterum quod ædi- Quorũ expenſis aggregationes ſcribendæ. ficationi magnopere conducit, ne expenſæ, quæ in exſcribendis literis patentibus, pro aggregationibus Sodalitatum Beatæ Virginis, & pro communicatione bonorum operum Societatis fieri conſueuerunt, ab alijs quam ab ipſis Prouincijs ſuſcipiantur; quibus ſumptibus fa-

cien-

ciendis peculiari aliqua ratione, ne Collegia aut Domus grauentur, Prouincialis erit proſpicere. Alterum eſt, quod puritati paupertatis noſtræ deſeruiet, vt noſtri intelligant, atque omnino ſibi perſuadeant, Congregationes, quarum directio à Societate ſuſcipitur, nullo modo bona immobilia, aut certos reditus admittere poſſe, cum nec Societas, penes quam eſt erigendi aggregandique facultas, capax ſit eorum redituum; nec ipſa Sodalitia, quæ per ſe ſtabile, ac perpetum quoddam corpus conſtituere nequaquam poſſunt, cum eiuſmodi ea eſſe oporteat, vt quandocumque noſtri ſubducere ſe voluerint, eo ipſo diſſoluantur. quod ægre fieret, ſi corpus vnum efficerent, certoque reditu potirentur. Accederet inter alia multa illud etiam incommodi, quod ſi Sodalitates noſtræ reditus certos haberent, eſſent omnino, ſicut & aliæ externorum Confraternitates, viſitationibus Ordinariorum obnoxiæ, quo vno maxime præſidio à Conſtitutione Clementis Octaui ne comprehenderemur, immunes fuimus.

Certos reditus non poſſũt admittere.

INDEX.

A

ABſolutio à reſeruatis pro domeſticis. pag. 62. pro iter agentibus. 65. pro Superioribus. 66
Accipere ab externis, ad vſum proprium,& diſpoſitionem nihil licet. 49
Aedificare Superiores nihil debent incõſulto Prouinciali. 22
Aedificia, quæ à Fundatoribus exigenda. 124
Alienandarum rerum informatio quomodo concipienda. 180
Annuæ externis non oſtendendæ. 49
Archiuium Prouinciæ, quos libros habere debeat. 73

B

BIbliotheca à Fundatoribus exigenda. 124
Bonis ſuis ſe abdicare, vel de illis diſponere poſt vota nemo poteſt ſine facultate. 52. Bonorum diſtributio, quando, & quomodo inſtituenda. 12. 13
Bulla cœnæ in omnibus domicilijs exponenda. 20. Bullæ Nouitijs, in tertio anno, & gradum ſuſcepturis oſtendendæ. pag. 9

C

CAſus conſcientiæ ſcire debent omnes ordinandi. 69. Eorum reſolutiones ex Vrbe miſſæ in libros referendæ.

dæ, 71. 74. Reſeruandi omnibus Regularibus communes. 56. alij præter illos in Societate reſeruati. 60
Catalogi rerum, & perſonarum quomodo conficì debeant. 171. Eorum duplex exemplum Romam mittendum. 173
Coadiutores ſpirituales poſt ſeptennium ab ingreſſu formandi. 144
Coadiutores temporales per annum ſaltem in nouitiatu retinendi, nec publicis officijs applicandi ante biennium. 16. quando, & quales formandi. 151. quales ad prædia mitti, & quomodo in ijs verſari debeant. 24. conferentias habeant loco Doctrinæ Chriſtianæ, cum in ea ſatis ſint inſtructi. 24
Collegia eleemoſynas admittere, quæ poſſint. 15. Collegiorum Hiſtoria Romam mittenda. 9. 172. Collegiorum acceptandorum triplex ratio. 120. infima capitum, vt minimum xxx. 123. media. LX. 125. ſuprema C. ib. Indica, & Tranſalpina excipiuntur. 126
Communio infra hebdomadam quatenus externis permittenda. 22
Compendij priuilegiorum vſus & impreſſio. 20
Concionatoribus ſingularitates, & exemptiones minimè concedendę. 16. De ijs, qui cibis quadrageſimalibus veſci non poſſunt. 15
Confeſſarijs Societatis notitia per confeſſionem habita vti non licet. 23. 57. nec ad vſus proprios quicquam accipere. 49. nec ordinariam infra hebdomadam communionem concedere. 22
Confeſſarijs Principum obſeruanda. 84. quomodo, & à quo petentibus concedendi. 92. Eorum inſtructio Principibus oſtendenda. ibid.
Confeſſarij Noſtrorum Conſultores non ſint. 12. quomodo in caſibus reſeruatis gerere ſe debeant. 82. &c.
Confeſſarij Superiorum cum illis diſpenſant. 18. 25. eos abſoluere poſſunt à reſeruatis. 66
Conſcientiæ ratio qua ſecreti cura excipienda. pag. 16

Con-

Conſuetudinum liber in ſingulis Domibus, & Collegijs. 72
Conſultores ne ſint Confeſſarij Noſtrorum. 12. ſubinde mutandi. 14. quæ legere debeant. 81. quibus de rebus ad Generalem ſcribere. ibid. Res priuatas ſeorſim ſcribant. 83. quando nam ex officio ſcribere debent, & vt literis ſuis cc. notam apponant. ibid.
Cõſultores Prouincialis de aptis ad gubernandum Generali qua ratione ſcribant. 136. qua item de promouendis. 147. 161. 163
Contractuum celebrandorum ratio. 177

D

Dimiſſi à Societate, aut eam deſerentes, quomodo poſt reditum vota repetant, & probentur. 10
Dimittendi vſus, ac neceſſitas. 94. In dimittendo, quæ conſideranda. 95. informatio ad Generalem mittenda. 97. Eius poſtea iudicio acquieſcendum. 100. De ijs, qui dimiſſionem petunt. 98. De ijs, qui occultas ob cauſas dimittuntur. 99. 118. De ijs, qui alias in Prouincias dimittendi deſtinantur. 100. Dimittendi publicis miniſterijs non occupandi. 102. quando ante dimiſſionem puniendi. 98

E

Eccleſiæ noſtræ ſepulcrorum inſignia, & titulos habere non debent. 10
Eleemoſynæ quales, & à quibus Collegijs admitti queant. 15. quænam item poſtquam noſtri aliquo in loco concionati ſunt. 13. Importunius non petendæ. 48
Examen matutinum, Sacerdotum. 45. diebus feſtis omittitur, vbi habita eſt concio. ibid.
Examen de ſufficienti doctrina ad profeſſionem in fine ſtudiorum. 142. quale eſſe debeat. 152. ab eo eximendi profeſſores, & qui Theſes publice defenderunt. 154
Examinatores eſſe qui debeant, & quomodo ſenten-

tentiam ferre. 153. 154
Exercitia ſpiritualia nouis Superioribus facienda. 11. ab his tertius annus inchoandus. 31. 41. quot annis omnibus noſtris obeunda. 53

F

FOeminarum ſuperfluæ viſitationes reſecandæ. 12

G

GRaduum apta diſtributio ad ordinem, & firmitatem pertinet Societatis. 141
Ad gradum tempeſtiue omnes proponendi. 142
Profeſsi triennio poſt ſtudia, & tertium annum probationis. 144. Coadiutores ſpirituales poſt ſeptennium ab ingreſſu. 144. Coadiutores temporales poſt decennium. 151. Simul proponendi, qui ſimul ſunt ingreſſi. 145. Si qui ob defectus dieffruntur, de ijs monendi ſunt. 106. 157. & certior cur quiſque differatur, faciendus Generalis. 145. Ad gradum ſimul deſignati ordine ſuo vota faciant. 145. Generalis de promouendis reſponſa, qua ratione exequenda. 162
Gubernationi apti diligenter à Prouinciali nominandi & inſtruendi ſunt. 128. De his mittendæ tertio quoque anno ad Generalem informationes. 130

H

HIſtoria Domorum, & Collegiorum nomen mittenda. 11. & tertio quoque anno eius ſupplementum. 171
Hora conſiderationis Superioribus obſeruanda. 21
Horologia rotata noſtris vetita. 51
Hortus in Collegiorum fundatione requiritur. pag. 124

I

IMagines multi valoris non permittendæ noſtris. 51
Informationes de aptis ad gubernandum. 127. à quibus accipi, & quomodo

modo confici debeant. 129. quibus de rebus. 132. Conſultoribus Prouincialis communicandæ. 135. Earum praxis. 134. paradigma, 137

Informationes de promouendis ad gradum. 141. à quibus capiendæ, & quomodo conficiendæ. 146. quibus de rebus. 148. Conſultoribus Prouincialis communicandæ. 159. Earum praxis. 158. paradigma. 165. De Coadiutoribus temporalibus quales eſſe debeant. 150. De ijs etiam mittendæ, qui è Prouincia recens in aliam migrarunt. 156. quomodo de ijs capiendæ, qui ex alia venerunt ibid. Secretæ ſint. 130. 147. ſyncerę. pag. 156

Inſtructor tertij anni qualis eſſe debeat. 27. de probandorum defectibus, & talentis monendus. 28. Eius officij regulæ & inſtructio. 31. &c. Sigillum habet. 35. Confeſſarius eſt eorum quos inſtruit. ibid. quæ in illos ſit eius auctoritas. ibid. De ſingulorum ſtatu monere debet Prouincialem. 36

Interceſsiones prò alijs apud Superiorem quibuſnam, & quatenus permiſſæ. 50

Iter agentes ſuperflua ne coëmant, nec pecuniam ab exteris conquirant. 51. quomodo à reſeruatis abſoluendi. 65. Quæ pro illis ſuffragia, ſi decedent. 20

L.

Libri noſtris prohibiti. 19. 20. quorum vſus in tertio anno permittitur. 37. ordinationum, in ſingulis Collegiis. 70. in Archiuio Prouinciæ. 73. Libris nemo ad vſum inſcribat, nec vllos cum migrat alio aſportet. pag. 51

Literæ noſtris quales, & quomodo ſcribendæ. 47. quales ijs qui in tertio anno. 35. quæ ad Generalem, mediatoſq; Superiores ſcribũtur, vel ab illis accipiuntur, immediatis non oſtendendæ. 47. Romam de ne-

N go-

gotijs ad ſolum Generalem ſcribendæ. 48. Si res Procuratoris ope indiget, P. adſcribendum. 48. quæ Soli inſcribuntur, ſecreta tantum contineant. 48.
Literis Conſultorum CC. nota imponenda. 87. Conſultorum Prouincialis literæ de aptis ad gubernandum. 136. de promouendis. 147. 161. 163

M

Magiſtro Nouitiorum confeſſiones illorum audire licet. 59
Manifeſtatio delicti cuiuſuis æquo animo Noſtris ferenda. 112. à quo, quando, & quomodo facienda. 113. quomodo in ea gerere ſe debeat Superior. 15
Miniſter peculiaris iuniorum Scholaſticorum, eiuſque officium. 106. 107
Miniſtri quales deligendi. 18. quæ illis poteſtas concedenda. 25. Quid in eos poſſint, qui tertium annum agunt. 35. quid in iuniores Scholaſticos. 105. 107. quomodo ſe geſſerint, qui in tertio anno ſcribere debent Prouinciali. 30. 36. Miniſtro ſi quis dicat Nolo facere, caſus eſt reſeruatus. 25
Miſſiones obeuntibus obſeruanda. 17. miſſiones eorum qui in tertio anno. 34
Monialium cœnobia Noſtri confeſſionum cauſa ne ingrediantur. 23

N

Negotia aliorum apud Superiorem tractare qui liceat. 50. Externorum Romæ non tractanda. 46. publica ſtatus Noſtris interdicta. 52. ſæcularia ad quoſuis pertinentia Noſtros ne occupent. 53
Notitia per confeſſionem habita vti licere, Noſtri ne doceant. 23. vti Superiores vetat Pontifex. 57
Nouitij bonis ſuis ne ſe abdicent ſine facultate Generalis. Terni, aut quaterni in ſingulis cubiculis. 21. Sacerdotes celebrant quo die vota emit-

emittunt. 12
Nouitijs Bullæ oſtendi, quę debeant. 7. oſtendenda quæ de manifeſtatione delicti declarauit V I. Congregatio. 119

O

ORdinationum libri in ſingulis Domibus, & Collegijs. 70. in Archiuio Prouinciæ. 73
Ordines ſub finem ſtudiorum ſuſcipiendi. 29. ſuſcepti à Noſtris in Prouinciæ libro notandi. 74. quales eſſe debeant ordinandi. 68. 69

P

PApyri forma Romam mittendorum. 11
Patriam adire Noſtris qui liceat. 10
Pauperibus non congruentia Noſtris ne permittantur. 51
Paupertatis votum ea rei quantitas violat, quæ ſatis ad furtum mortale. 49. Eidem repugnat re aliqua, vt propria vti, aut de bonis ſuis ſine facultate diſponere. 52
Præfectus ſpiritus iuniorum Scholaſticorum, eiuſque officium. 105
Principum confeſſarij. 84. ſepulcra in Eccleſijs noſtris. 10. negotia quæ ad rationem ſtatus pertinent. 53. familiaritas non captanda. 53
Procuratores Romæ negotia externorum ne tractent. 46
Promiſſio ingrediendæ Societatis votum eſt peculiare. 52
Prouincialis futuros Superiores erudiat. 16. quid ſcribere Generali debeat, cum mutandi ſunt. 12. videat quam caute rationem conſcientiæ à ſuis exigant. 25. ne permittat, vt quicquam non neceſſarium ædificent. 22. ſtudioſe deligat, & inſtruat aptos ad gubernandum. 128
In viſitatione informationes capiat de aptis, & promouendis. 131. 142. ſuperfluas mulierum viſitationes refecet. 12. Inquirat circa regulam 18. Sacerdotum. 14
Conſulcet ſingulis menſibus de ſtatu totius Prouinciæ. 18
Romam ſuo tempore mittat

tat informationes de promouendis. 142. 144. tertio quoque anno informationes de aptis ad gubernandum. 130. & catalogos rerum, ac perſonarum. 171
Quomodo de bonis alicui loco applicandis informare Generalem debeat. 11. quo pacto Noſtros in patriam mittere. 10. quæ circa tertium annum curare. 27. quæ circa Scholaſticos in villis morantes. 109. quæ in dando Principibus Confeſſario. 92. quæ circa dimittendos. 95
Diſpenſare poteſt in cibis Concionatorum. 14. in probationibus eorum, qui redeunt ad Societatem. 8. vt pœnitentes infra hebdomadam communicent. 25. vt biennij ſpatium iunioribus Scholaſticis contrahatur. 104. in vſu librorum prohibitorum. 19. in vſu Compendij priuilegiorum 9. vt Romam ituri externorum negotia ſuſcipiant 46
Notitia per confeſſionem habita vti licere ne doceant Noſtri prouideat. 23. neminem ad gradū admittat ſine expreſſo Generalis mandato. 144
Quomodo à reſeruatis abſoluatur. 66. Quibus de rebus officio defunctus rationem reddere debeat. 77

R

Recreationis tempus, quomodo tranſigendum. 54. recreationes eorum, qui tertium annum agunt. 35. 44. recreationis dies pro Scholaſticis in Collegio, vel in vinea. 73
Regulæ 9. & 12. Summarij de manifeſtatione delicti declaratio. 111. Regulæ xxiv. expoſitio. 52. Item Regulæ xxvi. de ſilentio. 53. Regulæ xviij. Sacerdotum. 46
Reliquiaria Noſtrorum aurei valorem non excedant. 51

S

Sacerdotes noui quomodo in miniſterijs occupandi. 12. Nouitij celebrant quo die vota fa-

faciunt. 14
Sacerdotum examen ſmatutinum 45. quâ cura Regulam xviij. obſeruare debeant. 46
Scholaſtici iuniores in Collegijs biennij ſaltem ſpatio ſeorſim habitant. 103. quomodo, & per quos illo tempore regendi. 104. &c.
Scholaſticis cum in villa, ſeu prædio verſantur obſeruanda. 109. eorum recreatio hebdomadaria quomodo inſtituenda. 39
Sepulcrorum inſignia in Eccleſijs noſtris. 18. 19
Silentium vbi maxime ſeruandum. 53
Socius Prouincialis de eo ſemel quotannis ſcribat ad Generalem. 17
Socius teſtis in omni viſitatione retinendus. 46. referre Superiori debet ſi quid ſecus accidat. 47
Sodalitates Beatæ Virginis quo pacto ad primariam aggregentur. 183
Suffragia pro iis, qui extra ſuas Prouincias moriuntur. 20
Superiores locales Generalis onus participant. 19. deſignati, antequam ineant, duos menſes in librorum Noſtrorum lectione ponant. 17. exercitiis ſpiritualibus ſe recolligant. 11
Horam conſiderationis obſeruent. 21. inquirant, an Præfectus rerum ſpiritualium ſuo munere fungatur. 21. & an ſeruentur, quæ ſtatuta de confeſſionibus, viſitationibuſque mulierum. 23. In exigenda ratione conſcientiæ ſecretum ſeruent. 16. vitiorum linguæ auctores inquirant, & puniant. 23
Caueant ne Noſtri notitia per confeſſionem habita vti licere doceant. 23
Conſultent priuſquam de re aliqua Prouinciali ſcribant. 22. In conſultationibus ordinariis aliquid legant ex regulis, &c. 25. initio menſis conſultent de executione. 25
Quomodo gerere ſe debeant in manifeſtatione delicti. 115. in danda facultate abſoluendi à reſeruatis. 62. quomodo ipſi ab illis abſolui poſſunt. 66. Iuniorum ſcholaſticorum curam quo pacto exerceant. 103.

quæ circa bona Collegiis ſuis applicanda obſeruare debeant. 11. quomodo de rebus alienandis informare. 130. quo item modo contractus celebrare. 177
A ſubditis exigere non poſſunt, vt ipſis confiteantur. 57. nec vti notitia per confeſſionem habita. 37
Aedificare nihil poſſunt inconſulto Prouinciali. 22. nec facultatem ſuis dare, vt ad proprios vſus ab externis accipiant. 49
Superiores ſubinde mutandi. 14. eorum mutatio quo pacto cum Generali tractanda. 14

T

Tertius annus probationis peractis ſtudiis omnibus obeundus. 28
Qui illum acturi ſunt, de ſuis defectibus monendi. 28. Inſtructori ſuo confiteātur. 35. In iis quæ ad domeſticam diſciplinam ſpectant, à Rectore & Miniſtro pendent. 35. Quæ illis Bullæ oſtendi debeant. 9. qui libri concedi. 37. Eorum regulæ, & inſtructio. 39. &c.
De iis qui in tertio anno non proficiunt. 29

V

Viatica noſtris qualia eſſe debeant. 51
Viſitantis Prouincialem inſtructio. 75.79
Vota eorum qui redeunt ad Societatem. 8
Votum peculiare continetur in promiſſione ingrediendi Societatem. 52

FINIS.

A01 147025